

ZÁKON

ze dne 2018,

o ochraně památkového fondu

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Hlava I

Úvodní ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje ochranu památkového fondu jako součásti národního kulturního pokladu České republiky a jako součásti evropského a světového kulturního dědictví a ve veřejném zájmu stanovuje podmínky pro jeho uchování, využití, poznávání, dokumentaci, zprostředkování a zpřístupňování.

(2) Zákon stanoví práva a povinnosti osob a působnost orgánů veřejné správy při ochraně, uchování, využití, poznávání, dokumentaci, zprostředkování a zpřístupňování památkového fondu.

§ 2

Vymezení základních pojmů

(1) Památkovým fondem je soubor kulturních památek, národních kulturních památek, památkových rezervací, památkových zón a archeologických nálezů.

(2) Kulturní památkou je hmotný doklad lidské činnosti vzniklý v dějinném procesu kultivace světa, který je pramenem poznání, a je významný svou historickou, uměleckou, architektonickou, uměleckořemeslnou, řemeslnou, technickou, urbanistickou anebo krajinotvornou hodnotou nebo je významným pozůstatkem lidského osídlení v minulosti nebo se váže k významným osobnostem, událostem či společenskému životu a který je prohlášen za kulturní památku podle § 19.

(3) Národní kulturní památkou je kulturní památka, která tvoří nejvýznamnější součást národního kulturního dědictví a která je prohlášena za národní kulturní památku podle § 25.

(4) Památkovou rezervací je území jako celek s mimořádným soustředěním vzájemně prostorově provázaných kulturních památek nebo kombinovaných děl člověka a přírody, spjaté se zásadním historickým, archeologickým, uměleckým, architektonickým, urbanistickým, typologickým, vědeckým, společenským nebo technickým významem, které je prohlášeno za památkovou rezervaci podle § 28. Památkovou rezervací může být i území, které má výhradně charakter archeologického dědictví.

(5) Památkovou zónou je území jako celek tvořené vzájemně prostorově spojitou skupinou městských nebo venkovských staveb nebo kombinovanými díly člověka a přírody, představující dostatečně charakteristickou a sourodou krajinu s historickým, archeologickým, uměleckým, architektonickým, urbanistickým, typologickým, vědeckým, společenským nebo technickým významem, které je prohlášeno za památkovou zónu podle § 28.

(6) Archeologickým nálezem je významný hmotný pozůstatek života a činnosti člověka, který již neslouží svému účelu, je starší 70 let a uchoval se mimo prostředí současného života v zemi, na jejím povrchu, pod vodou nebo v hmotě stavby.

(7) Památkou s mezinárodním statutem je taková součást památkového fondu, která požívá ochrany nebo která je evidována podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika v oblasti kulturního dědictví vázána.

§ 3

Vymezení některých dalších pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) památkovým územím památková rezervace nebo památková zóna,
- b) architektonickým dědictvím památková území, kulturní památky a národní kulturní památky; architektonickým dědictvím nejsou věci movité,
- c) památkovou péčí výkon státní správy podle tohoto zákona a činnost osob směřující k ochraně, uchování, využití, poznávání, dokumentaci, zprostředkování a zpřístupňování památkového fondu,
- d) prací na kulturní památce zásah do vzhledu nebo hmotné podstaty kulturní památky nebo její části, který souvisí s její opravou, údržbou, konzervováním, s umístěním nebo odstraněním zařízení podle stavebního zákona¹⁾, s umístěním nebo odstraněním reklamního či informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona¹⁾, se změnou dokončené stavby, změnou stavby před dokončením, s terénní úpravou pozemku, který je kulturní památkou, s umístěním stavby na kulturní památce, s odstraněním stavby, která není kulturní památkou, ale nachází se na pozemku, který je kulturní památkou,
- e) restaurováním kulturní památky odborné ošetření kulturní památky, pokud kulturní památka nebo její část jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými díly, zahrnující odborné průzkumné práce, specifické výtvarné umělecké nebo uměleckořemeslné práce a konzervační nebo jiné technické práce, s cílem zachovat a respektovat technickou a výtvarnou strukturu originálu,
- f) ochranným památkovým pásmem území vymezené pro uchování hodnot architektonického dědictví,
- g) prací v památkovém území zřízení stavby, změna dokončené stavby, změna stavby před dokončením, udržovací práce, terénní úprava, odstranění stavby, umístění nebo odstranění zařízení podle stavebního zákona¹⁾, umístění nebo odstranění reklamního či informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona¹⁾, výsadba a kácení dřevin na veřejném prostranství v zastavěném území, pokud se práce týká nemovité věci, která se nachází v památkovém území, ale není kulturní památkou,
- h) prací v ochranném památkovém pásmu zřízení stavby, změna dokončené stavby, změna stavby před dokončením, udržovací práce, terénní úprava, umístění zařízení podle stavebního zákona¹⁾, umístění reklamního či informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona¹⁾, výsadba a kácení dřevin na veřejném prostranství v zastavěném území, pokud se práce týká nemovité věci, která se nachází v ochranném památkovém pásmu, ale není kulturní památkou,

¹⁾ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

- i) archeologickým výzkumem souhrn specializovaných výzkumných, průzkumných a jiných odborných činností zajišťujících vědecké poznání, cílené vyhledávání, záchranu, uchování a dokumentaci archeologických nálezů a vyhodnocení jejich kulturního významu, zahrnující přípravu, terénní práce, ošetření, uložení, evidenci a vyhodnocení získaných archeologických nálezů, vyhotovení nálezové zprávy o archeologickém výzkumu a její odevzdání.

Hlava II

Výkon státní správy a činnosti na její podporu

Díl 1

Obecné ustanovení

§ 4

(1) Na úseku památkové péče vykonávají státní správu orgány památkové péče, kterými jsou

- a) Ministerstvo kultury (dále jen „ministerstvo“),
- b) krajský úřad,
- c) obecní úřad obce s rozšířenou působností,
- d) Kancelář prezidenta republiky a
- e) orgán Celní správy České republiky.

(2) Působnost stanovená krajskému úřadu nebo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle tohoto zákona je přenesenou působností.

(3) Orgány památkové péče při výkonu státní správy podle tohoto zákona spolupracují s ostatními orgány veřejné správy, Národním památkovým ústavem (dále jen „památkový ústav“), Akademií věd České republiky, archeologickými ústavy, se školami, s církvemi a náboženskými společnostmi a dalšími osobami působícími v oblastech souvisejících s památkovou péčí.

Díl 2

Působnost orgánů veřejné správy

§ 5

Ministerstvo

(1) Ministerstvo vykonává působnost ústředního orgánu památkové péče a metodicky řídí její výkon.

(2) Ministerstvo na úseku památkové péče

- a) zpracovává a předkládá vládě ke schválení celostátní koncepci památkové péče a zprávu o jejím plnění,
- b) zpracovává koncepci ochrany památkového fondu proti předvídatelným vlivům ozbrojeného konfliktu a v této oblasti metodicky řídí krajské úřady,
- c) provádí výběr těch částí památkového fondu, které budou chráněny proti předvídatelným vlivům ozbrojeného konfliktu, a zajišťuje jejich označení,
- d) se podílí na koordinaci a plnění úkolů spojených se zabezpečením památek s mezinárodním statutem,

- e) spravuje rejstřík osob oprávněných k výkonu regulované činnosti,
- f) může poskytovat dotace na základě žádosti vlastníka kulturní památky nebo vlastníka nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území,
- g) zřizuje jako poradní orgány Vědeckou radu pro památkovou péči, Restaurátorskou radu a Archeologickou radu, které budou ministerstvu poskytovat odborné podklady pro udělování, pozastavení a odnímání oprávnění k výkonu regulované činnosti podle § 14; vydává jejich stanovy a jednací řády,
- h) podporuje vědeckovýzkumnou činnost,
- i) zabezpečuje zahraniční spolupráci,
- j) spolupracuje s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvem vnitra a vysokými školami při vzdělávání v oboru památkové péče,
- k) spolupracuje s Ministerstvem pro místní rozvoj v oblasti územního plánování, stavebního řádu a cestovního ruchu,
- l) spolupracuje s Ministerstvem životního prostředí při ochraně krajiny,
- m) spolupracuje s Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním při vedení seznamu památkového fondu,
- n) plní další úkoly stanovené tímto zákonem.

(3) Ministerstvo jako dotčený orgán památkové péče uplatňuje

- a) stanovisko při pořizování a aktualizaci politiky územního rozvoje a zásad územního rozvoje,
- b) stanovisko při pořizování další územně plánovací dokumentace pro území, ve kterém se nachází památka s mezinárodním statutem, její ochranné památkové pásmo, památková rezervace, její ochranné památkové pásmo, a při pořizování změny takové územně plánovací dokumentace,
- c) stanovisko při vydání územního opatření o asanaci území, ve kterém se nachází památka s mezinárodním statutem, její ochranné památkové pásmo, památková rezervace nebo její ochranné památkové pásmo,
- d) stanovisko v procesu posuzování vlivů na životní prostředí podle jiného právního předpisu, pokud by vlivy mohly mít dopad na památku s mezinárodním statutem, její ochranné památkové pásmo, památkovou rezervaci nebo její ochranné památkové pásmo,
- e) stanovisko při vydávání opatření obecné povahy podle jiného právního předpisu, pokud se návrh opatření dotýká památky s mezinárodním statutem, jejího ochranného památkového pásma, památkové rezervace nebo jejího ochranného památkového pásma,
- f) připomínky a požadavky z hlediska památkové péče při zpracování a schvalování oblastních plánů rozvoje lesů.

§ 6

Památková inspekce

(1) Ministerstvo prostřednictvím památkové inspekce, která je jeho vnitřní organizační jednotkou, kontroluje

- a) dodržování povinností stanovených tímto zákonem nebo uložených podle tohoto zákona osobám ve vztahu ke kulturním památkám,
- b) dodržování povinností stanovených tímto zákonem nebo uložených podle tohoto zákona osobám ve vztahu k nemovitým věcem, které nejsou kulturní památkou, ale nacházejí se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu,
- c) dodržování povinností stanovených tímto zákonem nebo uložených podle tohoto zákona při restaurování kulturních památek,

- d) zabezpečování péče o archeologické dědictví ve smyslu Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy²⁾ stanovené tímto zákonem nebo uložené podle tohoto zákona,
- e) poskytování odborné pomoci památkovým ústavem při rozhodování, popřípadě při vydávání jiných opatření podle tohoto zákona.

(2) Ministerstvo prostřednictvím památkové inspekce kontroluje výkon přenesené působnosti svěřené podle tohoto zákona krajskému úřadu.

(3) Ministerstvo prostřednictvím památkové inspekce kontroluje výkon působnosti svěřené podle tohoto zákona Kanceláři prezidenta republiky³⁾.

(4) Ministerstvo prostřednictvím památkové inspekce je při provádění kontrol podle odstavců 1 až 3 oprávněno vyžadovat od památkového ústavu a archeologického ústavu v nezbytně nutném rozsahu informace potřebné k výkonu kontroly.

§ 7

Krajský úřad

(1) Krajský úřad vykonává státní správu na úseku památkové péče v kraji a metodicky řídí její výkon.

(2) Krajský úřad na úseku památkové péče

- a) plní úkoly orgánu památkové péče pro národní kulturní památky, pokud nepřísluší ministerstvu,
- b) plní úkoly orgánu památkové péče při ochraně archeologického dědictví, pokud nepřísluší ministerstvu nebo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností,
- c) se podílí na zpracování a provádění celostátní koncepce památkové péče,
- d) zajišťuje součinnost mezi obecními úřady obcí s rozšířenou působností a dalšími správními orgány při ochraně památkového fondu proti předvídatelným vlivům ozbrojeného konfliktu a v této oblasti je metodicky řídí,
- e) dohlíží na zabezpečení památkového fondu před předvídatelnými vlivy ozbrojeného konfliktu,
- f) kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem nebo uložených podle tohoto zákona osobám ve vztahu k národním kulturním památkám,
- g) kontroluje nakládání s archeologickými nálezy do jejich předání kraji,
- h) poskytuje údaje o výkonu státní správy na úseku památkové péče pro účely statistického zpracování,
- i) plní další úkoly stanovené tímto zákonem.

(3) Krajský úřad je dotčeným orgánem památkové péče

- a) při pořizování územního a regulačního plánu pro území, ve kterém se nachází národní kulturní památka, její ochranné památkové pásmo, památková zóna nebo její ochranné památkové pásmo, není-li dotčeným orgánem ministerstvo, a při pořizování změny takové územně plánovací dokumentace,

²⁾ Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná), vyhlášená pod č. 99/2000 Sb. m. s.

³⁾ Zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů.

- b) při vydání územního opatření o asanaci území, ve kterém se nachází národní kulturní památka, její ochranné památkové pásmo, památková zóna nebo její ochranné památkové pásmo, není-li dotčeným orgánem ministerstvo,
- c) v procesu posuzování vlivů na životní prostředí podle jiného právního předpisu, pokud by vlivy posuzovaného záměru mohly mít dopad na národní kulturní památku, její ochranné památkové pásmo, památkovou zónu nebo její ochranné památkové pásmo, není-li dotčeným orgánem ministerstvo,
- d) k zabezpečení nepředvídaných nálezů kulturně cenných předmětů, detailů stavby nebo archeologických nálezů, k nimž došlo při postupu podle stavebního zákona¹⁾ nebo v souvislosti s ním, nejde-li o nálezy učiněné při přípravě nebo provádění prací na kulturní památce, při přípravě nebo provádění prací v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu.

(4) Není-li dotčeným orgánem ministerstvo, vydává krajský úřad závazné stanovisko a poskytuje další podklady pro správní řízení, při jiných postupech a stanovisko při projednání návrhů opatření obecné povahy podle jiných právních předpisů⁴⁾ ve věci, kterou mohou být dotčeny zájmy památkové péče na ochraně nebo zachování národní kulturní památky a na jejím vhodném využití.

§ 8

Obecní úřad obce s rozšířenou působností

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonává státní správu na úseku památkové péče ve správním obvodu obce s rozšířenou působností.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností na úseku památkové péče

- a) plní úkoly orgánu památkové péče pro kulturní památky, památková území nebo ochranná památková pásma, pokud nepřísluší ministerstvu nebo krajskému úřadu,
- b) se podílí na zpracování a provádění celostátní koncepce památkové péče,
- c) zajišťuje ochranu památkového fondu proti předvídatelným vlivům ozbrojeného konfliktu v součinnosti s obcemi a dalšími správními orgány,
- d) kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem nebo uložených podle tohoto zákona osobám ve vztahu ke kulturním památkám, památkovým územím nebo ochranným památkovým pásmům,
- e) poskytuje údaje o výkonu státní správy na úseku památkové péče pro účely statistického zpracování,
- f) plní další úkoly stanovené tímto zákonem.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností je dotčeným orgánem památkové péče

- a) při pořizování územního a regulačního plánu, není-li dotčeným orgánem ministerstvo nebo krajský úřad, a při pořizování změny takové územně plánovací dokumentace,
- b) při vymezení zastavěného území,
- c) při vydání územního opatření o asanaci území, není-li dotčeným orgánem ministerstvo nebo krajský úřad,

⁴⁾ Například zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

d) v procesu posuzování vlivů na životní prostředí podle jiného právního předpisu, pokud by vlivy posuzovaného záměru mohly mít dopad na kulturní památku nebo ochranné památkové pásmo, není-li dotčeným orgánem ministerstvo nebo krajský úřad.

(4) Není-li dotčeným orgánem krajský úřad, vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností závazné stanovisko a poskytuje další podklady pro správní řízení, při jiných postupech a stanovisko při projednání návrhů opatření obecné povahy podle jiných právních předpisů⁴⁾ ve věci, kterou mohou být dotčeny zájmy památkové péče na ochraně nebo zachování památkového fondu a na jeho vhodném využití.

§ 9

Magistrát hlavního města Prahy

(1) Na území hlavního města Prahy vykonává na úseku památkové péče působnost krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností Magistrát hlavního města Prahy.

(2) Městské části nelze Statutem hlavního města Prahy svěřit výkon přenesené působnosti obecního úřadu obce s rozšířenou působností na úseku památkové péče.

§ 10

Kancelář prezidenta republiky

(1) Na území národní kulturní památky Pražský hrad a na území kulturní památky zámek s kostelem a parkem v obci Lány vykonává na úseku památkové péče působnost krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností s výjimkou působnosti orgánů památkové péče na úseku územního plánování Kancelář prezidenta republiky. Archeologický výzkum na území uvedeném ve větě první provádí archeologický ústav.

(2) Nadřízeným orgánem Kanceláře prezidenta republiky na úseku památkové péče je ministerstvo.

§ 11

Orgán Celní správy České republiky

Orgán Celní správy České republiky při výkonu své působnosti zjišťuje, zda v souvislosti s přemístěním věci, která je kulturní památkou, mimo území České republiky nedochází k porušení právních předpisů na úseku památkové péče.

Díl 3

Odborná složka památkové péče

§ 12

Památkový ústav

(1) Památkový ústav je státní příspěvkovou organizací zřízenou ministerstvem pro výkon a koordinaci odborných činností v oblasti památkové péče.

(2) Památkový ústav

- a) zpracovává odborné podklady pro celostátní koncepci památkové péče a pro zprávu o jejím plnění,
- b) zpracovává odborné podklady pro celostátní programy památkové péče,
- c) zpracovává odborně metodické, metodologické, dokumentační a informační materiály památkové péče,
- d) provádí vědeckovýzkumnou činnost v oboru památkové péče,
- e) průběžně dokumentuje práce na kulturních památkách a práce na nemovitých věcech v památkových územích nebo práce v ochranných památkových pásmech,
- f) zpracovává bezplatně odborné podklady pro orgány památkové péče při postupech podle tohoto zákona,
- g) poskytuje bezplatnou odbornou pomoc vlastníkům kulturních památek a nemovitých věcí, které nejsou kulturní památkou, ale nacházejí se v památkových územích nebo v ochranných památkových pásmech,
- h) spravuje seznam památkového fondu a evidenci archeologicky významných zásahů do území a území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů (dále jen „evidence zásahů“) a při správě seznamu památkového fondu spolupracuje s Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním,
- i) je bez povolení ministerstva oprávněn provádět archeologické výzkumy,
- j) poskytuje orgánům územního plánování za úsek památkové péče údaje pro územně analytické podklady včetně údajů o urbanistických a architektonických hodnotách území,
- k) spolupracuje s orgány památkové péče při kontrole dodržování povinností stanovených tímto zákonem nebo uložených podle tohoto zákona osobám ve vztahu ke kulturním památkám, památkovým územím nebo ochranným památkovým pásmům,
- l) sleduje způsob využití a stav památkového fondu a napomáhá zpřístupňování, vystavení či jinému zprostředkování památkového fondu veřejnosti,
- m) zabezpečuje komplexní péči o nedělitelný soubor státních památkových objektů zpřístupněných veřejnosti,
- n) zřizuje jako poradní orgány regionální archeologické komise,
- o) spolupracuje s vysokými školami a Akademií věd České republiky a zabezpečuje další odborné vzdělávání pracovníků v oboru památkové péče,
- p) podílí se na mezinárodní spolupráci v oblasti památkové péče,
- q) plní další úkoly stanovené tímto zákonem nebo další úkoly v oblasti památkové péče.

§ 13

Archeologický ústav

(1) Archeologický ústav je veřejnou výzkumnou institucí, zřizovanou Akademií věd České republiky pro oblast archeologie.

(2) Archeologický ústav

- a) se podílí na přípravě plánů území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů,
- b) shromažďuje a provozuje databázi archeologických nálezových zpráv o archeologickém výzkumu a databázi výsledků archeologických výzkumů, které jsou veřejně přístupné,
- c) je bez povolení ministerstva oprávněn provádět archeologické výzkumy.

Díl 4

Činnosti na podporu státní správy

§ 14

Regulované činnosti na úseku památkové péče

(1) Regulovanými činnostmi na úseku památkové péče jsou

- a) restaurování kulturní památky,
- b) provádění archeologického výzkumu.

(2) Restaurování kulturní památky může provádět pouze fyzická osoba s povolením ministerstva k restaurování kulturní památky (dále jen „restaurátor“).

(3) Archeologický výzkum může provádět osoba s povolením ministerstva k provádění archeologického výzkumu (dále jen „archeologická osoba“).

§ 15

Úloha veřejnosti při ochraně architektonického dědictví

(1) Spolek, nadace, nadační fond, ústav nebo obecně prospěšná společnost, které podle zakladatelského právního jednání vyvíjejí činnost při ochraně architektonického dědictví ve smyslu Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy⁵⁾, mohou písemně požádat orgán památkové péče, aby byly předem informovány o všech zahajovaných řízeních a jiných postupech, týkajících se ochrany architektonického dědictví, která jako příslušný nebo dotčený orgán vede orgán památkové péče. Tato žádost je účinná 1 rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.

(2) Osoba podle odstavce 1 je oprávněna nahlížet do spisu, vyjadřovat se k podkladům a navrhopvat provedení důkazů, pokud ve lhůtě 8 dnů ode dne, kdy byla orgánem památkové péče informována o zahájení řízení nebo jiného postupu, písemně oznámí orgánu památkové péče, že tohoto práva hodlá využít. Rozhodnutí nebo závazné stanovisko, které bylo v takovém řízení vydáno, se oznamuje i osobě, která učinila toto oznámení.

(3) Dnem sdělení informace o zahájení řízení nebo jiného postupu se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce orgánu památkové péče.

§ 16

Výzkum a dokumentace v oboru památkové péče

(1) Se souhlasem vlastníka se mohou ve veřejném zájmu zkoumat předměty kulturní hodnoty podle zákona o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty⁶⁾ a architektonické dědictví ve smyslu Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy⁵⁾ za účelem provádění vědeckovýzkumné a dokumentační činnosti v oboru památkové péče.

⁵⁾ Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy, vyhlášená pod č. 73/2000 Sb. m. s.

⁶⁾ Zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Neudělí-li vlastník souhlas podle odstavce 1, navrhne památkový ústav vlastníkovu uzavření veřejnoprávní smlouvy o strpění vědeckovýzkumné a dokumentační činnosti.

(3) Nedojde-li k uzavření veřejnoprávní smlouvy mezi vlastníkem a památkovým ústavem podle odstavce 2, rozhodne na žádost památkového ústavu o úpravě vzájemných práv a povinností mezi nimi krajský úřad.

(4) Žádost podle odstavce 3 kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

- a) důvody pro provedení výzkumu podle odstavce 1,
- b) návrh úpravy vzájemných práv a povinností mezi vlastníkem a památkovým ústavem,
- c) doklad o tom, že návrh veřejnoprávní smlouvy byl doručen vlastníkovu a sdělení památkového ústavu, že tento návrh nebyl ve lhůtě 30 dnů přijat.

(5) Krajský úřad žádosti památkového ústavu vyhoví, pokud památkový ústav prokáže důvody pro provedení výzkumu nebo se v řízení prokáže, že poznatky nelze získat bez omezení práv vlastníka, jinak žádost zamítne.

§ 17

(1) Při provádění výzkumu a dokumentace podle § 16 je památkový ústav povinen dbát zájmů chráněných jinými právními předpisy, spolupracovat s orgány zabezpečujícími ochranu těchto zájmů a chránit práva a oprávněné zájmy vlastníků.

(2) Je-li vlastník prováděním výzkumu a dokumentace podle § 16 omezen v užívání věci, má právo, aby mu památkový ústav poskytl přiměřenou jednorázovou náhradu.

(3) Právo na náhradu podle odstavce 2 musí vlastník uplatnit u památkového ústavu do 6 měsíců od ukončení omezení v užívání věci spojeného s prováděním výzkumu a dokumentace podle § 16, jinak právo zaniká. Nedojde-li ke shodě, rozhodne o náhradě a její výši krajský úřad, který současně rozhoduje spory z veřejnoprávních smluv podle § 16 odst. 2.

Hlava III

Vymezování prvků památkového fondu

Díl 1

Kulturní památka

§ 18

Prohlášení za kulturní památku

(1) Za podmínek podle § 2 odst. 2 lze za kulturní památku prohlásit věc, hromadnou věc, popřípadě jiný soubor věcí.

(2) Samostatně lze za kulturní památku prohlásit i stavbu, která není samostatnou věcí, nebo pozemek bez stavby, která se na něm nachází.

(3) Za kulturní památku lze prohlásit i lidské ostatky nebo jejich soubor, pokud mají historický a kulturní význam pro stavbu, ve které se nacházejí.

(4) Za kulturní památku lze prohlásit soubor věcí nebo staveb, které nejsou samostatnou věcí, ačkoliv některé z takových věcí nebo staveb nevykazují znaky podle § 2 odst. 2, ale mají podstatný význam pro prohlášení souboru za kulturní památku.

§ 19

Řízení o prohlášení za kulturní památku

(1) Řízení o prohlášení za kulturní památku vede ministerstvo.

(2) V řízení o prohlášení za kulturní památku podle § 18 odst. 3 má práva a povinnosti účastníka řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu osoba, která se po smrti člověka může domáhat ochrany jeho osobnosti podle jiného zákona⁷⁾.

(3) V rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku může ministerstvo současně uvést, že výslovně uvedená stavba, která není samostatnou věcí, se kulturní památkou nestává, ačkoliv pozemek, na kterém je zřízena, se za kulturní památku prohlašuje.

(4) Rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku zašle ministerstvo nejpozději do 10 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, památkovému ústavu k zápisu do seznamu památkového fondu.

§ 20

Povinnosti vlastníka v řízení o prohlášení za kulturní památku

(1) Vlastník nesmí po dobu řízení o prohlášení za kulturní památku svou věc nebo stavbu, o níž se vede řízení, poškodit nebo zničit, a jde-li o movitou věc, přemístit ji mimo území České republiky.

(2) Vlastník věci, o níž nebo o jejíž součásti se vede řízení o prohlášení za kulturní památku, je povinen písemně oznámit osobě, na niž zamýšlí převést vlastnické právo k této věci, že se o věci nebo o její součásti vede řízení o prohlášení za kulturní památku.

(3) Jestliže vlastník věci, o níž nebo o jejíž součásti se vede řízení o prohlášení za kulturní památku, zamýšlí zbavit se v průběhu tohoto řízení vlastnického práva k této věci, je povinen svůj záměr písemně ministerstvu oznámit alespoň 5 dnů před tím, než vlastnického práva pozbude. Kdo v průběhu řízení o prohlášení za kulturní památku nabytí vlastnické právo k věci, o níž nebo o jejíž součásti se vede toto řízení, je povinen do 5 dnů ode dne nabytí vlastnického práva písemně oznámit ministerstvu, že se stal vlastníkem této věci. Toto ustanovení se nepoužije na věci, které jsou evidovány v katastru nemovitostí.

(4) Vlastník je povinen písemně oznámit ministerstvu každé poškození nebo ohrožení věci nebo stavby, o níž se vede řízení o prohlášení za kulturní památku, do 5 dnů ode dne zjištění takové skutečnosti.

(5) Vlastník je dále povinen písemně oznámit ministerstvu 15 dnů před zahájením prací záměr provést změnu dokončené stavby, udržovací práce na stavbě, o níž se vede řízení o prohlášení za kulturní památku, nebo záměr provést stavbu na pozemku nebo terénní úpravu pozemku, o němž se vede řízení o prohlášení za kulturní památku.

(6) Oznámení podle odstavců 3 až 5 obsahuje identifikaci dotčené věci nebo stavby a v případě oznámení podle odstavce 5 i stručný popis a rozsah záměru.

§ 21

⁷⁾ § 82 odst. 2 a § 83 občanského zákoníku.

Péče o kulturní památku

(1) Česká republika může přispívat vlastníkovi kulturní památky na zachování jejich hodnot a podporovat prezentaci kulturní památky a jejího kulturního významu.

(2) Česká republika při poskytování dotace vlastníkovi kulturní památky přihlíží zejména k významu kulturní památky, stavu a míře ohrožení zachování jejich hodnot.

(3) Vlastník kulturní památky má právo ve vztahu ke své kulturní památce na

- a) bezplatné informační, poradenské a další odborné služby památkového ústavu, které zahrnují poskytování
 1. odborných konzultací,
 2. výsledků z provedených průzkumů,
 3. výsledků z provedené měřické, fotografické nebo jiné obrazové dokumentace,
 4. metodické podpory,
 5. návrhů pro jím zamýšlené zpřístupnění kulturní památky veřejnosti,
- b) bezplatný dálkový přístup k údajům a databázím vedeným památkovým ústavem.

(4) Vlastník kulturní památky je povinen ji na svůj náklad chránit před poškozením, znehodnocením, zničením nebo odcizením, udržovat ji v takovém stavu, aby se zachovala hodnota, pro kterou je chráněna, a užívat ji způsobem, který odpovídá jejímu technickému stavu a jejím technickým možnostem a v souladu s významem, pro který je chráněna.

(5) Vlastník kulturní památky je povinen

- a) strpět označení nemovité věci nebo stavby, které jsou kulturní památkou, tabulkou s nápisem „Kulturní památka“ a velkým státním znakem nebo označení nemovité věci nebo stavby, které jsou národní kulturní památkou, tabulkou s nápisem „Národní kulturní památka“ a velkým státním znakem, které zajišťuje památkový ústav,
- b) strpět označení nemovité věci nebo stavby, které jsou kulturní památkou, mezinárodním znakem⁸⁾, které zajišťuje památkový ústav.

(6) Vzor tabulky s nápisem „Kulturní památka“ a velkým státním znakem, tabulky s nápisem „Národní kulturní památka“ a velkým státním znakem a vzor mezinárodního znaku stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Vlastník kulturní památky je povinen písemně oznámit osobě, na niž zamýšlí převést vlastnické právo ke kulturní památce, nebo osobě, již nabízí pronajmutí, propachtování nebo přenechání kulturní památky k užívání, nebo osobě, které zamýšlí předat kulturní památku k provedení prací na kulturní památce, průzkumu, výzkumu, pořízení dokumentace o kulturní památce nebo k jinému účelu, že jde o kulturní památku.

(8) Každý je povinen počínat si tak, aby nezpůsobil nepříznivé změny stavu kulturní památky a neohrožoval její zachování.

§ 22

⁸⁾ Druhý protokol k Haagské úmluvě na ochranu kulturních statků za ozbrojeného konfliktu z roku 1954 Haag, vyhlášený pod č. 71/2007 Sb. m. s.
Úmluva na ochranu kulturních statků za ozbrojeného konfliktu a Protokol k ní, vyhlášená pod č. 94/1958 Sb.
Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví, vyhlášená pod č. 159/1991 Sb.

Ministerstvo může na žádost vlastníka stavby, která vznikla následně na nemovité věci již chráněné jako kulturní památka, nebo z moci úřední rozhodnout, že tato stavba není kulturní památkou ani součástí kulturní památky.

§ 23

Zrušení prohlášení za kulturní památku

(1) Ministerstvo zruší prohlášení za kulturní památku, nejde-li o národní kulturní památku, pokud zanikl důvod památkové ochrany nebo pokud převáží jiný mimořádně závažný zájem nad zájmem na ochraně kulturní památky.

(2) Byl-li prohlášen za kulturní památku soubor věcí, soubor staveb, které nejsou samostatnou věcí, nebo soubor pozemků bez staveb, které se na nich nacházejí, lze zrušit prohlášení za kulturní památku i jednotlivé stavby, která není samostatnou věcí, jednotlivého pozemku bez stavby, která se na něm nachází, nebo jednotlivé věci.

§ 24

Řízení o zrušení prohlášení za kulturní památku

(1) Řízení o zrušení prohlášení za kulturní památku vede ministerstvo z moci úřední nebo na žádost vlastníka kulturní památky.

(2) Žádost o zrušení prohlášení za kulturní památku obsahuje kromě obecných náležitostí žádosti podle správního řádu rozsah zrušení prohlášení za kulturní památku a důvody zrušení prohlášení.

(3) Ministerstvo může v rozhodnutí o zrušení prohlášení za kulturní památku současně uložit vlastníkovi kulturní památky zpracování nezbytné měřické, fotografické nebo jiné obrazové dokumentace nebo průzkumu kulturní památky pro účely doložení stavu kulturní památky a stanovit mu lhůtu pro odevzdání zprávy či jiné dokumentace o tomto průzkumu památkovému ústavu.

(4) Rozhodnutí o zrušení prohlášení ministerstvo zašle nejpozději do 10 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, památkovému ústavu k zápisu do seznamu památkového fondu.

§ 25

Prohlášení kulturní památky za národní kulturní památku

(1) Vláda může nařízením prohlásit kulturní památku za národní kulturní památku.

(2) Za národní kulturní památku lze prohlásit kulturní památku nebo takovou její část, kterou lze samostatně prohlásit za kulturní památku anebo soubor kulturních památek.

Díl 2

Památkové území

§ 26

Návrh na prohlášení památkového území

(1) Ministerstvo může opatřením obecné povahy prohlásit památkové území a stanovit podmínky jeho ochrany.

(2) Ministerstvo pořizuje návrh na prohlášení památkového území na základě podkladů, údajů a informací, které mu bezplatně poskytují památkový ústav a archeologický ústav.

(3) Návrh na prohlášení památkového území obsahuje

- a) vymezení jeho hranice,
- b) podmínky jeho ochrany,
- c) odůvodnění jeho prohlášení.

(4) Hranici památkového území tvoří čára vedená po hranici parcel vedených v katastru nemovitostí, ve výjimečných případech ji tvoří spojnice lomových bodů stávajících hranic nebo bodů na těchto hranicích.

§ 27

(1) Návrh na prohlášení památkového území ministerstvo projedná s orgánem územního plánování a dalšími dotčenými orgány.

(2) Návrh na prohlášení památkového území ministerstvo projedná s památkovým ústavem a archeologickým ústavem.

(3) Do 30 dnů ode dne obdržení návrhu mohou dotčené orgány uplatnit stanovisko k návrhu na prohlášení památkového území; ve stejné lhůtě může památkový ústav nebo archeologický ústav uplatnit připomínky. Ke stanoviskům a připomínkám uplatněným po uvedené lhůtě se nepřihlíží.

§ 28

Prohlášení památkového území

(1) Námitky proti návrhu na prohlášení památkového území mohou podat pouze vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem na prohlášení památkového území a obec, na jejímž území má být památkové území prohlášeno.

(2) Dojde-li na základě řízení o námitkách či v důsledku stanovisek dotčených orgánů nebo výsledku řešení rozporu k podstatné změně návrhu, projedná ministerstvo tuto změnu s dotčenými orgány, památkovým ústavem, archeologickým ústavem a obcí, na jejímž území se navrhuje památkové území prohlásit, na společném jednání; dobu a místo společného jednání oznámí nejméně 15 dnů předem. O projednání se pořídí zápis, který obsahuje uplatněná stanoviska dotčených orgánů a připomínky dalších účastníků společného jednání; k později uplatněným stanoviskům, námitkám a připomínkám se nepřihlíží.

(3) Dojde-li ke změně nebo zrušení rozhodnutí o námitkách, uvede ministerstvo opatření obecné povahy do souladu s tímto rozhodnutím; do té doby nelze rozhodovat a postupovat podle těch částí opatření obecné povahy, které jsou vymezeny v rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o námitkách. Opatření obecné povahy o prohlášení památkového území nelze změnit v přezkumném řízení podle správního řádu.

(4) Ministerstvo zašle opatření obecné povahy o prohlášení památkového území nejpozději do 10 dnů ode dne nabytí jeho účinnosti památkovému ústavu k zápisu do seznamu památkového fondu. Obdobně postupuje ministerstvo v případě změny prohlášení památkového území nebo zrušení opatření obecné povahy o prohlášení památkového území.

§ 29

(1) Památkový ústav předloží ministerstvu do 15 let od prohlášení památkového území a poté pravidelně jednou za 15 let zprávu o změně stavu poznání hodnot, pro jejichž ochranu bylo památkové území prohlášeno.

(2) Ministerstvo může změnit hranice nebo podmínky ochrany památkového území, pokud došlo k podstatné změně stavu poznání hodnot, pro jejichž ochranu bylo památkové území prohlášeno. Na tento postup se § 26 až 28 použijí obdobně.

§ 30

Ministerstvo opatření obecné povahy o prohlášení památkového území, sdělení o pozbytí platnosti nebo změnu tohoto opatření zašle nejpozději do 10 dnů ode dne, kdy opatření obecné povahy nabylo účinnosti, památkovému ústavu k zápisu do seznamu památkového fondu.

§ 31

Péče o památkové území

(1) Česká republika může přispívat vlastníkovi nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, na zachování hodnot památkového území a podporovat prezentaci této věci a jejího významu jako součásti architektonického dědictví.

(2) Česká republika při poskytování dotace vlastníkovi nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, přihlíží zejména k jejímu významu, stavu a míře ohrožení zachování hodnot památkového území.

(3) Vlastník nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, má právo ve vztahu ke své nemovité věci na

- a) bezplatné informační, poradenské a další odborné služby památkového ústavu, které zahrnují poskytování
 1. odborných konzultací,
 2. výsledků z provedených průzkumů,
 3. výsledků z provedené měřické, fotografické nebo jiné obrazové dokumentace,
 4. metodické podpory,
- b) bezplatný dálkový přístup k údajům a databázím vedeným památkovým ústavem.

(4) Vlastník nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, je povinen ji na svůj náklad užívat tak, aby zachoval hodnotu, pro kterou je památkové území chráněno.

(5) Každý je povinen počínat si tak, aby neohrozil zachování hodnot, pro které je památkové území chráněno.

Hlava IV

Nástroje ochrany prvků památkového fondu

Díl 1

Plán ochrany památkového území

§ 32

(1) Krajský úřad může s ohledem na potřeby současného života při respektování hodnot, pro které je památkové území chráněno, vydat opatření obecné povahy o ochraně památkového území nebo jeho části (dále jen „plán ochrany“).

(2) Ministerstvo určí krajský úřad příslušný k vydání plánu ochrany, pokud území, na které se má navrhovaný plán ochrany vztahovat, zasahuje do správních obvodů více krajských úřadů.

(3) Krajský úřad požizuje návrh plánu ochrany na základě podkladů, údajů a informací, které mu bezplatně poskytují památkový ústav a archeologický ústav.

(4) Návrh plánu ochrany, členěný na textovou a grafickou část, obsahuje

- a) údaj, zda se návrh plánu ochrany vztahuje na celé památkové území nebo jeho část,
- b) způsob zabezpečení hodnot památkového území z hlediska památkové péče,
- c) výčet staveb, pozemků a druhů prací v památkovém území, u nichž je vyloučena povinnost vyžádat si předem posouzení orgánu památkové péče podle § 47,
- d) odůvodnění, které popisuje hodnoty památkového území a důvody vyloučení povinnosti podle písmene c).

(5) V případech, kdy se plán ochrany vydává pro část památkového území, tvoří hranici čára vedená po hranici parcel vedených v katastru nemovitostí, ve výjimečných případech ji tvoří spojnice lomových bodů stávajících hranic nebo bodů na těchto hranicích. Tato hranice se uvede v textové části plánu ochrany a vyznačí v grafické části plánu ochrany.

(6) Plán ochrany se nevztahuje na kulturní památky, které se nacházejí v památkovém území.

§ 33

(1) Při projednání návrhu plánu ochrany a jeho vydání postupuje krajský úřad obdobně podle § 27, 28 a 30.

(2) Plán ochrany slouží jako podklad pro územně plánovací dokumentaci.

(3) Dojde-li ke změně nebo zrušení rozhodnutí o námitkách, uvede krajský úřad plán ochrany do souladu s tímto rozhodnutím; do té doby nelze rozhodovat a postupovat podle těch částí plánu ochrany, které jsou vymezeny v rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o námitkách. Opatření obecné povahy, jímž se vydává plán ochrany, nelze změnit v přezkumném řízení podle správního řádu.

(4) Krajský úřad zašle plán ochrany nejpozději do 10 dnů ode dne nabytí jeho účinnosti památkovému ústavu k zápisu do seznamu památkového fondu. Obdobně postupuje krajský úřad v případě změny nebo zrušení plánu ochrany.

§ 34

(1) Památkový ústav předloží krajskému úřadu do 15 let od vydání plánu ochrany a poté pravidelně jednou za 15 let zprávu o změně stavu poznání hodnot, pro jejichž ochranu byl plán ochrany vydán.

(2) Krajský úřad může změnit plán ochrany, pokud došlo k podstatné změně stavu poznání hodnot, pro jejichž ochranu byl vydán nebo došlo ke změně prohlášení památkového území. Na tento postup se § 27, 28 a 30 použijí obdobně.

(3) Nabude-li po vydání plánu ochrany účinnosti pro památkovou rezervaci, památkovou zónu nebo jejich část územní nebo regulační plán¹⁾, pozbývají účinnosti ty podmínky plánu

ochrany, které jsou v rozporu s tímto územním nebo regulačním plánem. Provedení změn v plánu ochrany zajistí bezodkladně po nabytí účinnosti územního nebo regulačního plánu krajský úřad. Nesouhlasí-li orgán územního plánování s provedenou změnou, použijí se přiměřeně ustanovení správního řádu o řešení rozporů.

Díl 2

Ochranné památkové pásmo

§ 35

Návrh na vymezení ochranného památkového pásma

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností může vymežit k ochraně architektonického dědictví opatřením obecné povahy ochranné památkové pásmo.

(2) Zasahuje-li území navrhovaného ochranného památkového pásma do správních obvodů více obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, je k jeho vymezení příslušný ten obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu se nachází architektonické dědictví, pro jehož ochranu se navrhuje ochranné památkové pásmo vymežit. Nachází-li se architektonické dědictví, pro jehož ochranu se navrhuje vymežit ochranné památkové pásmo, na území správních obvodů více obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, určí příslušnost usnesením nejbližše společně nadřízený správní orgán.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností pořizuje návrh na vymezení ochranného památkového pásma na základě podkladů, údajů a informací, které mu bezplatně poskytuje památkový ústav.

(4) Návrh ochranného památkového pásma obsahuje

- a) vymezení vnější hranice,
- b) podmínky ochrany,
- c) výčet staveb a pozemků nebo jejich částí, nejsou-li kulturní památkou, a druhů prací v ochranném památkovém pásmu, u nichž je vyloučena povinnost vyžádat si předem posouzení orgánu památkové péče podle § 47,
- d) odůvodnění jeho vymezení a důvody vyloučení povinnosti uvedené pod písmenem c).

(5) Vnější hranici ochranného památkového pásma tvoří čára vedená po hranici parcel vedených v katastru nemovitostí, ve výjimečných případech ji tvoří spojnice lomových bodů stávajících hranic nebo bodů na těchto hranicích.

§ 36

(1) Při projednání návrhu na vymezení ochranného památkového pásma a jeho vydání postupuje obecní úřad obce s rozšířenou působností obdobně podle § 27 odst. 1 a 3, § 28 a 30.

(2) Návrh na vymezení ochranného památkového pásma obecní úřad obce s rozšířenou působností projedná s památkovým ústavem.

(3) Dojde-li ke změně nebo zrušení rozhodnutí o námitkách, uvede obecní úřad obce s rozšířenou působností opatření obecné povahy do souladu s tímto rozhodnutím; do té doby nelze rozhodovat a postupovat podle těch částí opatření obecné povahy, které jsou vymezeny v rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o námitkách. Opatření obecné povahy o vymezení ochranného památkového pásma nelze změnit v přezkumném řízení podle správního řádu.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zašle opatření obecné povahy o vymezení ochranného památkového pásma nejpozději do 10 dnů ode dne nabytí jeho účinnosti památkovému ústavu k zápisu do seznamu památkového fondu. Obdobně postupuje obecní úřad obce s rozšířenou působností v případě změny nebo zrušení vymezení ochranného památkového pásma.

§ 37

(1) Památkový ústav předloží obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 10 let od vymezení ochranného památkového pásma a poté pravidelně jednou za 10 let zprávu o změně stavu poznání hodnot, pro jejichž ochranu bylo ochranné památkové pásmo vymezeno. Součástí zprávy je vyhodnocení souladu podmínek ochrany se schválenou územně plánovací dokumentací; tato část zprávy se zpracovává na základě vyjádření orgánu územního plánování.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností může opatřením obecné povahy změnit hranice nebo podmínky ochrany ochranného památkového pásma, popřípadě změnit výčet staveb a pozemků nebo jejich částí, nejsou-li kulturní památkou, a druhů prací v ochranném památkovém pásmu, u nichž je vyloučena povinnost vlastníka vyžádat si předem posouzení orgánu památkové péče podle § 47, pokud došlo k podstatné změně stavu poznání hodnot, pro jejichž ochranu bylo ochranné památkové pásmo vymezeno, a potřebnosti rozsahu vymezení tohoto ochranného památkového pásma. Na tento postup se § 36 použije obdobně.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností může po vyjádření památkového ústavu opatřením obecné povahy ochranné památkové pásmo zrušit, pokud zanikl předmět ochrany, pro jehož ochranu bylo ochranné památkové pásmo vymezeno. Obecní úřad obce s rozšířenou působností opatřením obecné povahy ochranné památkové pásmo nebo jeho část zruší, pokud celé ochranné památkové pásmo nebo zrušením dotčená část byly po vymezení ochranného památkového pásma prohlášeny památkovým územím.

Díl 3

Území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů

§ 38

Návrh na vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů

(1) Krajský úřad může opatřením obecné povahy vymežit území, na nichž se nevyskytují nebo nelze předpokládat výskyt archeologických nálezů (dále jen „území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů“).

(2) Na území obce lze vymežit jedno, případně více území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů. Území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů lze vymežit i pro území více obcí, které se nacházejí na území jednoho kraje.

(3) Krajský úřad pořizuje návrh na vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů na základě podkladů, údajů a informací, které mu bezplatně poskytují archeologický ústav a památkový ústav, popřípadě na základě podnětů obcí nebo občanů.

(4) Hranici území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů tvoří čára vedená po hranici parcel vedených v katastru nemovitostí, ve výjimečných případech ji tvoří spojnice lomových bodů stávajících hranic nebo bodů na těchto hranicích.

§ 39

(1) Při projednání návrhu na vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů a jeho vydání postupuje krajský úřad obdobně podle § 27, 28 odst. 2 a § 30.

(2) Námitky proti rozsahu vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů mohou podat pouze

- a) vlastníci nemovitých věcí, které se nacházejí na území obce, na jejímž území se území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů navrhuje vymežit,
- b) obec, na jejímž území se území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů navrhuje vymežit, nebo
- c) archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba, a to z důvodu, že do návrhu se navrhuje zahrnout pozemek, na kterém v rámci svého výzkumu archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba výskyt archeologických nálezů zaznamenaly a další výskyt archeologických nálezů odůvodněně předpokládají.

(3) Dojde-li ke změně nebo zrušení rozhodnutí o námitkách, v jehož důsledku je nutné změnit vymezené území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů, pozbývá opatření obecné povahy o vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů platnosti. Opatření obecné povahy o vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů nelze změnit v přezkumném řízení podle správního řádu.

(4) Krajský úřad zašle opatření obecné povahy o vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů nejpozději do 10 dnů ode dne nabytí jeho účinnosti památkovému ústavu k zápisu do evidence zásahů. Obdobně postupuje krajský úřad v případě změny nebo zrušení vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů.

§ 40

(1) Památkový ústav předloží krajskému úřadu do 5 let od vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů a poté pravidelně jednou za 5 let zprávu o změně stavu poznání archeologického dědictví na území obce, pro jejíž území bylo vymezeno území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů.

(2) Krajský úřad může změnit hranice území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů, vymežit nové území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů nebo zrušit vymezení území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů, pokud došlo k podstatné změně stavu poznání archeologického dědictví na území obce, pro jejíž území bylo vymezeno území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů. Na tento postup se § 39 použije obdobně.

Díl 4

Rada památky světového dědictví

§ 41

(1) Pro památku s mezinárodním statutem, která je zapsaná na Seznam světového dědictví vedený na základě Úmluvy o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví⁹⁾, zřizuje na základě návrhu obce nebo kraje, na jejichž území se tato památka nachází, ministerstvo Radu památky světového dědictví a vydává její statut.

⁹⁾ Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví, vyhlášená pod č. 159/1991 Sb.

(2) Členy Rady památky světového dědictví jsou zástupci obce a kraje, na jejichž území se památka podle odstavce 1 nachází, vlastník nebo zástupce vlastníků této památky, zástupci místně příslušných orgánů památkové péče a památkového ústavu. Členy Rady památky světového dědictví mohou být dále zástupci dalších dotčených orgánů veřejné správy s ohledem na povahu památky s mezinárodním statutem, zástupci z oblasti cestovního ruchu působící na území, kde se tato památka nachází, odborníků z vědeckých a odborných pracovišť, zástupci spolků, nadací, nadačních fondů, ústavů nebo obecně prospěšných společností, které podle zakladatelského právního jednání vyvíjejí činnost při ochraně architektonického dědictví⁵⁾.

(3) Rada památky světového dědictví je koordinační a poradní orgán pro nakládání s památkou podle odstavce 1 a je odpovědná ministerstvu.

(4) Rada památky světového dědictví schvaluje zadání řídicí koncepce památky podle odstavce 1 a projednává a schvaluje řídicí koncepci, která navrhne způsob ochrany hodnoty této památky. Rada památky světového dědictví průběžně vyhodnocuje plnění řídicí koncepce a každoročně k 31. lednu podává ministerstvu zprávu o plnění závazků vyplývajících z řídicí koncepce.

(5) Činnost Rady památky světového dědictví zajišťuje ten, kdo požádal ministerstvo o její zřízení. Na činnost Rady památky světového dědictví může ministerstvo poskytnout dotaci.

Hlava V

Seznam památkového fondu

§ 42

Obecné ustanovení

(1) Seznam památkového fondu je informační systém veřejné správy¹⁰⁾, který je účelově zaměřeným a soustavně doplňovaným souborem údajů a dalších podkladů stanovených tímto zákonem.

(2) Do seznamu památkového fondu se zapisují údaje o kulturních památkách, národních kulturních památkách a o památkových územích a ochranných památkových pásmech.

(3) Údaje seznamu památkového fondu označené tímto zákonem jako veřejné jsou uveřejňovány způsobem umožňujícím dálkový přístup. O údajích seznamu památkového fondu, které jsou veřejné, se má za to, že jsou zapsány v souladu se skutečným právním stavem a že jsou úplné.

(4) K údajům a dalším podkladům, které jsou označeny tímto zákonem jako neveřejné, má dálkový přístup orgán památkové péče nebo osoba při výkonu veřejné správy, pokud tyto údaje potřebují pro plnění svých úkolů.

(5) K údajům a dalším podkladům, které jsou označeny tímto zákonem jako neveřejné, mají pro studijní nebo výzkumné účely přístup další osoby na základě písemného potvrzení příslušného školského zařízení, výzkumného nebo vědeckého pracoviště.

¹⁰⁾ Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

(6) Vlastník kulturní památky nebo vlastník nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu, má přístup ke všem údajům a dalším podkladům týkajícím se jeho věci, která je předmětem evidence seznamu památkového fondu. Ostatní osoby mají přístup k neveřejným údajům a neveřejným podkladům jen se souhlasem vlastníka.

(7) Památkové rezervace, památkové zóny a ochranná památková pásma jsou vedeny v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí jako účelové územní prvky. Údaje o vymezení památkových rezervací, památkových zón a ochranných památkových pásem, včetně jejich změn, zapisuje do základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí památkový ústav.

§ 43

Údaje o kulturní památce, národní kulturní památce a památkovém území

(1) Do seznamu památkového fondu se jako veřejný údaj o kulturní památce, národní kulturní památce nebo památkovém území zapisuje

- a) název,
- b) bližší identifikace, a to
 1. u kulturní památky nebo národní kulturní památky, která se eviduje v registru územní identifikace, adres a nemovitostí, identifikační údaj o územním prvku¹¹⁾,
 2. u kulturní památky nebo národní kulturní památky, která se neeviduje v registru územní identifikace, adres a nemovitostí, její slovní popis,
 3. u památkového území jeho územní rozsah formou identifikačních údajů o územních prvcích¹¹⁾, které jej tvoří,
- c) rejstříkové číslo,
- d) údaj o vzniku ochrany
 1. u kulturní památky datum vydání, číslo jednací a datum nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byla kulturní památka prohlášena,
 2. u národní kulturní památky číslo a datum nabytí účinnosti nařízení vlády, kterým byla národní kulturní památka prohlášena,
 3. u památkového území číslo jednací opatření obecné povahy, kterým bylo památkové území prohlášeno a datum nabytí účinnosti tohoto opatření,
 4. u národní kulturní památky chráněné podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona údaj o právním předpisu, na jehož základě byla ochrana poskytnuta a datum nabytí účinnosti tohoto předpisu,
 5. u kulturní památky zapsané do státního seznamu¹²⁾ datum zápisu do tohoto seznamu,
 6. u památkového území chráněného podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona údaj o právním aktu, na jehož základě byla ochrana poskytnuta,
- e) údaj o změně rozsahu ochrany; písmena b) a d) se použijí obdobně,
- f) údaj o mezinárodně právní ochraně,
- g) údaje o vymezení ochranného památkového pásma, kterými jsou
 1. u ochranného památkového pásma vymezeného podle tohoto zákona číslo jednací opatření obecné povahy, kterým bylo ochranné památkové pásmo vymezeno, datum nabytí účinnosti,

¹¹⁾ § 32 odst. 3 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech.

¹²⁾ Zákon č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, ve znění zákona č. 146/1971 Sb.

2. u ochranného pásma vymezeného podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona číslo jednací rozhodnutí nebo jiného opatření, kterým bylo ochranné pásmo vymezeno, datum nabytí právní moci nebo účinnosti,
 3. údaje o změně nebo zrušení ochranného památkového pásma; písmena b) a d) se použijí obdobně,
 4. územní rozsah ochranného památkového pásma formou identifikačních údajů o územních prvcích¹¹⁾, které jej tvoří,
- h) u památkových území údaje o plánu ochrany, kterými jsou číslo jednací plánu ochrany, datum nabytí účinnosti, údaje o změně nebo zrušení plánu ochrany.

(2) Veřejný podklad seznamu památkového fondu dále tvoří fotodokumentace kulturní památky, národní kulturní památky nebo památkového území pořízená z veřejného prostranství a plán ochrany.

(3) Do seznamu památkového fondu se jako neveřejný údaj o kulturní památce nebo národní kulturní památce zapisují

- a) u věcí a staveb, které se neevidují v katastru nemovitostí, údaje o vlastníkovi kulturní památky nebo národní kulturní památky, kterými jsou
 1. jméno, popřípadě jména, a příjmení, datum narození, adresa místa trvalého pobytu, nemá-li ji, adresa bydliště (dále jen "místo trvalého pobytu"), jde-li o fyzickou osobu,
 2. název, adresa sídla a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, jde-li o právnickou osobu,
- b) u kulturní památky nebo národní kulturní památky, která se neeviduje v registru územní identifikace, adres a nemovitostí, identifikační údaj o nemovité věci, kde se kulturní památka nebo národní kulturní památka nachází¹¹⁾,
- c) údaj o přemístění věci, která je kulturní památkou nebo národní kulturní památkou, mimo území České republiky, kterým se rozumí číslo jednací povolení, den přemístění mimo území České republiky a den vrácení do České republiky.

(4) Neveřejný podklad seznamu památkového fondu dále tvoří

- a) fotografická a další dokumentace kulturní památky, národní kulturní památky, památkového území, která není uvedena v odstavci 2,
- b) rozhodnutí nebo závazná stanoviska orgánu památkové péče o kulturní památce, národní kulturní památce, nemovité věci nebo stavbě, které nejsou kulturní památkou, ale nacházejí se v památkovém území,
- c) závěrečná restaurátorská zpráva,
- d) operativní a další průzkumná dokumentace.

§ 44

Vedení seznamu památkového fondu

(1) Památkový ústav zapíše údaj stanovený tímto zákonem do seznamu památkového fondu bezodkladně poté, kdy jej obdrží. Dále památkový ústav zapíše údaj stanovený tímto zákonem, který vznikl na základě jeho činnosti, a to ve lhůtě 10 dnů ode dne vzniku tohoto údaje.

(2) Vlastník kulturní památky je povinen oznámit památkovému ústavu její odcizení do 10 dnů ode dne, kdy se o této skutečnosti dozvěděl.

(3) Nabyvatel věci je povinen oznámit památkovému ústavu změnu údajů uvedených v § 43 odst. 3 písm. a) a b), a to do 30 dnů ode dne, kdy ke změně došlo, jedná-li se o věc, která

- a) je kulturní památkou nebo národní kulturní památkou a
- b) není předmětem evidence v katastru nemovitostí.

(4) Údaje v seznamu památkového fondu se zpracovávají trvale s výjimkou údajů podle § 43 odst. 3 písm. a), které se zpracovávají po dobu 3 let od zrušení prohlášení věci nebo stavby za kulturní památku nebo po dobu 3 let od zápisu o zániku kulturní památky do seznamu památkového fondu.

Oprava údajů v seznamu památkového fondu

§ 45

(1) Památkový ústav na písemný návrh vlastníka nebo i bez návrhu opraví chybné údaje vedené v seznamu památkového fondu, které vznikly zřejmým omylem.

(2) Opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede památkový ústav do 30 dnů ode dne, kdy obdrží návrh, nebo kdy chybný údaj zjistí.

(3) Oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí památkový ústav vlastníkovi. Současně ho poučí o možnosti postupu podle odstavce 4.

(4) Sdělí-li do 30 dnů ode dne doručení oznámení vlastník památkovému ústavu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, předá památkový ústav věc bezodkladně ministerstvu k rozhodnutí; okamžikem předání věci běží ministerstvu lhůta pro vydání rozhodnutí.

§ 46

(1) Obdrží-li památkový ústav oznámení o tom, že zanikla věc nebo stavba, která je kulturní památkou, nebo zjistí-li tuto skutečnost ze své úřední činnosti, vyžádá si ve věci vyjádření obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jde-li o kulturní památku, zda věc nebo stavba, která je kulturní památkou, zanikla, nebo krajského úřadu, jde-li o národní kulturní památku, zda věc nebo stavba, která je národní kulturní památkou, zanikla.

(2) Uvede-li orgán památkové péče ve svém vyjádření, že věc nebo stavba, která je kulturní památkou, zanikla, zapíše památkový ústav tuto skutečnost do seznamu památkového fondu a změnu údajů oznámí osobě, která byla posledním vlastníkem kulturní památky.

(3) Uvede-li orgán památkové péče ve svém vyjádření, že věc nebo stavba, která je kulturní památkou, nezanikla, oznámí památkový ústav tuto skutečnost oznamovateli podle odstavce 1, pokud je vlastníkem kulturní památky.

(4) Památkový ústav v oznámení podle odstavce 2 nebo 3 poučí osobu, která byla vlastníkem kulturní památky, o možnosti do 30 dnů ode dne doručení písemně sdělit památkovému ústavu, že se závěrem oznámení podle odstavce 2 nebo 3 nesouhlasí. Památkový ústav toto sdělení spolu se svým stanoviskem do 30 dnů ode dne doručení předá ministerstvu k rozhodnutí; okamžikem předání věci běží ministerstvu lhůta pro vydání rozhodnutí.

(5) Odporují-li si vyjádření orgánu památkové péče a zjištění památkového ústavu v závěru, zda věc nebo stavba, která je kulturní památkou, zanikla, předá památkový ústav

spolu se svým stanoviskem do 30 dnů ode dne doručení vyjádření orgánu památkové péče věc ministerstvu k rozhodnutí; okamžikem předání věci běží ministerstvu lhůta pro vydání rozhodnutí.

Hlava VI

Posouzení práce na kulturní památce, v památkovém území a v ochranném památkovém pásmu

§ 47

Obecné ustanovení

(1) Posouzení obecního úřadu obce s rozšířenou působností se vyžaduje před provedením

- a) práce na kulturní památce,
- b) restaurování kulturní památky,
- c) práce v památkovém území, nebo
- d) práce v ochranném památkovém pásmu.

(2) Posouzení krajského úřadu se vyžaduje před provedením

- a) práce na národní kulturní památce, nebo
- b) restaurování národní kulturní památky.

(3) Posouzení podle odstavce 1 písm. c) nevyžaduje práce v památkové zóně, pokud nevyžaduje ohlášení nebo stavební povolení podle jiného právního předpisu a nejde-li o zásah do vnějšího vzhledu stavby nebo pozemku. Posouzení podle odstavce 1 písm. c) se dále nevyžaduje, pokud je vyloučeno plánem ochrany.

(4) Posouzení podle odstavce 1 písm. d) nevyžaduje práce v ochranném památkovém pásmu, pokud nepředstavuje zásah do vnějšího vzhledu stavby nebo pozemku. Posouzení podle odstavce 1 písm. d) se dále nevyžaduje, pokud je vyloučeno opatřením obecné povahy o vymezení ochranného památkového pásma.

§ 48

Žádost o posouzení práce na kulturní památce

(1) Žádost o posouzení práce na kulturní památce kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

- a) název a umístění kulturní památky,
- b) popis současného stavu kulturní památky, včetně uvedení závad, a to v rozsahu částí dotčených zamýšlenou prací,
- c) technický popis zamýšlené práce,
- d) popis navrhovaného výsledného stavu po provedení zamýšlené práce.

(2) K žádosti se přiloží dokumentace, pokud je posouzení podkladem pro rozhodnutí nebo jiný úkon příslušného správního orgánu a pokud se taková dokumentace podle jiného právního předpisu vyžaduje.

(3) Žadatelem je vlastník kulturní památky nebo osoba, která je oprávněna podat žádost o zahájení správního řízení nebo jiného postupu podle jiných právních předpisů¹³⁾, kterých se týká práce na kulturní památce.

§ 49

Žádost o posouzení restaurování kulturní památky

(1) Žádost o posouzení přípravy restaurování kulturní památky kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

- a) název a umístění kulturní památky,
- b) popis současného stavu kulturní památky, včetně uvedení závad, a to v rozsahu částí dotčených restaurováním,
- c) popis díla, které má být předmětem restaurování, včetně uvedení datace, autora, materiálu, techniky, základních rozměrů a vyobrazení díla,
- d) popis předpokládaných důvodů vzniku závad a návrh způsobu a rozsahu průzkumů, které mají tyto předpoklady ověřit,
- e) popis dalších průzkumných prací, jejichž provedení se považuje za nezbytné pro vyhotovení restaurátorského záměru,
- f) výčet a identifikace předchozích restaurátorských zásahů,
- g) předpokládanou základní koncepci restaurování kulturní památky.

(2) Na základě schválené přípravy restaurování kulturní památky podle § 52 se předkládá k posouzení žádost o restaurování kulturní památky, která kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

- a) název a umístění kulturní památky,
- b) základní popis technického a technologického způsobu restaurování kulturní památky,
- c) restaurátorský záměr.

(3) Restaurátorský záměr podle odstavce 2 písm. c) zpracovaný restaurátorem s oprávněním pro danou restaurátorskou specializaci obsahuje

- a) název a umístění kulturní památky,
- b) popis díla, které má být předmětem restaurování, včetně uvedení datace, autora, materiálu, techniky, základních rozměrů a vyobrazení díla,
- c) popis současného stavu kulturní památky, uvedení závad, a to v rozsahu částí dotčených restaurováním,
- d) popis zjištěných důvodů vzniku závad a vyznačení těchto závad v grafické podobě,
- e) uvedení průzkumů a jejich vyhodnocení, včetně míst odběru vzorků v grafické podobě,
- f) podrobný popis technického a technologického způsobu restaurování kulturní památky, včetně zdůvodnění ve vztahu k vyhodnocení průzkumů,
- g) výčet materiálů, chemických látek a způsobu jejich použití při restaurování kulturní památky, včetně zdůvodnění,
- h) sdělení, zda se v rámci restaurování kulturní památky předpokládá doplnění chybějících částí díla, popřípadě návrh takového doplnění, včetně materiálu, povrchové úpravy, způsobu napojení na stávající dílo a grafického vyznačení doplňovaných částí,
- i) popis navrhovaného stavu po provedení restaurování kulturní památky.

¹³⁾ Například zákon č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů.

(4) Žadatelem je vlastník kulturní památky.

§ 50

Žádost o posouzení práce v památkovém území a ochranném památkovém pásmu

(1) Žádost o posouzení práce v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

- a) identifikační údaje o pozemku nebo stavbě,
- b) technický popis zamýšlené práce,
- c) popis požadovaného výsledného stavu po provedení zamýšlené práce.

(2) K žádosti se přiloží dokumentace, pokud má posouzení sloužit jako podklad pro rozhodnutí nebo jiný úkon příslušného úřadu a pokud je taková dokumentace podle jiného právního předpisu vyžadována.

(3) Žadatelem je vlastník nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu, nebo osoba, která je oprávněna podat žádost o zahájení správního řízení nebo jiného postupu podle jiných právních předpisů¹³⁾, kterých se týká práce v památkovém území.

§ 51

Vyjádření památkového ústavu

(1) Orgán památkové péče po obdržení žádosti podle § 48, 49 nebo 50 informuje o zamýšlené práci památkový ústav.

(2) Památkový ústav doručí orgánu památkové péče písemné vyjádření ve lhůtě 20 dnů od obdržení informace podle odstavce 1, pokud

- a) je předmětem žádosti práce na kulturní památce,
- b) je předmětem žádosti restaurování kulturní památky,
- c) je předmětem žádosti památka s mezinárodním statusem, nebo
- d) o vyjádření orgán památkové péče výslovně požádá.

(3) Ve zvlášť složitých případech může orgán památkové péče stanovit lhůtu delší než je lhůta stanovená v odstavci 2; celková lhůta pro doručení vyjádření však nesmí překročit 50 dnů.

(4) V případech neuvedených v odstavcích 2 a 3 může památkový ústav doručit orgánu památkové péče písemné vyjádření ve lhůtě 20 dnů ode dne obdržení informace podle odstavce 1. Pokud oproti dříve řešeným případům nenastaly ve skutkově shodných nebo podobných případech skutečnosti odůvodňující odchýlný závěr, zašle památkový ústav orgánu památkové péče bezodkladně písemné sdělení, že se nevyjádří. Orgán památkové péče nevydá posouzení do doby, než obdrží vyjádření památkového ústavu nebo marně uplyne lhůta podle tohoto odstavce; k vyjádření doručenému po této lhůtě se nepřihlíží.

(5) Po dobu stanovenou v odstavcích 2, 3 nebo 4 neběží lhůta pro vydání posouzení.

§ 52

(1) Orgán památkové péče při posuzování podle § 47 ověří, zda je zamýšlená práce nebo zamýšlené restaurování kulturní památky v souladu

- a) se současným stavem poznání hodnot kulturní památky nebo památkového území,
- b) s plánem ochrany, nebo
- c) s opatřením obecné povahy o vymezení ochranného památkového pásma.

(2) V posouzení podle § 47 orgán památkové péče stanoví, zda zamýšlenou práci nebo zamýšlené restaurování kulturní památky lze na základě podané žádosti z hlediska zájmů památkové péče dále připravovat nebo provést a stanoví případně podmínky pro další přípravu nebo provedení zamýšlené práce nebo zamýšleného restaurování kulturní památky.

§ 53

Závěrečná restaurátorská zpráva a její odevzdání

(1) Orgán památkové péče na základě písemného oznámení restaurátora o dokončení restaurování kulturní památky stanoví datum a místo konání závěrečné kontroly restaurované kulturní památky. Sdělení o stanovení data a místa konání závěrečné kontroly se doručuje restaurátorovi, vlastníkovi kulturní památky a památkovému ústavu.

(2) Orgán památkové péče v rámci závěrečné kontroly zkoumá, zda restaurování kulturní památky bylo provedeno v souladu se schváleným restaurátorským záměrem a zájmy památkové péče.

(3) Shledá-li orgán památkové péče při kontrole závady, rozhodne o povinnosti tyto závady odstranit a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu. V řízení o odstranění závad je účastníkem řízení vlastník kulturní památky a restaurátor.

(4) Na postup po odstranění závad se odstavce 1 až 3 použijí obdobně.

(5) Restaurátor je povinen do 2 měsíců ode dne, kdy shledal orgán památkové péče restaurování kulturní památky za bezvadné, odevzdat památkovému ústavu a vlastníkovi kulturní památky po jednom vyhotovení závěrečné restaurátorské zprávy.

(6) Závěrečná restaurátorská zpráva obsahuje

- a) název a umístění kulturní památky,
- b) popis díla, které bylo předmětem restaurování, včetně uvedení datace, autora, materiálu, techniky, základních rozměrů a vyobrazení díla,
- c) restaurátorský průzkum a komplexní vyhodnocení průzkumných a výzkumných prací, včetně odůvodnění použitých postupů a technologií,
- d) popis použitých technických a technologických postupů restaurování kulturní památky,
- e) seznam použitých materiálů a chemických látek, včetně způsobu a místa použití,
- f) nová zjištění o kulturní památce a doporučení pro uchování kulturní památky,
- g) fotodokumentaci výchozího stavu, jednotlivých fází restaurování kulturní památky a výsledného stavu, včetně popisu fotografií,
- h) další dokumentaci podle povahy věci.

(7) Nemá-li závěrečná restaurátorská zpráva stanovené náležitosti, vyzve památkový ústav restaurátora, aby závěrečnou restaurátorskou zprávu doplnil nebo přepracoval a uvede jakým způsobem a v jaké lhůtě. Neučiní-li tak památkový ústav do 30 dnů ode dne odevzdání restaurátorské zprávy, platí, že zpráva je bezvadná.

(8) Sdělí-li restaurátor do 30 dnů ode dne doručení výzvy podle odstavce 7 památkovému ústavu, že s povinnostmi uvedenými ve výzvě nesouhlasí, předá památkový ústav bezodkladně věc ministerstvu k rozhodnutí; okamžikem předání věci běží ministerstvu

lhůta pro vydání rozhodnutí. Ministerstvo ve věci rozhodne na základě vyjádření Restaurátorské rady.

Hlava VII

Přemístění kulturní památky a přednostní právo České republiky na koupi kulturní památky

Díl 1

Přemístění kulturní památky v tuzemsku

§ 54

(1) Stavbu, která je kulturní památkou, nebo její součástí, která je dílem výtvarných umění nebo uměleckořemeslným dílem, lze v tuzemsku přemístit na základě povolení vydaného obecním úřadem obce s rozšířenou působností. Stavbu, která je národní kulturní památkou, nebo její součástí, která je dílem výtvarných umění nebo uměleckořemeslným dílem, lze přemístit na základě povolení vydaného krajským úřadem.

(2) Žádost o povolení k přemístění může podat vlastník stavby podle odstavce 1 nebo vlastník pozemku, pokud je osobou odlišnou od vlastníka stavby.

(3) Žádost o přemístění kromě obecných náležitostí žádosti podle správního řádu obsahuje

- a) identifikační údaje o vlastníkově stavby podle odstavce 1 a identifikační údaje vlastníka pozemku, pokud je osobou odlišnou od vlastníka stavby,
- b) identifikační údaje o stavbě podle odstavce 1 a pozemku, na kterém je zřízena,
- c) identifikační údaje o pozemku, na který má být stavba přemístěna, pokud není stavba přemísťována v rámci téhož pozemku,
- d) důvody přemístění,
- e) návrh technického provedení přemístění,
- f) návrh postupů v souvislosti s umístěním stavby,
- g) návrh umístění stavby na pozemku podle písmene c),
- h) doklad prokazující vlastnické právo ke stavbě podle odstavce 1, pokud nelze toto právo ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem,
- i) doklad o souhlasu vlastníka pozemku podle písmene c) s přemístěním stavby, pokud je osobou odlišnou od vlastníka stavby.

(4) Orgán památkové péče informuje o žádosti o přemístění památkový ústav. Ustanovení § 51 se na toto řízení použije obdobně.

§ 55

(1) Orgán památkové péče vydá povolení k přemístění v případě, že přemístění stavby nebo její součásti podle § 54 odst. 1 je nezbytné pro ochranu jejich hodnot a jejich zachování.

(2) Orgán památkové péče může při udělení povolení k přemístění stanovit bezpečnostní, přepravní nebo jiné nezbytně nutné ochranné podmínky pro provedení přemístění a podmínky pro nové umístění.

(3) Vlastník stavby podle § 54 odst. 1 písemně oznámí přemístění památkovému ústavu, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho uskutečnění.

§ 56

Vlastník movité věci, která je kulturní památkou, oznámí přemístění takovéto věci památkovému ústavu, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho uskutečnění; to neplatí, nepřesáhne-li doba přemístění 90 dnů.

Díl 2

Kulturní památka ve vztahu k zahraničí

§ 57

(1) Věc, která je kulturní památkou, lze přemístit mimo území České republiky na základě povolení ministerstva, a to na dobu určitou, nejdéle 5 let.

(2) Žádost o povolení podle odstavce 1 podává vlastník věci na tiskopisu, jehož vzor je uveden v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(3) Povolení podle odstavce 1 lze vydat z důvodů

- a) vystavování,
- b) restaurování kulturní památky,
- c) vědeckého zkoumání, nebo
- d) osobní potřeby vlastníka kulturní památky.

§ 58

(1) Ministerstvo může v povolení podle § 57 odst. 1 stanovit bezpečnostní, přepravní nebo jiné nezbytně nutné podmínky pro ochranu věci po dobu přemístění.

(2) Ministerstvo žádost o povolení podle § 57 odst. 1 zamítne, jestliže by byla ohrožena hmotná podstata věci, která je kulturní památkou, nedovoluje to její stav nebo je to v rozporu s podmínkami její ochrany. Ministerstvo žádost o povolení podle § 57 odst. 1 dále zamítne, nejsou-li poskytnuty dostatečné právní záruky pro její vrácení do České republiky.

(3) V případě, že ministerstvo vydá povolení podle § 57 odst. 1, potvrdí po nabytí jeho právní moci tiskopis podle § 57 odst. 2 v částech A, B, C a D. Potvrzený tiskopis slouží jako doklad pro přemístění věci, která je kulturní památkou, mimo území České republiky a pro její vrácení do České republiky. Část A tiskopisu zůstává ministerstvu, část B a C tiskopisu obdrží vlastník s tím, že část C tiskopisu doprovází věc po dobu přemístění, a část D tiskopisu obdrží památkový ústav.

(4) Ustanovení § 56 se ve vztahu k vlastníku věci, která je kulturní památkou, použije při jejím přemístění mimo území České republiky obdobně.

(5) Vlastník je povinen zajistit, aby věc, která je kulturní památkou, byla vrácena zpět na území České republiky ve lhůtě stanovené v povolení.

(6) Vlastník je povinen po vrácení věci do České republiky oznámit tuto skutečnost ministerstvu, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne navrácení. Vlastník je současně povinen ministerstvu na vyžádání v jím stanovené lhůtě doložit, že vrácená věc je totožná s tou, která byla na základě povolení přemístěna mimo území České republiky, popřípadě umožnit osobám pověřeným ministerstvem v nezbytně nutném rozsahu její ohledání. Ministerstvo bezodkladně oznámí navrácení věci památkovému ústavu.

(7) Z důvodů, pro něž lze vydat povolení podle § 57 odst. 1, lze rozhodnout o změně povolení. Pokud bylo povolení vydáno z důvodu podle § 57 odst. 3 písm. d) a jsou

dodržovány jeho podmínky, ministerstvo na žádost vlastníka rozhodne v souladu s § 57 odst. 1 o prodloužení doby přemístění mimo území České republiky.

§ 59

(1) Zjistí-li při výkonu své působnosti orgán Celní správy České republiky, že v souvislosti s přemístěním věci, která je kulturní památkou, mimo území České republiky mohlo dojít k porušení právních předpisů na úseku památkové péče, tuto věc zadrží a bezodkladně to sdělí ministerstvu.

(2) Orgán Celní správy České republiky zadržení věci ústně oznámí osobě, která má věc v době zadržení u sebe. O zadržení věci orgán Celní správy České republiky sepíše úřední záznam.

(3) Proti zadržení věci může osoba, které byla věc zadržena, podat do 3 pracovních dnů ode dne zadržení věci námitku. Zmeškání lhůty nelze prominout.

(4) Námitka se podává u orgánu Celní správy České republiky, který věc zadržel.

(5) O námitce rozhodne bezodkladně ředitel orgánu Celní správy České republiky, který věc zadržel. Proti rozhodnutí o námitce se nelze odvolat.

(6) Orgán Celní správy České republiky, který věc zadržel, ji bezodkladně předá ministerstvu.

§ 60

Věc, která má hodnoty kulturní památky podle § 2 odst. 2, půjčená na území České republiky cizím státem, který prohlásil, že tato věc je jeho vlastnictvím, nepodléhá provedení výkonu rozhodnutí ani exekuci a předběžným opatřením nelze uložit povinnost s takovou věcí nenakládat; nelze ani přijmout rozhodnutí nebo opatření, které by bránilo vrácení takové věci tomuto cizímu státu.

Díl 3

Přednostní právo České republiky na koupi kulturní památky

§ 61

(1) Zamýšlí-li vlastník převést za úplaty vlastnické právo k movité věci, která je národní kulturní památkou nebo kulturní památkou, je povinen učinit přednostně písemnou nabídku ke koupi ministerstvu.

(2) Zamýšlí-li vlastník převést za úplaty vlastnické právo k nemovité věci nebo stavbě, která je národní kulturní památkou, je povinen učinit přednostně písemnou nabídku ke koupi ministerstvu; je-li národní kulturní památkou pouze stavba, která není samostatnou věcí, vztahuje se přednostní právo na koupi na nemovitou věc, jíž je národní kulturní památka součástí.

(3) Povinnost podle odstavců 1 a 2 nemá vlastník, jde-li o převod vlastnického práva mezi osobami blízkými nebo plní-li povinnost z předkupního práva stanovenou právními předpisy soukromého práva.

(4) Ministerstvo může uplatnit přednostní právo na koupi pouze, je-li veřejný zájem na zpřístupnění kulturní památky nebo národní kulturní památky veřejnosti pro výchovně vzdělávací účely, anebo je-li veřejný zájem na zvýšené péči o ni.

§ 62

(1) Ministerstvo ve lhůtě 3 měsíců od doručení nabídky podle § 61 sdělí písemně vlastníkovi, že využije přednostní právo na koupi, jinak může vlastník věci své vlastnické právo za úplatu převést.

(2) Ministerstvo v souvislosti s nabytím kulturní památky podle § 61 odst. 1 nebo 2 do vlastnictví státu určí, která organizační složka státu nebo státní organizace poskytující veřejné kulturní služby převezme tuto kulturní památku bezúplatně do své příslušnosti hospodařit.

(3) Nesplní-li vlastník povinnost podle § 61 odst. 1 nebo 2, je právní jednání, kterým převedl vlastnické právo ke kulturní památce, neplatné, pokud se neplatnosti dovolá Česká republika prostřednictvím ministerstva ve lhůtě 3 let ode dne, kdy k tomuto právnímu jednání došlo.

Hlava VIII

Zabezpečení prvků památkového fondu

§ 63

Odstraňování závadného stavu

(1) Orgán památkové péče nařídí

- a) vlastníkovi kulturní památky odstranění závadného stavu kulturní památky, který vznikl porušením nebo neplněním povinnosti vlastníka kulturní památky podle § 21 odst. 4,
- b) vlastníkovi nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, odstranění závadného stavu této nemovité věci vzniklého porušením nebo neplněním povinnosti vlastníka nemovité věci podle § 31 odst. 4,
- c) osobě, která provedla práci na kulturní památce bez posouzení podle § 52, ačkoli měla povinnost si takové posouzení vyžádat, odstranění úpravy, která je výsledkem této práce,
- d) osobě, která provedla práci na nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu, bez posouzení podle § 52, ačkoli měla povinnost si takové posouzení vyžádat, odstranění úpravy, která je výsledkem této práce,
- e) osobě, která provedla práci na kulturní památce na základě posouzení podle § 52, které bylo pravomocně zrušeno v přezkumném řízení, odstranění úpravy, která je výsledkem této práce,
- f) osobě, která provedla práci na nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu, na základě posouzení podle § 52, které bylo pravomocně zrušeno v přezkumném řízení, odstranění úpravy, která je výsledkem této práce,
- g) osobě, která v rozporu s § 21 odst. 8 způsobila nebo působí nepříznivou změnu stavu kulturní památky anebo v rozporu s § 21 odst. 8 ohrožuje zachování kulturní památky, odstranění závadného stavu vzniklého porušením této povinnosti,
- h) osobě, která v rozporu s § 31 odst. 5 ohrožuje zachování hodnoty, pro kterou je území chráněno jako památková rezervace nebo památková zóna, odstranění závadného stavu vzniklého porušením této povinnosti.

(2) Příslušným orgánem památkové péče podle odstavce 1 je obecní úřad obce s rozšířenou působností a, jde-li o národní kulturní památku, krajský úřad.

(3) Ministerstvo prostřednictvím památkové inspekce může nařídit odstranění závadného stavu nebo úpravy podle odstavce 1, pokud je zjistí při výkonu kontroly podle § 6 odst. 1 písm. a) nebo b).

(4) Orgán památkové péče může nařídit v řízení podle odstavce 1 související opatření, pokud je to v bezprostřední vazbě na odstranění závadného stavu nezbytné pro zachování hodnot kulturní památky nebo památkového území.

(5) Orgán památkové péče bezodkladně oznámí dotčeným orgánům zahájení řízení podle odstavce 1. Závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 135, musí být uplatněna nejpozději při ústním jednání; jinak se k nim nepřihlíží. Nebude-li ústní jednání nařízeno, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů uplatněna podle § 135 ve stanovené lhůtě; jinak se k nim nepřihlíží.

§ 64

Vyjádření památkového ústavu

(1) Orgán památkové péče informuje o zahájeném řízení podle § 63 památkový ústav.

(2) Památkový ústav doručí orgánu památkové péče písemné vyjádření ve lhůtě 20 dnů od obdržení informace podle odstavce 1, pokud

- a) je předmětem řízení památka s mezinárodním statutem, nebo
- b) o vyjádření orgán památkové péče výslovně požádá.

(3) Ve zvlášť složitých případech může orgán památkové péče stanovit lhůtu delší než je lhůta stanovená v odstavci 2; celková lhůta pro doručení vyjádření však nesmí překročit 50 dnů.

(4) V případech neuvedených v odstavcích 2 a 3 může památkový ústav doručit orgánu památkové péče písemné vyjádření ve lhůtě 20 dnů ode dne obdržení informace podle odstavce 1. Orgán památkové péče nevydá rozhodnutí do doby, než obdrží vyjádření památkového ústavu nebo marně uplyne lhůta podle tohoto odstavce; k vyjádření doručenému po lhůtě se nepřihlíží.

(5) Po dobu stanovenou v odstavcích 2, 3 nebo 4 neběží lhůta pro vydání rozhodnutí.

§ 65

(1) Vyžaduje-li odstranění závadného stavu podle § 63 odst. 1 projektovou dokumentaci nebo jiné podklady, orgán památkové péče nejdříve nařídí jejich obstarání vlastníku kulturní památky, na které má být práce provedena, a stanoví lhůtu k jejich předložení.

(2) Nesplní-li vlastník povinnost uloženou podle odstavce 1, obstará potřebné podklady orgán památkové péče na jeho náklad; na tento postup musí vlastníka předem písemně upozornit. Orgán památkové péče následně uloží vlastníkovu kulturní památky uhradit náklady na pořízení potřebných podkladů.

(3) Nařizuje-li se podle § 63 odst. 1 odstranění závadného stavu nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu, postupuje se podle odstavců 1 a 2 obdobně.

§ 66

(1) Orgán památkové péče zastaví řízení podle § 63 odst. 1 písm. c), d), e) nebo f), pokud shledá, že provedená úprava je v souladu se zájmy památkové péče.

(2) Orgán památkové péče zastaví řízení podle § 63 odst. 1, pokud shledá, že již není možné nařídit uvedení kulturní památky do souladu se zájmy památkové péče.

(3) Orgán památkové péče zastaví řízení podle § 63 odst. 1, pokud shledá, že z hlediska zájmů památkové péče již není možné nařídit uvedení nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu, do souladu se zájmy památkové péče.

§ 67

Omezení činnosti ohrožující kulturní památku

(1) Mohla-li by osoba svou činností způsobit nepříznivé změny stavu kulturní památky nebo působí takové změny v rozporu s § 21 odst. 4 nebo 8, stanoví obecní úřad obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku, krajský úřad, podmínky pro další výkon takové činnosti nebo výkon činnosti zakáže.

(2) Ustanovení § 64 se v řízení podle odstavce 1 použije obdobně.

§ 68

Vyvlastnění kulturní památky

(1) Stavbu nebo pozemek lze vyvlastnit, pokud opatření podle § 63 nevedlo k zachování hodnoty, pro kterou jsou stavba nebo pozemek chráněny jako kulturní památka. Vyvlastnitelem může být pouze Česká republika.

(2) Je-li kulturní památkou pouze stavba, která není samostatnou věcí, lze současně vyvlastnit pozemek nebo jeho část, který je nezbytný pro naplnění účelu podle odstavce 1.

(3) Ministerstvo určí, která organizační složka státu nebo státní organizace za stát uplatní veřejný zájem podle odstavce 1.

§ 69

Ohrožení kulturní památky a nutné zabezpečovací práce

(1) Vlastník kulturní památky je povinen oznámit každé ohrožení nebo poškození kulturní památky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, jde-li o národní kulturní památku krajskému úřadu, a to ve lhůtě 5 dnů ode dne, kdy se o ohrožení nebo poškození dozvěděl.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností nařídí vlastníku kulturní památky neodkladné provedení nutných zabezpečovacích prací, je-li ohrožena hodnota, pro kterou je kulturní památka chráněna.

(3) Krajský úřad v řízení nařídí vlastníku národní kulturní památky neodkladné provedení nutných zabezpečovacích prací, je-li ohrožena hodnota, pro kterou je národní kulturní památka chráněna.

(4) Orgán památkové péče bezodkladně oznámí dotčeným orgánům zahájení řízení podle odstavce 2 nebo 3. Závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle

§ 135, musí být uplatněna nejpozději při ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. Nebude-li ústní jednání nařízeno, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů uplatněna podle § 135 ve stanovené lhůtě, jinak se k nim nepřihlíží.

§ 70

Ohrožení nemovité věci v památkovém území a nutné zabezpečovací práce

(1) Vlastník nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, je povinen oznámit každé ohrožení nebo poškození nemovité věci obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností ve lhůtě 5 dnů ode dne, kdy se o této skutečnosti dozvěděl.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností nařídí vlastníku nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, neodkladné provedení nutných zabezpečovacích prací na této nemovité věci, je-li ohrožena hodnota památkového území, na jejímž zachování se taková nemovitá věc podílí.

(3) Orgán památkové péče bezodkladně oznámí dotčeným orgánům zahájení řízení podle odstavce 2. Závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 135, musí být uplatněna nejpozději při ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. Nebude-li ústní jednání nařízeno, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů uplatněna podle § 135 ve stanovené lhůtě, jinak se k nim nepřihlíží.

§ 71

Provedení nutných zabezpečovacích prací

(1) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, zajistí provedení nutných zabezpečovacích prací podle § 69 nebo 70 orgán památkové péče prostřednictvím osoby, která je k jejich provedení odborně vybavena a je podnikatelem v příslušném oboru (dále jen „osoba provádějící zabezpečovací práce“); takové osobě může orgán památkové péče provedení prací nařídit.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 může být prvním úkonem v řízení. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(3) Náklady vynaložené na provedení nutných zabezpečovacích prací nese vlastník kulturní památky nebo vlastník nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území. Pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností zajistil provedení prací podle odstavce 1 a vlastník se s osobou provádějící zabezpečovací práce nedohodl na úhradě nákladů, uhradí je obec, jejíž obecní úřad obce s rozšířenou působností je orgánem památkové péče, a vlastníkově uloží obecní úřad obce s rozšířenou působností takto vynaložené náklady uhradit. Pokud krajský úřad zajistil provedení prací podle odstavce 1 a vlastník národní kulturní památky se s osobou provádějící zabezpečovací práce nedohodl na úhradě nákladů, uhradí je kraj, jehož krajský úřad je orgánem památkové péče, a vlastníkově uloží krajský úřad takto vynaložené náklady uhradit.

(4) Orgán památkové péče bezodkladně oznámí dotčeným orgánům zahájení řízení podle odstavce 1. Závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 135, musí být uplatněna nejpozději při ohledání věci, jinak se k nim nepřihlíží.

§ 72

Ochrana kulturních památek za ozbrojeného konfliktu

Ustanovení § 69 odst. 2 a 3 a § 71 se použijí obdobně, pokud je nezbytné rozhodnout o uložení nebo strpění opatření směřujícího k zabezpečení kulturní památky před předvídatelnými vlivy ozbrojeného konfliktu⁸⁾.

Hlava IX

Ochrana archeologického dědictví

Díl 1

Badatelský archeologický výzkum

§ 73

Badatelský archeologický výzkum je výzkum, který

- a) je dán mimořádně závažnými důvody na vědeckém poznání archeologických nálezů jako součásti archeologického dědictví²⁾,
- b) si vyžádá provedení vykopávek nebo použití obdobných destruktivních metod archeologického výzkumu a
- c) není vyvolán prováděním práce na kulturní památce, práce v památkovém území nebo práce v ochranném památkovém pásmu ani prováděním stavby, přístavby¹⁴⁾ podle stavebního zákona, terénní úpravy, vodního díla nebo jeho změny¹⁵⁾ podle vodního zákona, otvírky, přípravy a dobývání výhradních ložisek nebo dobývání ložisek nevyhrazených nerostů¹⁶⁾ podle zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě.

§ 74

Povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu

(1) Badatelský archeologický výzkum lze provést jen na základě povolení ministerstva.

(2) Žádost o povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu může podat archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba. K žádosti se přiloží projekt badatelského archeologického výzkumu a písemná dohoda o provedení badatelského archeologického výzkumu uzavřená s vlastníkem nemovité věci, na níž se má badatelský archeologický výzkum provádět. Účastníkem řízení o udělení povolení je i vlastník nemovité věci, na níž se má badatelský archeologický výzkum provádět.

(3) Projekt badatelského archeologického výzkumu zpracuje archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba. Projekt badatelského archeologického výzkumu obsahuje

- a) označení osoby, která zpracovala projekt,
- b) vymezení vědeckých cílů archeologického výzkumu,
- c) odůvodnění vědecké potřeby provedení archeologického výzkumu za použití destruktivních metod,

¹⁴⁾ § 2 odst. 5 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb.

¹⁵⁾ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁶⁾ Zákon č. 61/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- d) popis rozsahu předpokládaného archeologického výzkumu a zdůvodnění tohoto rozsahu,
- e) předpokládané metody terénní části archeologického výzkumu,
- f) popis způsobu evidence a dokumentace archeologických nálezů a vztahů mezi nimi,
- g) předpokládané personální zajištění archeologického výzkumu,
- h) předpokládané materiálně technické zajištění archeologického výzkumu,
- i) stanovení jednotkových nákladů dílčích činností v rámci archeologického výzkumu,
- j) vymezení předpokládaných souhrnných nákladů archeologického výzkumu,
- k) předpokládanou dobu trvání terénní části archeologického výzkumu,
- l) předpokládané dopady provádění archeologického výzkumu na práva vlastníka nemovité věci a práva dalších osob, které mají k dotčené nemovité věci věcná práva evidovaná v katastru nemovitostí,
- m) způsob naložení s výsledky výzkumu včetně návrhu prezentace případných archeologických nálezů,
- n) u archeologického výzkumu, u něhož si provedení terénní části vyžádá dobu delší než 1 rok, lhůtu pro odevzdání písemné zprávy o průběhu výzkumu, o dosavadních zjištěních a naplňování vědeckých cílů výzkumu (dále jen „průběžná zpráva“), a to vždy nejpozději do 1 roku ode dne zahájení archeologického výzkumu nebo odevzdání předchozí průběžné zprávy,
- o) jméno, popřípadě jména, a příjmení fyzické osoby, která odpovídá za odbornost provedení archeologického výzkumu.

(4) Bližší podmínky zpracování projektu badatelského archeologického výzkumu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 75

(1) Při rozhodování o udělení povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu si ministerstvo vyžádá vyjádření Archeologické rady.

(2) Povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu ministerstvo udělí za podmínek stanovených v Úmluvě o ochraně archeologického dědictví Evropy²⁾. V povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu může ministerstvo stanovit podmínky pro provedení badatelského archeologického výzkumu a pro způsob naložení s výsledky výzkumu včetně návrhu prezentace případných archeologických nálezů.

(3) Povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu pozbývá platnosti, jestliže výzkum nebyl zahájen do 3 let ode dne, kdy nabylo právní moci.

(4) Ministerstvo zapisuje údaj o povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu do evidence zásahů, současně vkládá do evidence zásahů projekt badatelského archeologického výzkumu.

(5) Archeologický ústav nebo archeologická osoba oznámí zahájení badatelského archeologického výzkumu ve lhůtě 5 dnů ode dne jeho zahájení památkovému ústavu.

(6) Památkový ústav zapisuje do evidence zásahů údaj o zahájení badatelského archeologického výzkumu.

§ 76

Ministerstvo na žádost archeologického ústavu, památkového ústavu nebo archeologické osoby může rozhodnout o změně povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu, pokud se nepotvrdily předpoklady podle § 74 odst. 3 písm. b), c), d), e) nebo m) obsažené v projektu badatelského archeologického výzkumu; § 74 a 75 se použijí obdobně.

§ 77

Provádění badatelského archeologického výzkumu

(1) Archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba jsou povinny zaslat ministerstvu průběžnou zprávu ve lhůtách stanovených v projektu badatelského archeologického výzkumu nebo v povolení k jeho provedení. Nemá-li průběžná zpráva obsahové náležitosti, které vyplývají z projektu badatelského archeologického výzkumu nebo z povolení k jeho provedení, vyzve ministerstvo archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologickou osobu, aby odstranily nedostatky průběžné zprávy, a stanoví přiměřenou lhůtu pro jejich odstranění.

(2) Ministerstvo může rozhodnout o pozastavení provádění badatelského archeologického výzkumu, jestliže archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba

- a) neodevzdaly průběžnou zprávu podle odstavce 1, a to na dobu nejvýše 3 měsíců, nebo
- b) byly vyzvány k odstranění nedostatků průběžné zprávy, a to na dobu, která byla stanovena pro odstranění nedostatků ve výzvě podle odstavce 1.

(3) Archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba mohou pokračovat v provádění badatelského archeologického výzkumu, jestliže ministerstvo písemně potvrdí, že byly odstraněny nedostatky, pro které bylo provádění tohoto výzkumu pozastaveno. Archeologický ústav nebo archeologická osoba oznámí pokračování v provádění badatelského archeologického výzkumu do 5 dnů ode dne jeho opětovného zahájení památkovému ústavu.

(4) Archeologický ústav nebo archeologická osoba jsou povinny do 5 dnů ode dne ukončení terénní části badatelského archeologického výzkumu oznámit tuto skutečnost památkovému ústavu; ukončení terénní části badatelského archeologického výzkumu oznámí písemně ve stejné lhůtě archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba vlastníkově nemovitě věci, na níž badatelský archeologický výzkum probíhal.

(5) Ministerstvo

- a) vkládá do evidence zásahů průběžnou zprávu o provádění badatelského archeologického výzkumu,
- b) zapisuje do evidence zásahů údaje o pozastavení provádění badatelského archeologického výzkumu a o vydání potvrzení o odstranění nedostatků podle odstavce 3.

(6) Památkový ústav zapisuje do evidence zásahů údaj o

- a) pokračování provádění badatelského archeologického výzkumu,
- b) ukončení terénní části badatelského archeologického výzkumu.

§ 78

Zrušení povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu

(1) Ministerstvo zruší povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu, jestliže

- a) marně uplynula lhůta stanovená v rozhodnutí vydaném podle § 77 odst. 2, nebo
- b) nebyly potvrzeny předpoklady, obsažené v projektu badatelského archeologického výzkumu podle § 74 odst. 3 písm. b), c), d), e) nebo m), a ministerstvo neshledalo důvod ke změně projektu podle § 76.

(2) Údaj o zrušení povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu zapisuje do evidence zásahů ministerstvo.

Díl 2

Záchranný archeologický výzkum

§ 79

(1) Záchranný archeologický výzkum se provádí, může-li být ohroženo zachování archeologického dědictví a poznatků o něm záměrem provádění práce na kulturní památce, v památkovém území, v ochranném památkovém pásmu nebo prováděním stavby, přístavby¹⁴⁾ podle stavebního zákona, terénní úpravy, vodního díla nebo jeho změny¹⁵⁾ podle vodního zákona, otvírky, přípravy a dobývání výhradních ložisek nebo dobývání ložisek nevyhrazených nerostů¹⁶⁾ podle zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, které nemají být provedeny na kulturní památce, v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu (dále jen „záměr“) a posuzuje-li se jejich provedení v rámci řízení nebo jiného postupu.

(2) Do evidence zásahů se jako podklad pro provedení záchranného archeologického výzkumu zapisují údaje o záměru, pokud to je na základě tohoto zákona stanoveno.

§ 80

(1) Orgán památkové péče při posouzení práce na kulturní památce, v památkovém území, v ochranném památkovém pásmu podle § 52 v rámci posouzení současně uvede, zda jejím provedením může být ohroženo zachování archeologického dědictví ve smyslu Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy¹⁷⁾ a poznatků o něm.

(2) Každý, kdo hodlá provést stavbu, přístavbu¹⁴⁾ podle stavebního zákona, terénní úpravu, vodní dílo nebo jeho změnu¹⁵⁾ podle vodního zákona, otvírku, přípravu a dobývání výhradních ložisek nebo dobývání ložisek nevyhrazených nerostů¹⁶⁾ podle zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, neprovádí-li se na kulturní památce, v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu a posuzuje-li se jejich provedení v rámci řízení nebo jiného postupu, požádá obecní úřad obce s rozšířenou působností o závazné stanovisko, zda jejím provedením může být ohroženo zachování archeologického dědictví ve smyslu Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy¹⁷⁾ a poznatků o něm. Takovou povinnost nemá ten, kdo hodlá provést práce podle věty první v území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů. Závazné stanovisko je podkladem pro rozhodnutí nebo jiný úkon podle věty první.

(3) Žádost podle odstavce 2 kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

- a) identifikační údaje nemovité věci bezprostředně dotčené zamýšlenou prací,
- b) stručný popis zamýšlené práce, včetně vymezení jejího předpokládaného plošného rozsahu v m² a hloubky zásahu v metrech,
- c) předpokládanou dobu zahájení provádění zamýšlené práce.

(4) Povinnost podle odstavce 2 platí i pro toho, kdo hodlá provést stavbu, přístavbu¹⁴⁾ podle stavebního zákona nebo terénní úpravu na nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu a zároveň jde

¹⁷⁾ Čl. 1 Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované), vyhlášené pod č. 99/2000 Sb.m.s.

o stavbu, přístavbu¹⁴⁾ podle stavebního zákona nebo terénní úpravu, které podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona nevyžadují posouzení podle § 47.

(5) Dospěje-li orgán památkové péče postupem podle odstavce 1 nebo 2 k závěru, že záměr může ohrozit zachování archeologického dědictví ve smyslu Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy¹⁷⁾ a poznatků o něm, zapíše tento orgán údaje o záměru do evidence zásahů, jakož i údaj o datu, kdy nastaly účinky rozhodnutí nebo jiného úkonu příslušného správního orgánu, na jehož základě lze záměr provést.

§ 81

(1) Záchranný archeologický výzkum lze provést na základě veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu uzavřené mezi osobou podle § 80 odst. 1, 2 nebo 4 (dále jen „stavebník“) a archeologickým ústavem, památkovým ústavem nebo archeologickou osobou. Nedojde-li k uzavření veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu, rozhodne o úpravě jejich vzájemných práv a povinností při provádění záchranného archeologického výzkumu krajský úřad, který současně rozhoduje spory z veřejnoprávních smluv o provedení záchranného archeologického výzkumu.

(2) Stavebník nesmí zahájit provádění záměru zapsaného v evidenci zásahů před uzavřením veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu nebo přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí krajského úřadu o úpravě vzájemných práv a povinností mezi archeologickým ústavem, památkovým ústavem nebo archeologickou osobou a stavebníkem při provádění záchranného archeologického výzkumu.

(3) Návrh veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu musí být stavebníkovi doručen nejpozději ve lhůtě 30 dnů ode dne, který je v evidenci zásahů uveden jako den, kdy nastaly právní účinky rozhodnutí nebo jiného úkonu stavebního úřadu nebo jiného správního orgánu, na jejichž základě lze záměr zapsaný v evidenci zásahů provést. Nebyl-li stavebníkovi návrh veřejnoprávní smlouvy doručen v uvedené lhůtě, může záměr provést.

§ 82

(1) Součástí návrhu veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu je projekt záchranného archeologického výzkumu zpracovaný archeologickým ústavem, památkovým ústavem nebo archeologickou osobou.

(2) Projekt záchranného archeologického výzkumu obsahuje

- a) označení osoby, která zpracovala projekt,
- b) vymezení vědeckých cílů archeologického výzkumu,
- c) popis rozsahu předpokládaného archeologického výzkumu a zdůvodnění tohoto rozsahu, přičemž rozsah terénní části záchranného archeologického výzkumu nesmí přesahovat rozsah záměru stavebníka,
- d) popis předpokládaných metod terénní části archeologického výzkumu,
- e) popis způsobu evidence a dokumentace archeologických nálezů a vztahů mezi nimi,
- f) předpokládané personální zajištění archeologického výzkumu,
- g) předpokládané materiálně technické zajištění archeologického výzkumu,
- h) stanovení jednotkových nákladů dílčích činností v rámci archeologického výzkumu,
- i) vymezení předpokládaných souhrnných nákladů archeologického výzkumu,
- j) předpokládanou dobu trvání terénní části archeologického výzkumu,

k) jméno, popřípadě jména, a příjmení fyzické osoby, která odpovídá za odbornost provedení archeologického výzkumu.

(3) Archeologický ústav nebo archeologická osoba jsou povinny zaslat památkovému ústavu do 10 dnů ode dne uzavření veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu oznámení, které obsahuje

- a) údaje o datu uzavření veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu,
- b) údaj o archeologickém ústavu nebo o archeologické osobě, které budou provádět záchranný archeologický výzkum,
- c) identifikátor záměru.

(4) K oznámení podle odstavce 3 přiloží archeologický ústav nebo archeologická osoba projekt záchranného archeologického výzkumu.

(5) Památkový ústav zapíše do evidence zásahů údaje

- a) obsažené v oznámení podle odstavce 3,
- b) podle odstavce 3 písm. a) a c), pokud uzavřel veřejnoprávní smlouvu o provedení záchranného archeologického výzkumu.

(6) Spolu se zápisem údajů podle odstavce 5 vloží památkový ústav do evidence zásahů projekt záchranného archeologického výzkumu odevzdaný archeologickým ústavem nebo archeologickou osobou nebo projekt záchranného archeologického výzkumu, který zpracoval.

(7) Bližší podmínky zpracování projektu záchranného archeologického výzkumu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 83

(1) Nedojde-li k uzavření veřejnoprávní smlouvy podle § 81 odst. 1, může archeologický ústav, památkový ústav, archeologická osoba nebo stavebník podat žádost o úpravu vzájemných práv a povinností při provádění záchranného archeologického výzkumu krajskému úřadu.

(2) Žádost podle odstavce 1 kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

- a) návrh úpravy vzájemných práv a povinností mezi stavebníkem a archeologickým ústavem, památkovým ústavem nebo archeologickou osobou,
- b) projekt záchranného archeologického výzkumu.

(3) Pro vedení řízení podle odstavce 1 má význam předstih žádosti.

(4) Krajský úřad zastaví řízení o úpravě vzájemných práv a povinností při provádění záchranného archeologického výzkumu, pokud

- a) byl návrh veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu doručen stavebníkovi po lhůtě podle § 81 odst. 3, nebo
- b) v průběhu řízení došlo k uzavření veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu mezi archeologickým ústavem, památkovým ústavem nebo archeologickou osobou a stavebníkem.

(5) Krajský úřad zapisuje údaje o rozhodnutí o úpravě vzájemných práv a povinností mezi archeologickým ústavem, památkovým ústavem nebo archeologickou osobou a stavebníkem při provádění záchranného archeologického výzkumu do evidence zásahů; současně vkládá do evidence zásahů i projekt záchranného archeologického výzkumu.

(6) Probíhá-li po rozhodnutí nebo jiném úkonu stavebního úřadu nebo jiného správního orgánu, na jejichž základě lze záměr zapsaný v evidenci zásahů provést, jednání o uzavření veřejnoprávní smlouvy podle § 81 odst. 1 nebo se vede řízení o úpravě vzájemných práv a povinností při provádění záchranného archeologického výzkumu podle odstavců 1 až 4, pak po dobu tohoto jednání nebo řízení lhůta pro pozbytí platnosti rozhodnutí nebo jiného úkonu stavebního úřadu nebo jiného správního orgánu, na jejichž základě lze záměr zapsaný v evidenci zásahů provést, neběží.

(7) Po dobu provádění terénní části záchranného archeologického výzkumu lhůta pro pozbytí platnosti rozhodnutí nebo jiného úkonu stavebního úřadu nebo jiného správního orgánu, na jejichž základě lze záměr zapsaný v evidenci zásahů provést, neběží.

§ 84

(1) Změní-li se v důsledku nových skutečností podmínky pro provedení záchranného archeologického výzkumu, navrhne bezodkladně archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba stavebníkovi dodatek veřejnoprávní smlouvy, který upraví podmínky provádění archeologického výzkumu s ohledem na nové skutečnosti. Přílohou návrhu veřejnoprávní smlouvy je projekt archeologického výzkumu s vyznačenými změnami, vyvolanými novými skutečnostmi.

(2) Od doručení návrhu dodatku je povinen stavebník přerušit provádění záměru v rozsahu, který z návrhu dodatku vyplývá.

(3) Dojde-li k uzavření dodatku veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu, použijí se § 82 odst. 3 až 6 obdobně.

(4) Nedojde-li k uzavření dodatku veřejnoprávní smlouvy podle odstavce 1, může archeologický ústav, památkový ústav, archeologická osoba nebo stavebník podat žádost o úpravu vzájemných práv a povinností při provádění záchranného archeologického výzkumu krajskému úřadu; § 83 odst. 2 až 5 se použijí obdobně.

§ 85

(1) Archeologický ústav nebo archeologická osoba oznámí do 5 dnů ode dne zahájení a ukončení terénní části záchranného archeologického výzkumu tyto skutečnosti památkovému ústavu; ukončení terénní části záchranného archeologického výzkumu oznámí písemně ve stejné lhůtě archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba stavebníkovi.

(2) Památkový ústav zapisuje do evidence zásahů údaje o zahájení a o ukončení terénní části záchranného archeologického výzkumu.

§ 86

(1) Náklady záchranného archeologického výzkumu hradí ten, kdo svojí činností potřebu záchranného archeologického výzkumu vyvolal, s výjimkou případu, kdy provádí stavbu pro potřebu svého bydlení do 150 m² zastavěné plochy a související stavby, které jsou nezbytné pro užívání stavby k bydlení; v takovém případě hradí náklady záchranného archeologického výzkumu archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba provádějící záchranný archeologický výzkum.

(2) Při provádění záchranného archeologického výzkumu postupuje archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba tak, aby při respektování zásad ochrany

archeologického dědictví byly náklady spojené s provedením záchranného archeologického výzkumu co nejnižší.

(3) Stavebník hradí skutečně vynaložené náklady na provedení záchranného archeologického výzkumu.

(4) Nejpozději do 30 dnů od dokončení záchranného archeologického výzkumu zašle archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba stavebníkovi sdělení o souhrnných skutečně vynaložených nákladech, včetně rozpisu jednotkových nákladů dílčích činností, které vyplývají z projektu záchranného archeologického výzkumu.

(5) Stavebník je povinen uhradit souhrnné skutečně vynaložené náklady v souladu s veřejnoprávní smlouvou o provedení záchranného archeologického výzkumu podle § 81 nebo v souladu s rozhodnutím krajského úřadu o úpravě vzájemných práv a povinností podle § 83. Nesouhlasí-li stavebník s výší souhrnných skutečně vynaložených nákladů podle odstavce 4, může ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení sdělení podle odstavce 4 podat žádost, aby ve věci rozhodl krajský úřad; na postup krajského úřadu se použije úprava sporného řízení podle správního řádu obdobně.

(6) Osobě, která má povinnost hradit náklady na provedení záchranného archeologického výzkumu podle odstavce 1, může ministerstvo na její žádost poskytnout ve zvlášť odůvodněných případech ze státního rozpočtu dotaci na uhrazení těchto nákladů. Při posuzování žádosti přihledne ministerstvo k tomu, zda lze po této osobě spravedlivě požadovat, zejména s ohledem na její příjmy a majetkové poměry, aby hradila zčásti nebo zcela náklady na provedení záchranného archeologického výzkumu.

Díl 3

Nálezová zpráva o archeologickém výzkumu

§ 87

(1) Památkový ústav nebo archeologická osoba jsou povinny vyhotovit nálezovou zprávu o archeologickém výzkumu a odevzdat ji archeologickému ústavu do 3 let ode dne ukončení terénní části archeologického výzkumu.

(2) Nálezová zpráva o archeologickém výzkumu obsahuje

- a) označení osoby, která zpracovala nálezovou zprávu,
- b) popis důvodu a okolností zahájení archeologického výzkumu,
- c) popis geografických a sídelních souvislostí zkoumaného území,
- d) popis historie zkoumaného území,
- e) uvedení cílů a metod archeologického výzkumu,
- f) popis průběhu archeologického výzkumu a popis terénní situace,
- g) celkové skutečně vynaložené náklady archeologického výzkumu, popřípadě zdůvodnění, pokud se liší od částky předpokládané v projektu archeologického výzkumu,
- h) zhodnocení výsledků archeologického výzkumu,
- i) seznam archeologických nálezů,
- j) obrazové přílohy,
- k) seznam použitých pramenů a literatury,
- l) jméno, popřípadě jména, a příjmení fyzické osoby, která odpovídala za odbornost provedení archeologického výzkumu,
- m) projekt archeologického výzkumu.

(3) V odůvodněných případech může ministerstvo na žádost památkového ústavu nebo archeologické osoby rozhodnout o prodloužení lhůty pro odevzdání nálezové zprávy o archeologickém výzkumu. Údaj o prodloužení lhůty zapíše ministerstvo do evidence zásahů.

(4) Nemá-li nálezová zpráva o archeologickém výzkumu stanovené náležitosti, vyzve archeologický ústav písemně památkový ústav nebo archeologickou osobu, aby nálezovou zprávu o archeologickém výzkumu doplnila nebo přepracovala, a uvede jakým způsobem, v jaké lhůtě a z jakých důvodů. Neučiní-li tak archeologický ústav do 90 dnů ode dne odevzdání nálezové zprávy o archeologickém výzkumu, platí, že odevzdaná zpráva je bezvadná.

(5) Sdělí-li do 30 dnů ode dne doručení výzvy podle odstavce 4 památkový ústav nebo archeologická osoba archeologickému ústavu, že s povinnostmi uvedenými ve výzvě nesouhlasí, předá archeologický ústav bezodkladně věc ministerstvu k rozhodnutí. Okamžikem předání věci běží ministerstvu lhůta pro vydání rozhodnutí. Ministerstvo ve věci rozhodne na základě vyjádření Archeologické rady.

(6) Odstavce 1 až 3 se použijí na archeologický ústav obdobně.

(7) Archeologický ústav zapisuje do evidence zásahů údaj o

- a) odevzdání nálezové zprávy o archeologickém výzkumu památkovým ústavem nebo archeologickou osobou,
- b) dokončení nálezové zprávy o archeologickém výzkumu, který provedl.

(8) Spolu se zápisem údajů podle odstavce 7 vkládá archeologický ústav do evidence zásahů nálezovou zprávu o archeologickém výzkumu odevzdanou památkovým ústavem nebo archeologickou osobou nebo nálezovou zprávu o archeologickém výzkumu, který provedl.

(9) Bližší podmínky zpracování nálezové zprávy o archeologickém výzkumu a její formu stanoví prováděcí právní předpis.

Díl 4

Evidence zásahů

§ 88

Obecné ustanovení

(1) Evidence zásahů je informační systém veřejné správy¹⁰⁾, který je účelově zaměřeným a soustavně doplňovaným souborem údajů a dalších podkladů stanovených tímto zákonem.

(2) Evidence zásahů se člení na 3 části. V části první se zapisují údaje o území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů, v části druhé údaje o archeologicky významných zásazích do území podle tohoto zákona, v jejichž důsledku by mohlo dojít k ohrožení zachování archeologického dědictví a poznatků o něm, a v části třetí údaje o archeologických výzkumech.

(3) Údaje evidence zásahů označené tímto zákonem jako veřejné jsou uveřejňovány způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) K údajům a dalším podkladům, které jsou označeny tímto zákonem jako neveřejné, má dálkový přístup za účelem zpracování projektu záchranného archeologického výzkumu archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba.

(5) K údajům a dalším podkladům, které jsou označeny tímto zákonem jako neveřejné, má dálkový přístup orgán památkové péče, archeologický ústav nebo osoba při výkonu veřejné správy, pokud tyto údaje potřebují pro plnění svých úkolů.

(6) Stavebník má k údajům a podkladům v části druhé evidence zásahů, které jsou označeny tímto zákonem jako neveřejné, dálkový přístup.

(7) Vlastník archeologického nálezů má k údajům a podkladům v části třetí evidence zásahů, které jsou označeny tímto zákonem jako neveřejné, dálkový přístup.

(8) Do projektů badatelského archeologického výzkumu, projektů záchranného archeologického výzkumu, průběžných zpráv o provádění badatelského archeologického výzkumu a do nálezových zpráv o archeologickém výzkumu lze nahlížet pro studijní nebo výzkumné účely na základě písemného potvrzení příslušného školského zařízení, výzkumného nebo vědeckého pracoviště.

§ 89

Údaje vedené v evidenci zásahů

(1) V části první evidence zásahů se jako veřejný údaj zapisuje

- a) název obce, na jejímž území je vymezeno území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů,
- b) územní rozsah území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů formou identifikačních údajů o územních prvcích¹¹⁾, které toto území tvoří,
- c) číslo jednací, datum vydání a datum nabytí účinnosti opatření obecné povahy, kterým je území s vyloučeným výskytem archeologických nálezů vymezeno.

(2) V části druhé evidence zásahů se jako neveřejný údaj zapisuje

- a) identifikace nemovité věci a jejích součástí, na kterých má být proveden záměr nebo které mají být provedením záměru bezprostředně dotčeny,
- b) identifikace stavebníka, a to
 1. jménem, popřípadě jmény, příjmením, datem narození, adresou místa trvalého pobytu a adresou pro doručování, jde-li o fyzickou osobu,
 2. údaji uvedenými v bodu 1, popřípadě obchodní firmou a identifikačním číslem osoby, jde-li o podnikající fyzickou osobu,
 3. názvem, adresou sídla a identifikačním číslem osoby, jde-li o právnickou osobu,
- c) popis záměru, včetně vymezení jeho předpokládaného plošného rozsahu v m² a hloubky zásahu v metrech,
- d) předpokládaná doba zahájení provádění záměru,
- e) datum vydání a číslo jednací
 1. posouzení obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 52 a 80,
 2. posouzení krajského úřadu podle § 52 a 80, nebo
 3. závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 80 odst. 2,
- f) datum, kdy nastaly účinky rozhodnutí nebo jiného úkonu příslušného správního orgánu, na jehož základě lze záměr provést,
- g) identifikátor záměru,
- h) datum uzavření veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu nebo datum vydání, číslo jednací a datum nabytí právní moci rozhodnutí o úpravě vzájemných práv a povinností mezi archeologickým ústavem, památkovým

ústavem nebo archeologickou osobou a stavebníkem při provádění záchranného archeologického výzkumu.

(3) Neveřejný podklad části druhé evidence zásahů dále tvoří projekt záchranného archeologického výzkumu.

(4) V části třetí evidence zásahů se jako neveřejný údaj zapisuje

- a) název archeologického výzkumu,
- b) jméno, popřípadě jména, a příjmení, datum narození, adresa místa trvalého pobytu, nebo název, adresa sídla a identifikační číslo archeologického ústavu, památkového ústavu nebo archeologické osoby, provádějících archeologický výzkum,
- c) jméno, popřípadě jména, a příjmení fyzické osoby, která odpovídá za odbornost provedení archeologického výzkumu,
- d) identifikační údaje o nemovité věci, na které je prováděn archeologický výzkum nebo která je bezprostředně dotčena prováděním archeologického výzkumu,
- e) datum vydání, číslo jednací a datum nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto ve věci povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu,
- f) identifikátor záměru podle odstavce 2 písm. g), jde-li o záchranný archeologický výzkum,
- g) datum předání průběžné zprávy o badatelském archeologickém výzkumu ministerstvu,
- h) datum zahájení terénní části archeologického výzkumu, popřípadě datum pokračování badatelského archeologického výzkumu,
- i) datum vydání, číslo jednací a datum nabytí právní moci rozhodnutí o změně povolení k provedení badatelského archeologického výzkumu, o pozastavení nebo o zrušení tohoto povolení, popřípadě datum vydání a číslo jednací písemného potvrzení ministerstva, že odpadly důvody, pro které bylo provádění badatelského archeologického výzkumu pozastaveno,
- j) údaje o změně veřejnoprávní smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu nebo o datu vydání, číslu jednacím a datu nabytí právní moci rozhodnutí o úpravě vzájemných práv a povinností mezi archeologickým ústavem, památkovým ústavem nebo archeologickou osobou a stavebníkem,
- k) datum ukončení terénní části archeologického výzkumu,
- l) datum vydání, číslo jednací a datum nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva o prodloužení lhůty pro odevzdání nálezové zprávy o archeologickém výzkumu a datum, do kdy byla lhůta prodloužena,
- m) datum odevzdání bezvadné nálezové zprávy o archeologickém výzkumu.

(5) Neveřejný podklad části třetí evidence zásahů dále tvoří

- a) projekt badatelského archeologického výzkumu,
- b) průběžná zpráva o provádění badatelského archeologického výzkumu,
- c) nálezová zpráva o archeologickém výzkumu.

§ 90

Vedení evidence zásahů

(1) Památkový ústav, ministerstvo, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo archeologický ústav zapisuje údaj stanovený tímto zákonem do evidence zásahů bezodkladně poté, kdy jej obdrží. Dále ministerstvo, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností, archeologický ústav nebo památkový ústav zapisuje údaj stanovený tímto zákonem, který vznikl na základě jejich činnosti, a to ve lhůtě 10 dnů ode dne vzniku tohoto údaje.

(2) Údaje v evidenci zásahů se zpracovávají trvale s výjimkou údajů podle § 89 odst. 2, které se zpracovávají po dobu 5 let ode dne marného uplynutí lhůty podle § 81 odst. 3, a údajů podle § 89 odst. 4 písm. b) a c), které se zpracovávají 5 let ode dne zániku oprávnění k provádění archeologického výzkumu.

§ 91

Oprava údajů v evidenci zásahů

(1) Na písemný návrh archeologického ústavu, archeologické osoby, stavebníka nebo bez návrhu opraví památkový ústav chybné údaje v evidenci zásahů, které vznikly zřejmým omylem při jeho vedení.

(2) Opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede památkový ústav do 30 dnů ode dne, kdy obdrží návrh nebo kdy chybný údaj zjistí.

(3) Oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí památkový ústav navrhovateli a osobě, jíž se údaj bezprostředně týká, jde-li o osobu odlišnou od navrhovatele. Současně je poučí o možnosti postupu podle odstavce 4.

(4) Sdělí-li do 30 dnů ode dne doručení oznámení osoba podle odstavce 3 památkovému ústavu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, předá památkový ústav věc bezodkladně ministerstvu k rozhodnutí. Okamžikem předání věci běží ministerstvu lhůta pro vydání rozhodnutí.

Díl 5

Archeologické nálezy a jejich vlastnictví

§ 92

Náhodný archeologický nález

(1) Archeologický nález, který nebyl učiněn při provádění archeologického výzkumu (dále jen „náhodný archeologický nález“), je nálezce nebo osoba odpovědná za provádění činnosti, při níž byl náhodný archeologický nález učiněn, povinen oznámit nejpozději druhý pracovní den poté, co byl nález učiněn nebo kdy se o nález dozvěděl, obecnímu úřadu obce, na jejímž území byl náhodný archeologický nález učiněn, nebo krajskému úřadu.

(2) Obecní úřad podle odstavce 1 v přenesené působnosti písemně informuje do 3 pracovních dnů ode dne oznámení náhodného archeologického nálezu o tomto nálezu krajský úřad.

(3) Náhodný archeologický nález i místo nálezu musí být ponechány beze změny až do prohlídky, kterou provede archeologická osoba zřízená krajem. Prohlídka místa náhodného archeologického nálezu se musí uskutečnit nejpozději do 5 dnů ode dne předání oznámení podle odstavce 2.

(4) Archeologická osoba podle odstavce 3 učiní na místě náhodného archeologického nálezu všechna opatření nezbytná pro okamžitou záchranu náhodného archeologického nálezu, zejména před jeho poškozením, zničením nebo odcizením.

(5) Vyhledávat archeologické nálezy lze pouze v rámci archeologického výzkumu.

§ 93

Nálezné

- (1) Nálezce náhodného archeologického nálezů podle § 92 odst. 1 má právo na nálezné.
- (2) Nálezné činí desetinu hodnoty náhodného archeologického nálezů určené na základě odborného posudku.
- (3) Nálezné poskytuje kraj, s výjimkou náhodného archeologického nálezů tvořeného materiálem vojenské povahy vyrobeným po roce 1890, kdy nálezné poskytuje Česká republika prostřednictvím Ministerstva obrany.
- (4) Nálezce nemá nárok na nálezné, pokud porušil § 92 odst. 5.

§ 94

Archeologický nález tvořený materiálem vojenské povahy vyrobeným po roce 1890 oznámí archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba do 5 dnů ode dne, kdy byl nález učiněn při archeologickém výzkumu nebo kdy provedly jeho prohlídku podle § 92 odst. 3, Ministerstvu obrany - vnitřní organizační složce zřízené pro uchování sbírky muzejní povahy.

§ 95

Vlastnictví movitých archeologických nálezů

- (1) Movité archeologické nálezů jsou vlastnictvím kraje, v jehož územním obvodu byly učiněny, nejsou-li vlastnictvím České republiky nebo obce podle odstavce 2.
- (2) Movité archeologické nálezů jsou vlastnictvím obce, pokud byly učiněny při archeologických výzkumech prováděných archeologickou osobou, jde-li o obec nebo která je zřízena nebo založena obcí. Movité archeologické nálezů jsou vlastnictvím České republiky, pokud byly učiněny při archeologických výzkumech prováděných památkovým ústavem nebo archeologickou osobou zřízenou státem. Movité archeologické nálezů tvořené materiálem vojenské povahy vyrobeným po roce 1890 jsou vlastnictvím České republiky. V pochybnostech, zda je movitý archeologický nález tvořen materiálem vojenské povahy vyrobeným po roce 1890, rozhoduje Ministerstvo obrany.
- (3) Movité archeologické nálezů, které jsou vlastnictvím kraje, se ukládají v prostorech jím zřízené nebo založené právnické osoby, jejímž předmětem činnosti je péče a zpřístupňování archeologického dědictví. Movité archeologické nálezů, které jsou vlastnictvím obce, se ukládají v prostorech právnické osoby, zřízené nebo založené obcí, nebo organizační složky obce, jejichž předmětem činnosti je péče a zpřístupňování archeologického dědictví. S movitými archeologickými nálezů, které jsou vlastnictvím České republiky, jsou příslušné hospodařit¹⁸⁾ památkový ústav nebo archeologické osoby zřízené státem, které při provádění archeologického výzkumu podle odstavce 2 nález učinily; tyto movité archeologické nálezů se ukládají v prostorech muzeí zřízených ministerstvem nebo v prostorech jiných státních organizací nebo organizačních složek státu, pokud jsou v nich trvale uchovávány sbírky muzejní povahy. S movitými archeologickými nálezů tvořenými

¹⁸⁾ § 9 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 51/2016 Sb.

materiálem vojenské povahy vyrobeným po roce 1890 je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany a ukládají se v prostorech jím zřízené organizační složky pro uchování sbírky muzejní povahy.

(4) Kraj nebo obec jsou povinny převést movitý archeologický nález do vlastnictví České republiky za cenu stanovenou ve znaleckém posudku, pokud je ministerstvo písemně požádá ve lhůtě 3 let ode dne, kdy byl movitý archeologický nález učiněn. V tomto případě ministerstvo uhradí kraji nebo obci nutné náklady, které jim vznikly v souvislosti s movitým archeologickým nálezem, včetně nálezného. Znalce určí a náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku nese ministerstvo.

(5) Kraj může nařízením upravit požadavky na zpracování movitých archeologických nálezů a dokumentace k nim a způsob jejich předání kraji. V nařízení kraj stanoví předpokládaný základní způsob ošetření movitých archeologických nálezů, způsob jejich evidence, obsahové náležitosti dokumentace o předávaných movitých archeologických nálezích, lhůty pro předání informací o movitých archeologických nálezích, lhůty pro předání movitých archeologických nálezů, územní obvody pro předávání movitých archeologických nálezů, pokud jménem kraje nebudou movité archeologické nálezy přebírány na jednom místě.

Díl 6

Náhrada

§ 96

(1) Při provádění archeologického výzkumu jsou archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba povinny dbát zájmů chráněných jinými právními předpisy, spolupracovat s orgány zabezpečujícími ochranu těchto zájmů a chránit práva a oprávněné zájmy vlastníka nemovité věci nebo stavebníka.

(2) Je-li vlastník nemovité věci prováděním badatelského archeologického výzkumu nebo opatřeními na ochranu náhodného archeologického nálezu omezen v užívání této věci, má právo, aby mu archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba poskytly přiměřenou jednorázovou náhradu.

(3) Nedohodnou-li se vlastník nemovité věci nebo stavebník a archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba předem písemně jinak, jsou archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba povinny po ukončení archeologického výzkumu nebo opatření na ochranu náhodného archeologického nálezu podle § 92 odst. 4 uvést, je-li to možné, nemovitou věc do podoby, která bude svými vlastnostmi odpovídat předešlému stavu.

(4) Nedohodnou-li se vlastník nemovité věci nebo stavebník a archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba předem písemně jinak, platí, že archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba jsou povinny popsat a doložit stav nemovité věci podle odstavce 3 a přede dnem zahájení provádění archeologického výzkumu předat popis vlastníkově nebo stavebníkovi.

(5) Neuvede-li archeologický ústav, památkový ústav nebo archeologická osoba nemovitou věc do stavu podle odstavce 3 a z dohody mezi vlastníkem nemovité věci nebo stavebníkem a archeologickým ústavem, památkovým ústavem nebo archeologickou osobou výslovně nevyplývá jiné řešení, má vlastník nemovité věci nebo stavebník právo na peněžitou náhradu.

(6) Právo na náhradu podle odstavce 2 nebo 5 musí vlastník nemovité věci nebo stavebník uplatnit u archeologického ústavu, památkového ústavu nebo archeologické osoby do 6 měsíců ode dne ukončení terénní části archeologického výzkumu nebo od ukončení opatření na ochranu archeologického nálezů, jinak právo zaniká. Nedojde-li ke shodě, rozhodne o náhradě a její výši na žádost vlastníka krajský úřad.

Hlava X

Regulované činnosti na úseku památkové péče

Díl 1

Vznik oprávnění k výkonu regulované činnosti

§ 97

(1) O vzniku oprávnění vykonávat regulovanou činnost rozhoduje ministerstvo na základě žádosti, jejíž vzor je uveden v příloze č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu. K žádosti se přiloží listiny prokazující splnění předpokladů podle § 98 písm. a) a b).

(2) Žádá-li o oprávnění vykonávat regulovanou činnost právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, prokazuje splnění předpokladů podle § 98 písm. a), c), d) a e) fyzická osoba, která je k ní v pracovním poměru, jiném obdobném poměru nebo je statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu této právnické osoby (dále jen „odborný zástupce“). V takovém případě jsou přílohou žádosti právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby listiny prokazující splnění předpokladu podle § 98 písm. a) ve vztahu k osobě odborného zástupce a listiny prokazující splnění předpokladu podle § 98 písm. b) ve vztahu k osobě žadatele.

(3) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba mohou mít více odborných zástupců; funkci odborného zástupce nesmí nikdo vykonávat pro více než jednu právnickou osobu nebo podnikající fyzickou osobu.

§ 98

Obecné předpoklady pro vznik oprávnění k výkonu regulované činnosti

V řízení o vzniku oprávnění vykonávat regulovanou činnost žadatel prokazuje splnění předpokladů, kterými jsou

- a) odborná kvalifikace,
- b) materiální vybavení odpovídající výkonu regulované činnosti, o jejíž povolení žádá,
- c) bezúhonnost,
- d) plná svéprávnost, jde-li o fyzickou osobu,
- e) znalosti právních předpisů podle § 104.

§ 99

Potřebné předpoklady pro restaurování kulturní památky

(1) V žádosti o udělení oprávnění k restaurování kulturní památky se uvede požadovaná restaurátorská specializace podle katalogu restaurátorských specializací uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(2) K žádosti podle odstavce 1 se přiloží

- a) vyplněný přehled provedených restaurátorských prací v posledních 5 letech před podáním žádosti, jehož vzor je uveden v příloze č. 2 k tomuto zákonu,
- b) dokumentace nejméně 3 samostatně provedených restaurátorských prací na věcech, které nejsou kulturními památkami, z nichž nejméně 1 práce nesmí být starší 2 let, provedených v požadované restaurátorské specializaci.

(3) Dokumentace podle odstavce 2 písm. b) kromě náležitostí uvedených v § 53 odst. 6 písm. b) až h) obsahuje

- a) název a umístění díla,
- b) průzkumy a jejich vyhodnocení, včetně míst odběru vzorků v grafické podobě,
- c) podrobný popis technického a technologického postupu restaurování, včetně zdůvodnění ve vztahu k vyhodnocení průzkumů, datum zahájení a dokončení práce,
- d) datum a podpis žadatele.

(4) Odbornou kvalifikací pro restaurování kulturní památky, která je dílem výtvarných umění, se rozumí dosažená kvalifikace a odborná praxe, jimiž jsou vysokoškolské vzdělání v akreditovaném magisterském studijním programu¹⁹⁾ v oblasti umění se zaměřením na restaurování děl výtvarných umění v příslušné restaurátorské specializaci nebo vysokoškolské vzdělání v akreditovaném bakalářském studijním programu¹⁹⁾ v oblasti umění se zaměřením na restaurování děl výtvarných umění v příslušné restaurátorské specializaci a 2 roky odborné praxe.

(5) Odbornou kvalifikací pro restaurování kulturní památky, která je uměleckořemeslným dílem, se rozumí dosažená kvalifikace a odborná praxe, jimiž jsou vyšší odborné vzdělání nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou v příslušném oboru vzdělání se zaměřením na restaurátorství nebo vyšší odborné vzdělání nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou v příslušném výtvarném nebo uměleckořemeslném oboru vzdělání²⁰⁾ a 5 let odborné praxe; pro restaurátorské specializace, pro něž střední vzdělání s maturitní zkouškou nebylo zřízeno, střední vzdělání s výučním listem v příslušném uměleckořemeslném oboru vzdělání²⁰⁾ a 8 let odborné praxe.

(6) Splnění požadavku odborné praxe podle odstavců 4 a 5 se dokládá smlouvou o dílo, písemným potvrzením vlastníka restaurované věci nebo jiným dokladem o vykonané odborné praxi v požadované restaurátorské specializaci na věci, která není kulturní památkou.

(7) Na fyzické osoby, které vykonávají restaurátorskou činnost jako součást svého řádného studia v oboru restaurování na vysoké škole nebo na vyšší odborné škole zapsané v rejstříku škol a školských zařízení pod dohledem pedagoga, který je restaurátorem v příslušné restaurátorské specializaci, se § 14 odst. 2 nepoužije.

§ 100

Potřebné předpoklady pro provádění archeologického výzkumu

(1) K žádosti o udělení oprávnění k provádění archeologického výzkumu se přiloží

¹⁹⁾ § 44 až 46 a 60 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

- a) seznam alespoň 3 nálezových zpráv o archeologických výzkumech, uložených u archeologického ústavu, na nichž se prokazatelně fyzická osoba podílela,
- b) přehled publikační činnosti o archeologických výzkumech, na nichž se fyzická osoba prokazatelně podílela; publikační činnost nesmí být starší 5 let.

(2) Odbornou kvalifikací pro provádění archeologického výzkumu se rozumí dosažená kvalifikace, již je vysokoškolské vzdělání v akreditovaném magisterském studijním programu¹⁹⁾ v oborech společenských věd se zaměřením na archeologii, a odborná praxe v oboru archeologie v délce nejméně 3 let od řádného ukončení vysokoškolského studia.

(3) Splnění požadavku odborné praxe podle odstavce 2 se dokládá dokladem o pracovním nebo jiném obdobném poměru k archeologickému ústavu, památkovému ústavu nebo k archeologické osobě s celkovým trváním uvedeného poměru po dobu nejméně 3 let.

§ 101

Materiální vybavení pro provádění archeologického výzkumu

(1) Žadatel o oprávnění k provádění archeologického výzkumu prokáže, že má zajištěny prostory nezbytně nutné pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů.

(2) Budova, ve které jsou umístěny prostory nezbytně nutné pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů, nesmí být vystavena pravidelným otřesům a musí být situována mimo oblasti plynného a prašného znečištění.

(3) Prostory nezbytně nutné pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů musí být

- a) zabezpečeny proti škodlivému působení přírodních vlivů a jevů vyvolaných činnostmi člověka, a to zejména proti průniku vody, páry, dešťové a splaškové kanalizace, působení živočišných a rostlinných škůdců, nebezpečných chemických a biologických látek nebo působení fyzikálních jevů a proti nadměrné prašnosti a vlhkosti, které by mohly vést k poškození nebo zničení archeologických nálezů,
- b) zajištěny proti vstupu nepovolané osoby,
- c) umístěny nad hladinou spodní vody,
- d) upraveny tak, aby byl zajištěn přívod a odvod vody,
- e) upraveny tak, aby bylo zajištěno přirozené nebo umělé větrání k udržování přiměřené teploty a relativní vlhkosti vzduchu a vybaveny přístroji k měření těchto hodnot.

§ 102

K žádosti o udělení oprávnění k výkonu regulované činnosti na úseku památkové péče se dále přiloží úředně ověřené kopie dokladů o dosažené kvalifikaci, nejde-li o fyzickou osobu, na kterou se vztahuje postup při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti podle zákona o uznávání odborné kvalifikace (dále jen „uchazeč“)²¹⁾.

²¹⁾ § 1 zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

§ 103

Bezúhonnost

(1) Za bezúhonného se pro účely udělení oprávnění k výkonu regulované činnosti na úseku památkové péče nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem regulované činnosti na úseku památkové péče, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(2) Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů. Ministerstvo si za účelem doložení bezúhonnosti osoby vyžádá podle zákona o Rejstříku trestů²²⁾ výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Fyzická osoba, která není státním občanem České republiky, dokládá bezúhonnost výpisem z evidence obdobné Rejstříku trestů vydaným státem, jehož je fyzická osoba občanem. Cizinec, který je nebo byl státním občanem jiného členského státu Evropské unie nebo má nebo měl adresu bydliště v jiném členském státě Evropské unie, může místo výpisu z evidence obdobné Rejstříku trestů doložit bezúhonnost výpisem z Rejstříku trestů s přílohou obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů jiného členského státu Evropské unie²²⁾.

(4) Právnícká osoba, která má sídlo mimo území České republiky, dokládá bezúhonnost výpisem z evidence obdobné Rejstříku trestů vydaným státem, v němž má sídlo, pokud tento stát takovéto doklady vydává.

(5) Výpisy dokladující bezúhonnost podle odstavce 2 nebo 3 nesmí být starší 3 měsíců. Nevydává-li stát výpisy nebo doklady podle odstavce 2 nebo 3, předloží ministerstvu osoba čestné prohlášení o své bezúhonnosti.

§ 104

Prokázání znalostí právních předpisů

(1) Znalosti právních předpisů upravujících ochranu památkového fondu v rozsahu potřebném pro výkon regulované činnosti se prokazují složením zkoušky. Způsob vykonání zkoušky, její formu a průběh stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Ten, kdo při zkoušce neuspěl, může podat novou žádost nejdříve po uplynutí 6 měsíců ode dne konání zkoušky, při které neuspěl.

§ 105

Společná ustanovení o vzniku oprávnění k výkonu regulované činnosti

(1) Při rozhodování o udělení oprávnění k výkonu regulované činnosti si ministerstvo vyžádá

²²⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

- a) vyjádření Restaurátorské rady k úplnosti žádosti o udělení oprávnění k restaurování kulturní památky a k prokázání odborné kvalifikace na základě podkladů přiložených k žádosti podle § 99,
- b) vyjádření Archeologické rady k úplnosti žádosti o udělení oprávnění k provádění archeologického výzkumu, k prokázání odborné kvalifikace na základě podkladů přiložených k žádosti podle § 100 a k prokázání materiálního vybavení pro provádění archeologického výzkumu podle § 101.

(2) Splní-li žadatel potřebné předpoklady, rozhodne ministerstvo o vzniku oprávnění této osoby vykonávat regulovanou činnost (dále jen „osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti“). V rozhodnutí o udělení oprávnění k restaurování kulturní památky ministerstvo stanoví restaurátorskou specializaci.

(3) Žádá-li o udělení oprávnění k výkonu regulované činnosti podle tohoto zákona právnická osoba, která bude vykonávat regulovanou činnost prostřednictvím odborného zástupce, který byl odborným zástupcem pro jinou právnickou osobu, jejíž žádosti o udělení oprávnění k výkonu požadované regulované činnosti bylo vyhověno, nebo je sám osobou oprávněnou k výkonu požadované regulované činnosti, nemusí takový odborný zástupce prokazovat odbornou kvalifikaci a znalosti právních předpisů; § 98 písm. e) se použije obdobně.

Díl 2

Obecná ustanovení o výkonu regulované činnosti

§ 106

(1) Osoba oprávněná k regulované činnosti smí vykonávat tuto činnost v rozsahu svého oprávnění.

(2) Osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti je povinna ji vykonávat řádně, s náležitou odbornou péčí a nestranně.

(3) Restaurátor vykonává regulovanou činnost, k níž je oprávněn, osobně.

(4) Je-li archeologickou osobou právnická osoba, zajišťuje odbornost výkonu regulované činnosti v celém jeho rozsahu její odborný zástupce. Je-li archeologickou osobou podnikající fyzická osoba, která prokázala odbornou kvalifikaci prostřednictvím odborného zástupce, zajišťuje odbornost výkonu regulované činnosti v celém jeho rozsahu její odborný zástupce.

(5) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba může zajišťovat restaurování kulturní památky pouze prostřednictvím restaurátora.

§ 107

Změna odborného zástupce

(1) Ustanovuje-li právnická osoba, která je osobou oprávněnou k výkonu regulované činnosti, nového odborného zástupce, který byl odborným zástupcem pro jinou právnickou osobu, která je osobou oprávněnou k výkonu regulované činnosti, nebo je sám osobou oprávněnou k výkonu požadované regulované činnosti, oznámí tuto skutečnost ministerstvu k provedení zápisu do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti.

(2) Ustanovuje-li právnická osoba, která je osobou oprávněnou k výkonu regulované činnosti, jako nového odborného zástupce fyzickou osobu, která dosud nebyla osobou

oprávněnou k výkonu požadované regulované činnosti ani odborným zástupcem pro požadovanou regulovanou činnost, použijí se ustanovení o prokázání odborné kvalifikace a znalostí právních předpisů.

§ 108

Vzdělávání osob oprávněných k výkonu regulované činnosti

Osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti je povinna dbát soustavným vzděláváním o prohlubování svých vědomostí a dovedností potřebných pro řádný výkon regulované činnosti, k níž je oprávněna.

§ 109

Ověřování odborných znalostí

(1) Ministerstvo je oprávněno ověřit odborné znalosti osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti, u které má důvodně za to, že pozbyla částečně nebo zcela vědomosti, dovednosti nebo jiné předpoklady potřebné k řádnému výkonu regulované činnosti, k níž je oprávněna. Povinnost podrobit se opětovně ověření odborných znalostí může být osobě oprávněné k výkonu regulované činnosti uložena nejdříve po uplynutí 2 let od úspěšného absolvování ověření odborných znalostí.

(2) Obsahem ověření odborných znalostí osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti je prověření úrovně znalostí vztahujících se k oboru regulované činnosti, k níž je osoba oprávněná.

(3) Byla-li osobě oprávněné k výkonu regulované činnosti podle tohoto zákona uložena sankce zákazu činnosti podle § 124 nebo 125, spočívající v zákazu výkonu regulované činnosti, je opětovný výkon regulované činnosti podmíněn ověřením odborných znalostí podle odstavců 1 a 2; žádost o ověření odborných znalostí se podává písemně u ministerstva.

(4) Odstavce 1 až 3 se použijí na odborného zástupce obdobně.

(5) Způsob, formu a průběh ověřování odborných znalostí stanoví prováděcí právní předpis.

Díl 3

Uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti uchazeče pro výkon regulované činnosti

§ 110

(1) Uchazeči ministerstvo udělí za splnění předpokladů podle § 98 oprávnění k výkonu regulované činnosti, pokud mu je uznána odborná kvalifikace a bezúhonnost.

(2) Při uznávání odborné kvalifikace a bezúhonnosti uchazeče postupuje ministerstvo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace²³⁾.

²³⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(3) V případě řízení o udělení oprávnění k výkonu regulované činnosti uchazeči se vede společné řízení o udělení oprávnění k výkonu regulované činnosti a o uznání odborné kvalifikace a bezúhonnosti²⁴⁾.

§ 111

(1) Je-li uchazeči uloženo v souladu s podmínkami podle zákona o uznávání odborné kvalifikace kompenzační opatření²⁵⁾, ministerstvo v rozhodnutí současně stanoví pro případ splnění kompenzačního opatření formou

- a) rozdílové zkoušky rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření teoretických i praktických dovedností uchazeče, které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče, a školu, na které uchazeč složí rozdílovou zkoušku, a
- b) adaptačního období délku adaptačního období, oblasti, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče, povinnost předložit závěrečnou zprávu o průběhu adaptačního období a způsob vyhodnocení adaptačního období.

(2) Školu podle odstavce 1 písm. a) určí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na žádost ministerstva ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení této žádosti. Ministerstvo v žádosti stanoví rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických, tak i praktických dovedností uchazeče. Podrobnosti obsahu a formy rozdílové zkoušky stanoví určená škola.

(3) V případě splnění kompenzačního opatření formou adaptačního období uchazeč absolvuje adaptační období

- a) pro restaurování kulturní památky pod dohledem restaurátora s příslušnou restaurátorskou specializací odbornou praxí,
- b) pro provádění archeologického výzkumu pod dohledem odborně způsobilé fyzické osoby odbornou praxí v oboru provádění archeologického výzkumu vykonanou u archeologického ústavu, památkového ústavu nebo archeologické osoby.

(4) Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělávání a přípravy vyžadované v České republice pro provádění regulovaných činností, jsou uvedeny v přílohách č. 5 a 6 k tomuto zákonu.

§ 112

Osoba, která bude vykonávat regulovanou činnost v rámci svobody poskytování služeb, je povinna oznámit svůj záměr ministerstvu a přiložit doklady podle zákona o uznávání odborné kvalifikace²⁶⁾ a zároveň doložit náležitosti oznámení podle § 113 (dále jen „osoba dočasně oprávněná k výkonu regulované činnosti“); na tuto osobu se nepoužije § 97.

§ 113

Náležitosti oznámení osoby dočasně oprávněné k výkonu regulované činnosti

²⁴⁾ § 25 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.

²⁵⁾ § 10 a 11 odst. 1 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁶⁾ § 36a zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(1) Oznámení podle § 112 osoby, která bude provádět restaurování kulturní památky v rámci svobody poskytování služeb, obsahuje kromě náležitostí podle zákona o uznávání odborné kvalifikace²⁶⁾

- a) adresu pro doručování písemností,
- b) předpokládanou dobu restaurování kulturní památky na území České republiky,
- c) restaurátorskou specializaci, kterou hodlá na území České republiky vykonávat,
- d) restaurátorský záměr schválený podle § 52,
- e) místo restaurování kulturní památky.

(2) Oznámení podle § 112 osoby, která bude provádět archeologický výzkum v rámci svobody poskytování služeb, obsahuje kromě náležitostí podle zákona o uznávání odborné kvalifikace²⁶⁾

- a) adresu pro doručování písemností,
- b) předpokládanou dobu provádění archeologického výzkumu na území České republiky,
- c) projekt archeologického výzkumu podle § 74 odst. 3 nebo § 82 odst. 2,
- d) identifikaci prostor nezbytně nutných pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů.

§ 114

Povinnosti osoby dočasně oprávněné k výkonu regulované činnosti

(1) Povinnosti stanovené restaurátorovi v § 53 a 106 platí obdobně pro osobu, která podala oznámení podle § 113 odst. 1 (dále jen „dočasný restaurátor“).

(2) Povinnosti stanovené archeologické osobě v § 74, 75, 77, 81 až 87, 94 až 96 a 106 platí obdobně pro osobu, která podala oznámení podle § 113 odst. 2 (dále jen „dočasná archeologická osoba“).

Díl 4

Pozastavení a zánik oprávnění k výkonu regulované činnosti

Pozastavení oprávnění k výkonu regulované činnosti

§ 115

- (1) Ministerstvo rozhodne o pozastavení oprávnění k výkonu regulované činnosti, pokud
- a) bylo zahájeno trestní stíhání osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti v souvislosti s výkonem regulované činnosti, a to do doby pravomocného skončení trestního stíhání,
 - b) bylo zahájeno trestní stíhání odborného zástupce v souvislosti s výkonem regulované činnosti, pokud tento odborný zástupce je jediným odborným zástupcem archeologické osoby, a to do doby pravomocného skončení trestního stíhání nebo ustanovení nového odborného zástupce,
 - c) bylo zahájeno řízení o omezení svéprávnosti fyzické osoby, která je osobou oprávněnou k výkonu regulované činnosti; toto pozastavení končí dnem, kdy bylo pravomocně skončeno řízení o omezení svéprávnosti,
 - d) bylo zahájeno řízení o omezení svéprávnosti odborného zástupce, pokud tento odborný zástupce je jediným odborným zástupcem archeologické osoby; toto pozastavení končí dnem, kdy bylo pravomocně skončeno řízení o omezení svéprávnosti, nebo ustanovením nového odborného zástupce,

- e) je fyzická osoba, která je osobou oprávněnou k výkonu regulované činnosti, nezvěstná podle občanského zákoníku,
- f) je odborný zástupce, je-li jediným odborným zástupcem archeologické osoby, nezvěstný podle občanského zákoníku, a to do doby ustanovení nového odborného zástupce, ale nejdéle na dobu 2 let,
- g) nemůže odborný zástupce ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů dlouhodobě vykonávat regulovanou činnost, ke které je oprávněna osoba, pro niž vykonává funkci odborného zástupce, nebo funkci odborného zástupce nemůže vykonávat řádně,
- h) zemřel odborný zástupce nebo byl prohlášen za mrtvého, je-li jediným odborným zástupcem archeologické osoby, a to do doby ustanovení nového odborného zástupce, ale nejdéle na dobu 2 let, nebo
- i) archeologická osoba pozbyla prostory nezbytně nutné pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů.

(2) Ministerstvo může rozhodnout o pozastavení oprávnění k výkonu regulované činnosti, pokud byla

- a) osobě oprávněné k výkonu regulované činnosti uložena povinnost ověřit odborné znalosti; toto pozastavení končí dnem, kdy osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti při ověření odborných znalostí uspěla, nebo
- b) odbornému zástupci uložena povinnost ověřit odborné znalosti, je-li jediným odborným zástupcem archeologické osoby; toto pozastavení končí dnem, kdy odborný zástupce při ověření odborných znalostí uspěl.

(3) Ministerstvo rozhodne o pozastavení oprávnění k výkonu regulované činnosti též na žádost osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti, a to nejdéle na dobu 4 let. Pozastavení oprávnění k výkonu regulované činnosti na základě žádosti končí uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti podala ministerstvu žádost o ukončení pozastavení tohoto oprávnění, nejpozději však uplynutím doby, na kterou bylo toto oprávnění pozastaveno.

(4) V případech podle odstavce 1 písm. a) až d), f) až h) jsou osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti povinny o uvedených skutečnostech informovat ministerstvo, a to nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy tyto skutečnosti nastaly.

(5) Rozklad proti rozhodnutí o pozastavení oprávnění k výkonu regulované činnosti nemá odkladný účinek.

§ 116

(1) Po dobu pozastavení oprávnění k výkonu regulované činnosti nesmí osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti tuto činnost vykonávat.

(2) Pozastavením oprávnění k výkonu regulované činnosti není dotčena povinnost dokončit rozpracované restaurování kulturní památky nebo rozpracovaný archeologický výzkum, pokud to není v rozporu s důvodem pozastavení činnosti a ukládá to rozhodnutí ministerstva o pozastavení oprávnění k výkonu regulované činnosti.

(3) Ten, komu bylo pozastaveno oprávnění k výkonu regulované činnosti, je povinen oznámit tuto skutečnost bezodkladně všem osobám, pro které regulovanou činnost vykonává.

Zánik oprávnění k výkonu regulované činnosti

§ 117

(1) Oprávnění k výkonu regulované činnosti zaniká

- a) dnem nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení oprávnění k výkonu regulované činnosti,
- b) dnem, kdy fyzická osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti zemřela,
- c) dnem, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení fyzické osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti za mrtvou určen jako den smrti, nebo
- d) dnem, kdy zanikla právnická osoba, která byla archeologickou osobou.

(2) Ministerstvo rozhodne o zrušení oprávnění osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti, pokud tato osoba

- a) přestane splňovat podmínky pro vznik oprávnění k výkonu regulované činnosti nebo se dodatečně zjistí, že je nesplňuje,
- b) nemůže ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů dlouhodobě vykonávat regulovanou činnost, ke které je oprávněna, nebo ji nemůže vykonávat řádně a oprávnění k výkonu regulované činnosti nebylo pozastaveno podle § 115,
- c) při ověřování odborných znalostí neuspěla nebo se bez omluvy a bez vážného důvodu k ověření odborných znalostí nedostavila,
- d) do 2 let od pozastavení oprávnění k výkonu regulované činnosti podle § 115 odst. 1 písm. f), g) nebo h) neustanovila nového odborného zástupce, nebo
- e) o zrušení oprávnění sama písemně požádá, a to do 15 dnů ode dne podání takové žádosti; žádost musí být opatřena úředně ověřeným podpisem žadatele.

(3) Ministerstvo rozhodne o zrušení oprávnění archeologické osoby provádět archeologické výzkumy, pokud archeologická osoba do 2 let od pozastavení oprávnění k výkonu regulované činnosti podle § 115 odst. 1 písm. i) neprokáže, že má zajištěny prostory nezbytně nutné pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů.

(4) Rozklad proti rozhodnutí o zrušení oprávnění k výkonu regulované činnosti nemá odkladný účinek.

§ 118

(1) Osoba, které zaniklo oprávnění k restaurování kulturní památky nebo je jí pravomocně uložen zákaz této činnosti, je povinna ukončit restaurování kulturní památky, s výjimkou případů, kdy by přerušení restaurování kulturní památky mohlo způsobit nevratné škody na restaurované kulturní památce. Dále je tato osoba povinna předat kopie dosud pořízené dokumentace památkovému ústavu ve lhůtě 5 dnů ode dne ukončení restaurování kulturní památky a zpracovat restaurátorskou zprávu v rozsahu dosud provedeného restaurování kulturní památky, odevzdat ji ve lhůtě 1 měsíce ode dne ukončení restaurování kulturní památky vlastníkovi kulturní památky a památkovému ústavu. Bez zbytečného odkladu je rovněž povinna předat restaurovanou kulturní památku nebo její část, včetně všech jejích součástí a příslušenství, vlastníkovi kulturní památky.

(2) Osoba, které zaniklo oprávnění k provádění archeologického výzkumu nebo je jí pravomocně uložen zákaz této činnosti, je povinna ukončit veškeré terénní práce, vyjma případů, kdy by přerušení archeologického výzkumu mohlo způsobit nevratné škody na archeologickém dědictví. Dále je tato osoba povinna předat kopie veškeré dosud pořízené dokumentace archeologickému ústavu ve lhůtě 5 dnů ode dne ukončení terénní práce a zpracovat nálezovou zprávu o archeologickém výzkumu

v rozsahu dosud provedeného výzkumu, odevzdat ji ve lhůtě 1 roku archeologickému ústavu a odevzdat v téže lhůtě movité archeologické nálezy jejich vlastníkov.

(3) Rozhoduje-li ministerstvo o zrušení oprávnění k provádění archeologického výzkumu nebo zákazu této činnosti u osoby, která provádí záchranný archeologický výzkum, rozhodne současně v tomto řízení, kdo a za jakých podmínek dokončí záchranný archeologický výzkum. V takovém případě je účastníkem tohoto řízení rovněž stavebník a archeologická osoba, archeologický ústav nebo památkový ústav.

Díl 5

Rejstřík osob oprávněných k výkonu regulované činnosti

§ 119

(1) Rejstřík osob oprávněných k výkonu regulované činnosti je informační systém veřejné správy¹⁰⁾, do kterého se zapisují restaurátoři, dočasní restaurátoři, archeologické osoby a dočasné archeologické osoby. Správcem rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti je ministerstvo.

(2) Údaje rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti označené tímto zákonem jako veřejné jsou uveřejňovány způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) K údajům, které jsou označené tímto zákonem jako neveřejné, má dálkový přístup ministerstvo nebo osoba při výkonu veřejné správy, pokud tyto údaje potřebují pro plnění svých úkolů.

(4) Osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti nebo osoba dočasně oprávněná k výkonu regulované činnosti má v rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti přístup ke všem údajům, které se dotýkají výkonu její činnosti.

§ 120

Údaje vedené v rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti

(1) Do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti se jako veřejný údaj o osobě oprávněné k výkonu regulované činnosti zapisuje

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti, název archeologické osoby, je-li právnickou osobou,
- b) druh regulované činnosti; v případě restaurování kulturní památky restaurátorská specializace, ve které je restaurátor oprávněn restaurovat kulturní památku,
- c) jméno, popřípadě jména, a příjmení každého odborného zástupce archeologické osoby, která je právnickou osobou,
- d) adresa sídla právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti,
- e) doručovací adresa archeologické osoby v České republice, je-li archeologickou osobou Česká republika, adresa organizační složky státu, případně pracoviště a identifikátor datové schránky,
- f) den zápisu do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti,
- g) datum vydání, číslo jednacích a datum nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo uděleno oprávnění k výkonu regulované činnosti,
- h) údaj o tom, zda byl osobě oprávněné k výkonu regulované činnosti výkon činnosti pozastaven a ustanovení tohoto zákona, podle kterého došlo k rozhodnutí o pozastavení,

- i) údaj o tom, zda byl osobě oprávněné k výkonu regulované činnosti výkon činnosti zakázán a ustanovení tohoto zákona, podle kterého došlo k rozhodnutí o zákazu, a údaj o době, po kterou je výkon činnosti zakázán,
- j) údaj o datu zániku oprávnění vykonávat regulovanou činnost,
- k) datum vzniku oprávnění k výkonu regulované činnosti podle dosavadních právních předpisů, byla-li osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti do seznamu zapsána podle těchto právních předpisů,
- l) identifikační číslo osoby; vzniká-li oprávnění fyzické osobě, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí ministerstvo identifikační číslo osoby poskytnuté správcem základního registru osob¹¹⁾,
- m) údaj o státním občanství, popřípadě více státních občanství, fyzické osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti,
- n) na žádost odkaz na internetovou stránku týkající se její regulované činnosti.

(2) Do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti se jako neveřejný údaj o osobě oprávněné k výkonu regulované činnosti zapisuje

- a) adresa místa trvalého pobytu osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti, je-li fyzickou osobou, nebo adresa místa trvalého pobytu každého odborného zástupce právnické osoby, která je osobou oprávněnou k výkonu regulované činnosti,
- b) datum narození osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti, je-li fyzickou osobou, nebo datum narození každého odborného zástupce,
- c) u archeologické osoby označení prostor nezbytně nutných pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů.

(3) Do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti se jako veřejný údaj o osobě dočasně oprávněné k výkonu regulované činnosti kromě údajů podle zákona o uznávání odborné kvalifikace²⁶⁾ zapisuje

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení osoby dočasně oprávněné k výkonu regulované činnosti,
- b) údaj o státním občanství, popřípadě více státních občanství, fyzické osoby dočasně oprávněné k výkonu regulované činnosti,
- c) adresa pro doručování písemností,
- d) druh regulované činnosti; u dočasného restaurátora restaurátorská specializace, kterou hodlá na území České republiky vykonávat,
- e) údaj o datu doručení oznámení, době platnosti oznámení a údaj o předpokládané době výkonu regulované činnosti na území České republiky,
- f) údaj o tom, zda byl osobě dočasně oprávněné k výkonu regulované činnosti výkon činnosti zakázán a ustanovení tohoto zákona, podle kterého došlo k vydání zákazu, a údaj o době, po kterou je výkon činnosti zakázán.

(4) Do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti se jako neveřejný údaj o osobě dočasně oprávněné k regulované činnosti zapisuje

- a) datum narození osoby dočasně oprávněné k výkonu regulované činnosti, je-li fyzickou osobou,
- b) u dočasné archeologické osoby údaj o prostorech nezbytně nutných pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů.

(5) Do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti se zapisují údaje o památkovém ústavu a archeologickém ústavu podle odstavců 1 a 2 přiměřeně.

§ 121

Vedení rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti

(1) Ministerstvo zapíše údaj stanovený tímto zákonem do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti bezodkladně poté, kdy jej obdrží. Dále ministerstvo zapíše údaj stanovený tímto zákonem, který vznikl na základě jeho činnosti, a to ve lhůtě 10 dnů ode dne vzniku tohoto údaje.

(2) Osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti nebo osoba dočasně oprávněná k výkonu regulované činnosti je povinna oznámit ministerstvu změnu údajů uvedených v § 120 odst. 1 písm. c) až e), § 120 odst. 2 písm. c), § 120 odst. 3 písm. c) a v § 120 odst. 4 písm. b) do 30 dnů ode dne, kdy ke změně došlo; k oznámení připojí doklad nebo úředně ověřenou kopii dokladu prokazující změnu příslušného údaje, je-li to možné.

(3) Údaje rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti se zpracovávají u osob oprávněných k výkonu regulované činnosti po dobu trvání oprávnění a 5 let ode dne zániku oprávnění k výkonu regulované činnosti a u osob dočasně oprávněných k výkonu regulované činnosti po dobu 5 let od podání posledního oznámení.

§ 122

Oprava údajů v rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti

(1) Na písemný návrh osoby oprávněné k výkonu regulované činnosti nebo i bez návrhu opraví ministerstvo chybné údaje v rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti, které vznikly zřejmým omylem při jeho vedení.

(2) Opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede ministerstvo do 30 dnů ode dne doručení návrhu nebo ode dne, kdy chybný údaj zjistí.

(3) Oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedlo, protože se nejedná o chybu, doručí ministerstvo osobě oprávněné k výkonu regulované činnosti. Současně ji poučí o možnosti postupu podle odstavce 4.

(4) Sdělí-li do 30 dnů ode dne doručení oznámení osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti ministerstvu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá ministerstvo rozhodnutí; okamžikem doručení sdělení běží ministerstvu lhůta pro vydání rozhodnutí.

Hlava XI

Přestupky

§ 123

Přestupky fyzických, právnických nebo podnikajících fyzických osob

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník věci nebo stavby, o níž se vede řízení o prohlášení za kulturní památku, dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 20 odst. 1 poškodí nebo zničí věc nebo stavbu, o níž se vede řízení o prohlášení za kulturní památku, nebo ji přemístí mimo území České republiky, jde-li o movitou věc, nebo
- b) nesplní oznamovací povinnost podle § 20 odst. 3, 4 nebo 5.

(2) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník kulturní památky dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 21 odst. 4
 1. nechrání kulturní památku před poškozením, znehodnocením, zničením nebo odcizením,
 2. neudrzuje kulturní památku v takovém stavu, aby se zachovala hodnota, pro kterou je chráněna,
 3. užívá kulturní památku způsobem, který neodpovídá jejímu technickému stavu a jejím technickým možnostem, nebo ji užívá v rozporu s významem, pro který je chráněna, nebo
 4. kulturní památku poškodí nebo zničí,
- b) nesplní oznamovací povinnost podle § 44 odst. 2 nebo 3, § 55 odst. 3, § 56 nebo 69 odst. 1,
- c) provede práci na kulturní památce nebo restaurování kulturní památky
 1. bez posouzení obecního úřadu obce s rozšířenou působností vydaného na základě § 47 odst. 1 písm. a) nebo b), nebo
 2. v rozporu s posouzením obecního úřadu obce s rozšířenou působností vydaným na základě § 47 odst. 1 písm. a) nebo b),
- d) v rozporu s § 54 odst. 1 přemístí bez povolení stavbu, která je kulturní památkou, nebo její součást, která je dílem výtvarných umění nebo uměleckořemeslným dílem,
- e) přemístí stavbu, která je kulturní památkou, nebo její součást, která je dílem výtvarných umění nebo uměleckořemeslným dílem, v rozporu s povolením vydaným na základě § 55 odst. 2,
- f) v rozporu s § 57 odst. 1 se pokusí bez povolení přemístit nebo přemístí mimo území České republiky věc, která je kulturní památkou,
- g) přemístí věc, která je kulturní památkou, v rozporu s povolením vydaným na základě § 58 odst. 1,
- h) v rozporu s § 58 odst. 5 nezajistí vrácení věci, která je kulturní památkou, na území České republiky ve stanovené lhůtě,
- i) v rozporu s § 63 odst. 1 písm. a) nebo e) nebo § 63 odst. 3 neodstraní závadný stav kulturní památky,
- j) v rozporu s rozhodnutím vydaným na základě § 67 odst. 1 provádí činnost, která by mohla způsobit nebo působí nepříznivé změny stavu kulturní památky,
- k) v rozporu s § 69 odst. 2 neprovede nutné zabezpečovací práce na kulturní památce, nebo
- l) v rozporu s § 72 neprovede nutné zabezpečovací práce směřující k zabezpečení kulturní památky před předvídatelnými vlivy ozbrojeného konfliktu.

(3) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník národní kulturní památky dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 21 odst. 4
 1. nechrání národní kulturní památku před poškozením, znehodnocením, zničením nebo odcizením,
 2. neudrzuje národní kulturní památku v takovém stavu, aby se zachovala hodnota, pro kterou je chráněna,
 3. užívá národní kulturní památku způsobem, který neodpovídá jejímu technickému stavu a jejím technickým možnostem, nebo ji užívá v rozporu s významem, pro který je chráněna, nebo
 4. národní kulturní památku poškodí nebo zničí,
- b) nesplní oznamovací povinnost podle § 44 odst. 2 nebo 3, § 55 odst. 3, § 56 nebo 69 odst. 1,

- c) provede práci na národní kulturní památce nebo restaurování národní kulturní památky
 - 1. bez posouzení krajského úřadu vydaného na základě § 47 odst. 2 písm. a) nebo b), nebo
 - 2. v rozporu s posouzením krajského úřadu vydaným na základě § 47 odst. 2 písm. a) nebo b),
- d) v rozporu s § 54 odst. 1 přemístí bez povolení stavbu, která je národní kulturní památkou, nebo její součástí, která je dílem výtvarných umění nebo uměleckořemeslným dílem,
- e) přemístí stavbu, která je národní kulturní památkou, nebo její součástí, která je dílem výtvarných umění nebo uměleckořemeslným dílem, v rozporu s povolením vydaným na základě § 55 odst. 2,
- f) v rozporu s § 57 odst. 1 se pokusí bez povolení přemístit nebo přemístí mimo území České republiky věc, která je národní kulturní památkou,
- g) přemístí věc, která je národní kulturní památkou, v rozporu s povolením vydaným na základě § 58 odst. 1,
- h) v rozporu s § 58 odst. 5 nezajistí vrácení věci, která je národní kulturní památkou, na území České republiky ve stanovené lhůtě,
- i) v rozporu s § 63 odst. 1 písm. a) nebo e) nebo § 63 odst. 3 neodstraní závadný stav národní kulturní památky,
- j) v rozporu s rozhodnutím vydaným na základě § 67 odst. 1 provádí činnost, která by mohla způsobit nebo působí nepříznivé změny stavu národní kulturní památky,
- k) v rozporu s § 69 odst. 3 neprovede nutné zabezpečovací práce na národní kulturní památce, nebo
- l) v rozporu s § 72 neprovede nutné zabezpečovací práce směřující k zabezpečení národní kulturní památky před předvídatelnými vlivy ozbrojeného konfliktu.

(4) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako stavebník dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 80 odst. 2 provede bez závazného stanoviska stavbu, přístavbu¹⁴⁾ podle stavebního zákona, terénní úpravu, vodní dílo nebo jeho změnu¹⁵⁾ podle vodního zákona, otvírku, přípravu a dobývání výhradních ložisek nebo dobývání ložisek nevyhrazených nerostů¹⁶⁾ podle zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě,
- b) v rozporu s § 80 odst. 4 provede bez závazného stanoviska stavbu, přístavbu¹⁴⁾ podle stavebního zákona nebo terénní úpravu na nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu,
- c) v rozporu s § 81 odst. 2 provede záměr před
 - 1. uplynutím stanovené lhůty podle § 81 odst. 3,
 - 2. dnem uzavření veřejnoprávní smlouvy podle § 81 odst. 1, nebo
 - 3. dnem nabytí právní moci rozhodnutí krajského úřadu vydaného na základě § 81 odst. 1, nebo
- d) v rozporu s veřejnoprávní smlouvou uzavřenou podle § 81 odst. 1 nebo s rozhodnutím krajského úřadu vydaným na základě § 81 odst. 1 neumožní provedení záchranného archeologického výzkumu.

(5) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jako vlastník předmětu kulturní hodnoty nebo architektonického dědictví neumožní jeho zkoumání v rozporu s veřejnoprávní smlouvou uzavřenou podle § 16 odst. 2 nebo s rozhodnutím krajského úřadu vydaným na základě § 16 odst. 3,
- b) v rozporu s § 21 odst. 8
 - 1. svým jednáním způsobuje nepříznivé změny stavu kulturní památky a ohrožuje její zachování,

2. svým jednáním způsobuje nepříznivé změny stavu národní kulturní památky a ohrožuje její zachování,
 3. kulturní památku poškodí nebo zničí, nebo
 4. národní kulturní památku poškodí nebo zničí,
- c) v rozporu s rozhodnutím vydaným na základě § 24 odst. 3 neodevzdá ve stanovené lhůtě měřickou, fotografickou nebo jinou obrazovou dokumentaci nebo průzkum,
 - d) v rozporu s § 31 odst. 5 si počíná tak, že ohrožuje zachování hodnot, pro které je území chráněno jako památková rezervace nebo památková zóna,
 - e) provede práci na kulturní památce
 1. bez posouzení obecního úřadu obce s rozšířenou působností vydaného na základě § 47 odst. 1 písm. a), nebo
 2. v rozporu s posouzením obecního úřadu obce s rozšířenou působností vydaným na základě § 47 odst. 1 písm. a),
 - f) provede práci na národní kulturní památce
 1. bez posouzení krajského úřadu vydaného na základě § 47 odst. 2 písm. a), nebo
 2. v rozporu s posouzením krajského úřadu vydaným na základě § 47 odst. 2 písm. a),
 - g) provede práci v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu
 1. bez posouzení obecního úřadu obce s rozšířenou působností vydaného na základě § 47 odst. 1 písm. c) nebo d), nebo
 2. v rozporu s posouzením obecního úřadu obce s rozšířenou působností vydaným na základě § 47 odst. 1 písm. c) nebo d),
 - h) v rozporu s § 57 odst. 1 se pokusí bez povolení přemístit nebo přemístí mimo území České republiky věc, která je
 1. kulturní památkou, nebo
 2. národní kulturní památkou,
 - i) v rozporu s § 63 odst. 1 písm. c), e) nebo g) nebo § 63 odst. 3 neodstraní závadný stav
 1. kulturní památky, nebo
 2. národní kulturní památky,
 - j) v rozporu s § 63 odst. 1 písm. d), f) nebo h) nebo § 63 odst. 3 neodstraní závadný stav nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu,
 - k) v rozporu s rozhodnutím vydaným na základě § 67 odst. 1 provádí činnost, která by mohla způsobit nebo působí nepříznivé změny stavu
 1. kulturní památky, nebo
 2. národní kulturní památky, nebo
 - l) v rozporu s § 92 odst. 1 nesplní oznamovací povinnost nebo neponechá místo náhodného archeologického nálezu beze změny až do prohlídky provedené na základě § 92 odst. 3.

(6) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu, dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 31 odst. 4 užívá nemovitou věc způsobem, který ohrožuje zachování hodnoty, pro kterou je území chráněno jako památková rezervace nebo památková zóna,
- b) provede práci v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu
 1. bez posouzení obecního úřadu obce s rozšířenou působností vydaného na základě § 47 odst. 1 písm. c) nebo d), nebo
 2. v rozporu s posouzením obecního úřadu obce s rozšířenou působností vydaným na základě § 47 odst. 1 písm. c) nebo d),
- c) v rozporu s § 63 odst. 1 písm. b) nebo f) nebo § 63 odst. 3 neodstraní závadný stav nemovité věci,

- d) nesplní oznamovací povinnost podle § 70 odst. 1,
- e) v rozporu s § 70 odst. 2 neprovede nutné zabezpečovací práce na nemovité věci, nebo
- f) v rozporu s § 80 odst. 4 provede bez závazného stanoviska stavbu, přístavbu¹⁴⁾ podle stavebního zákona nebo terénní úpravu na nemovité věci.

(7) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se jako osoba provádějící zabezpečovací práce dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 69 odst. 2 nebo § 70 odst. 2 neprovede nutné zabezpečovací práce,
- b) v rozporu s § 69 odst. 3 neprovede nutné zabezpečovací práce,
- c) v rozporu s § 72 neprovede nutné zabezpečovací práce směřující k zabezpečení kulturní památky před předvídatelnými vlivy ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) v rozporu s § 72 neprovede nutné zabezpečovací práce směřující k zabezpečení národní kulturní památky před předvídatelnými vlivy ozbrojeného konfliktu.

(8) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 8 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 písm. a) bodu 4, písm. c), f), g), h), i), j), k), l), odstavce 5 písm. b) bodu 4, písm. f), h) bodu 2, písm. i) bodu 2 nebo písm. k) bodu 2,
- b) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), odstavce 2 písm. a) bodu 4, písm. c), f), g), h), i), j), k), l), odstavce 3 písm. a) bodu 1, 2, 3, odstavce 4 písm. b), c), d), odstavce 5 písm. b) bodu 2 a 3, písm. d), e), g), h) bodu 1, písm. i) bodu 1, písm. j), k) bodu 1, odstavce 6 písm. a), b), c), e), f), odstavce 7 písm. b) nebo d),
- c) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. a) bodu 1, 2, 3, písm. d), e), odstavce 3 písm. d), e), odstavce 4 písm. a), odstavce 5 písm. a), b) bodu 1, písm. l), odstavce 7 písm. a) nebo c),
- d) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), odstavce 2 písm. b), odstavce 3 písm. b), odstavce 5 písm. c) nebo odstavce 6 písm. d).

(9) Byl-li přestupek spáchán opakovaně, lze uložit pokutu do dvojnásobku horní hranice sazby pokuty, kterou lze podle odstavce 8 za přestupek jinak uložit.

§ 124

Obecné přestupky v souvislosti s výkonem regulované činnosti

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 14 provádí regulovanou činnost na úseku památkové péče bez povolení ministerstva,
- b) nesplní oznamovací povinnost podle § 112,
- c) v rozporu s § 117 odst. 1 písm. a) vykonává po nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení oprávnění k výkonu regulované činnosti regulovanou činnost, nebo
- d) nesplní vůči památkovému ústavu nebo archeologickému ústavu některou z povinností podle § 118 odst. 1 nebo 2.

(2) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 106 odst. 5 nezajišťuje regulovanou činnost restaurování kulturní památky prostřednictvím restaurátora.

(3) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti nebo jako osoba dočasně oprávněná k výkonu regulované činnosti dopustí přestupku tím, že

- a) při výkonu regulované činnosti překračuje rozsah svého oprávnění podle § 106 odst. 1,
- b) vykonává regulovanou činnost v rozporu s § 106 odst. 2,
- c) nesplní oznamovací povinnost podle § 115 odst. 4 nebo § 121 odst. 2, nebo
- d) vykonává regulovanou činnost i přes zákaz této činnosti.

(4) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako osoba oprávněná k výkonu regulované činnosti dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 116 odst. 1 nebo § 118 vykonává regulovanou činnost.

(5) Fyzická osoba se jako odborný zástupce dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 97 odst. 3 vykonává funkci odborného zástupce pro více než jednu osobu oprávněnou k výkonu regulované činnosti,
- b) poškodí při provádění archeologického výzkumu archeologické dědictví,
- c) zničí nebo ztratí archeologický nález, nebo
- d) vykonává funkci odborného zástupce i přes zákaz této činnosti.

(6) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 8 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 5 písm. c),
- b) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), c), odstavce 2, odstavce 3 písm. d), odstavce 5 písm. b), d),
- c) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d), odstavce 3 písm. a), b), odstavce 4 nebo odstavce 5 písm. a),
- d) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 písm. c).

(7) Za přestupek podle odstavce 3 písm. a), b), odstavce 5 písm. c) lze spolu s pokutou uložit zákaz činnosti.

(8) Byl-li přestupek spáchán opakovaně, lze uložit pokutu do dvojnásobku horní hranice sazby pokuty, kterou lze podle odstavce 6 za přestupek jinak uložit. Byl-li přestupek podle odstavce 4 nebo odstavce 5 písm. b) spáchán opakovaně, lze uložit spolu s pokutou zákaz činnosti.

§ 125

Zvláštní přestupky v souvislosti s výkonem regulované činnosti

(1) Fyzická nebo podnikající fyzická osoba se jako restaurátor nebo jako dočasný restaurátor dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 53 odst. 5 neodevdá vyhotovení závěrečné restaurátorské zprávy,
- b) v rozporu s § 53 odst. 7 nebo 8 neodevdá ve stanovené lhůtě přepracované nebo doplněné vyhotovení závěrečné restaurátorské zprávy,
- c) v rozporu s § 106 odst. 3 nevykonává regulovanou činnost osobně,
- d) poškodí při restaurování kulturní památku, nebo
- e) zničí nebo ztratí kulturní památku, kterou restaurovala.

(2) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako archeologická osoba nebo jako dočasná archeologická osoba dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 74 odst. 1 provede badatelský archeologický výzkum bez povolení,
- b) nesplní oznamovací povinnost podle § 75 odst. 5, § 77 odst. 3 nebo 4, § 82 odst. 3, § 85 odst. 1 nebo § 94,
- c) v rozporu s § 77 odst. 1 neodevdá ministerstvu průběžnou zprávu,
- d) v rozporu s § 81 odst. 1 provede záchranný archeologický výzkum,

- e) v rozporu s § 87 odst. 1 neodevzdá nálezovou zprávu o archeologickém výzkumu,
- f) v rozporu s § 87 odst. 4 nebo 5 neodevzdá ve stanovené lhůtě přepracovanou nebo doplněnou nálezovou zprávu o archeologickém výzkumu,
- g) nesplní povinnost stanovenou v nařízení kraje vydaném na základě § 95 odst. 5,
- h) poškodí při provádění archeologického výzkumu archeologické dědictví, nebo
- i) zničí nebo ztratí archeologický nález.

(3) Archeologický ústav nebo památkový ústav se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 74 odst. 1 provede badatelský archeologický výzkum bez povolení,
- b) v rozporu s § 77 odst. 1 neodevzdá ministerstvu průběžnou zprávu,
- c) v rozporu s § 81 odst. 1 provede záchranný archeologický výzkum,
- d) poškodí při provádění archeologického výzkumu archeologické dědictví, nebo
- e) zničí nebo ztratí archeologický nález.

(4) Archeologický ústav se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní oznamovací povinnost podle § 75 odst. 5, § 77 odst. 3 nebo 4, § 82 odst. 3, § 85 odst. 1 nebo § 94, nebo
- b) v rozporu s § 87 odst. 1 a 8 nevloží do evidence zásahů nálezovou zprávu o archeologickém výzkumu, který provedl.

(5) Památkový ústav se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní oznamovací povinnost podle § 77 odst. 3 nebo 4 nebo § 94,
- b) v rozporu s § 75 odst. 6, § 82 odst. 5 písm. b) nebo § 85 odst. 2 nezapiše do evidence zásahů údaj, který vznikl na základě jeho činnosti,
- c) v rozporu s § 82 odst. 6 nevloží do evidence zásahů projekt záchranného archeologického výzkumu, který zpracoval,
- d) v rozporu s § 87 odst. 1 neodevzdá nálezovou zprávu o archeologickém výzkumu, nebo
- e) v rozporu s § 87 odst. 4 nebo 5 neodevzdá ve stanovené lhůtě přepracovanou nebo doplněnou nálezovou zprávu o archeologickém výzkumu.

(6) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 8 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e), odstavce 2 písm. i) nebo odstavce 3 písm. e),
- b) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), odstavce 2 písm. a), h) nebo odstavce 3 písm. a), d),
- c) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), odstavce 2 písm. d), e), f), g), odstavce 3 písm. c), odstavce 4 písm. b), odstavce 5 písm. d) nebo e),
- d) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. b), c), odstavce 3 písm. b), odstavce 4 písm. a), odstavce 5 písm. a), b) nebo c).

(7) Za přestupek podle odstavce 1 písm. c), e) nebo odstavce 2 písm. i) lze spolu s pokutou uložit zákaz činnosti.

(8) Byl-li přestupek spáchán opakovaně, uloží se pokuta do dvojnásobku horní hranice sazby pokuty, kterou lze podle odstavce 6 za přestupek jinak uložit. Byl-li přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), d), odstavce 2 písm. a), b), e), f) nebo h) spáchán opakovaně, lze spolu s pokutou uložit zákaz činnosti.

Společná ustanovení k přestupkům

Přestupek je spáchán opakovaně, jestliže ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za nesplnění téže povinnosti neuplynuly 2 roky.

§ 127

- (1) Přestupky podle tohoto zákona projednává
- a) obecní úřad obce s rozšířenou působností, jde-li o přestupky podle § 123 odst. 2 písm. a) až e) a písm. i) až l), odst. 4 písm. a) a b), odst. 5 písm. b) bodu 1 a 3, písm. d), e), g), i) bodu 1, písm. j), k) bodu 1, odst. 6, odst. 7 písm. a), c), podle § 124 odst. 1 písm. d),
 - b) krajský úřad, jde-li o přestupky podle § 123 odst. 3 písm. a) až e) a i) až l), odst. 4 písm. c) a d), odst. 5 písm. a) a b) bodu 2 a 4, písm. f), i) bodu 2, písm. k) bodu 2, písm. l), odst. 7 písm. b), d), podle § 125 odst. 2 písm. d), g), odst. 3 písm. c),
 - c) ministerstvo, jde-li o přestupky podle § 123 odst. 1, odst. 2 písm. f) až h), odst. 3 písm. f) až h), odst. 5 písm. c), h), podle § 124 odst. 1 písm. a) až c), odst. 2 až odst. 5, podle § 125 odst. 1, odst. 2 písm. a) až c), e), f), h) a i), odst. 3 písm. a), b), d) a e), odst. 4 a odst. 5.
- (2) Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil.
- (3) Pokuty uložené ministerstvem jsou příjmem Státního fondu kultury České republiky.

Hlava XII

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

Díl 1

Společná ustanovení

§ 128

Ustanovení, která upravují práva a povinnosti ve vztahu ke kulturní památce, platí i pro národní kulturní památku, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 129

(1) Práva a povinnosti stanovené tímto zákonem vlastníku kulturní památky, nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území nebo v ochranném památkovém pásmu, vykonává k věci, které jsou majetkem ve svěřenském fondu, svěřenský správce.

(2) Odstavec 1 se použije obdobně i pro práva a povinnosti stanovené tímto zákonem vlastníku věci nebo stavby, pokud je o jejich prohlášení za kulturní památku vedeno řízení podle § 19.

(3) Jsou-li za kulturní památku prohlášeny lidské ostatky nebo jejich soubor, práva a povinnosti stanovené tímto zákonem vlastníku kulturní památky vykonává ve vztahu k těmto ostatkům osoba, která se po smrti člověka může domáhat ochrany jeho osobnosti podle jiného zákona⁷⁾.

§ 130

Nepostupuje-li se při poskytování dotací podle tohoto zákona podle přímo použitelných předpisů Evropské unie²⁷⁾, oznámí se poskytování dotací Evropské komisi.

§ 131

Tento zákon se nevztahuje na archiválie podle zákona upravujícího archivnictví²⁸⁾.

§ 132

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, orgán Celní správy České republiky, Kancelář prezidenta republiky, ministerstvo a památkový ústav využívají ze základního registru obyvatel pro výkon působnosti podle tohoto zákona tyto údaje:

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresu místa pobytu,
- d) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- e) datum, místo a okres úmrtí, jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, orgán Celní správy České republiky, Kancelář prezidenta republiky, ministerstvo a památkový ústav využívají z informačního systému evidence obyvatel pro výkon působnosti podle tohoto zákona tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) místo a okres narození, v případě narození v cizině místo a stát,
- d) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- e) adresu místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, případně též adresu, na kterou mají být doručovány písemnosti podle zákona upravujícího evidenci obyvatel,
- f) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místu trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- g) omezení svéprávnosti, jméno, popřípadě jména, a příjmení a datum narození opatrovníka, datum, místo a okres jeho narození a u opatrovníka, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,
- h) jméno, popřípadě jména, a příjmení a datum narození otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce,
- i) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,

²⁷⁾ Například nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem, nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*.

²⁸⁾ Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

j) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, orgán Celní správy České republiky, Kancelář prezidenta republiky, ministerstvo a památkový ústav využívají z informačního systému cizinců pro výkon působnosti podle tohoto zákona tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení,
- b) datum narození,
- c) místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození,
- d) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- e) druh a adresu místa pobytu na území České republiky,
- f) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- g) omezení svéprávnosti,
- h) jméno, popřípadě jména, a příjmení otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce,
- i) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
- j) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil.

(4) Z údajů podle odstavců 1 až 3 lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Údaje, které jsou vedeny jako údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel nebo informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

§ 133

(1) Ve správních řízeních vedených podle tohoto zákona lze listinu prokazující vlastnictví věci nahradit čestným prohlášením, nejde-li o věc, která je předmětem evidence v katastru nemovitostí.

(2) Je-li movitá věc příslušenstvím nemovité věci a současně jsou obě věci kulturní památkou, je místní příslušnost orgánu památkové péče ve správních řízeních týkajících se této movité věci určena místem, kde se nachází nemovitá věc.

(3) Ve správních řízeních týkajících se movité věci, která je kulturní památkou a je současně příslušenstvím nemovité věci, která je národní kulturní památkou, je příslušným orgánem památkové péče krajský úřad a místní příslušnost se určuje podle odstavce 2.

(4) Je-li kulturní památkou pouze stavba, která není samostatnou věcí, nebo soubor staveb, považuje se tato stavba nebo jejich soubor pro účely odstavců 2 a 3 za nemovitou věc.

§ 134

Zaměstnanci orgánů památkové péče se při výkonu kontrolní činnosti prokazují průkazem, který je dokladem o jejich pověření ke kontrole; průkaz vydává příslušný orgán památkové péče.

§ 135

Dotčení jiných veřejných zájmů v řízení podle tohoto zákona

(1) Orgány památkové péče postupují ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány²⁹⁾, které vydávají

- a) závazná stanoviska pro rozhodnutí orgánu památkové péče,
- b) stanoviska, která nejsou rozhodnutím ve správním řízení a jejichž obsah je závazný pro opatření obecné povahy podle tohoto zákona.

(2) Dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnila podmínky, za kterých byla původní stanoviska vydána, jinak se k nim nepřihlíží.

(3) Stanoví-li dotčené orgány ve stanovisku nebo závazném stanovisku podmínky, a stanou-li se tyto podmínky součástí výrokové části rozhodnutí, nebo součástí opatření obecné povahy orgánu památkové péče podle tohoto zákona, mohou dotčené orgány kontrolovat jejich dodržování.

(4) Orgány památkové péče projednávají protichůdná stanoviska nebo protichůdná závazná stanoviska dotčených orgánů. Dojde-li k rozporu mezi příslušnými orgány podle tohoto zákona a dotčenými orgány, jakož i mezi dotčenými orgány navzájem, postupuje se podle správního řádu.

Dotčení zájmů památkové péče

§ 136

(1) Posouzení podle § 47 nebo povolení k přemístění podle § 54, je-li vydáno orgánem památkové péče ve věci, o které není příslušný rozhodovat jiný správní orgán podle jiného právního předpisu³⁰⁾, je rozhodnutím ve správním řízení, jinak je závazným stanoviskem.

(2) Posouzení podle § 47 nebo povolení k přemístění podle § 54 platí 2 roky ode dne vydání, nestanoví-li orgán památkové péče v odůvodněných případech lhůtu delší, nejdéle však 3 roky.

(3) Posouzení podle § 47 nebo povolení k přemístění podle § 54, která jsou rozhodnutím, pozbývá platnosti též dnem, kdy orgán památkové péče obdrží oznámení žadatele o tom, že od provedení svého záměru upouští; to neplatí, jestliže již byly práce zahájeny.

(4) Posouzení podle § 47 nebo povolení k přemístění podle § 54, která jsou závazným stanoviskem, nepozbývá platnosti,

²⁹⁾ Například zákon č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

³⁰⁾ Například zákon č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

- a) bylo-li na základě žádosti podané v době jeho platnosti vydáno rozhodnutí příslušného orgánu a toto rozhodnutí nabylo právní moci,
- b) byla-li na základě návrhu veřejnoprávní smlouvy nahrazující rozhodnutí příslušného orgánu podaného v době jeho platnosti uzavřena veřejnoprávní smlouva a tato veřejnoprávní smlouva nabyla účinnosti, nebo
- c) nabyli-li právních účinků souhlas příslušného orgánu vydaný k oznámení stavebního záměru učiněného v době platnosti závazného stanoviska.

§ 137

(1) Orgány památkové péče při pořizování politiky územního rozvoje, územně plánovací dokumentace a územního opatření o asanaci území uplatňují stanoviska a vyjádření k zachování archeologického dědictví a architektonického dědictví a k ochraně tohoto dědictví před významnými negativními vlivy změn v území.

(2) Orgány památkové péče se v procesu posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí³¹⁾ vyjadřují k významným negativním vlivům, které by mohly mít dopad na ochranu kulturních památek, památkových území a archeologického dědictví.

(3) Orgány památkové péče mohou z hlediska ochrany kulturních památek, památkových území a archeologického dědictví uplatnit připomínky a požadavky na zpracování a schvalování oblastních plánů rozvoje lesů podle lesního zákona³²⁾.

Díl 2

Zmocňovací ustanovení

§ 138

Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 21 odst. 6, § 74 odst. 4, § 82 odst. 7, § 87 odst. 9, § 104 odst. 1 a § 109 odst. 5.

Díl 3

Přechodná ustanovení

§ 139

(1) Kulturní památky chráněné podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za kulturní památky podle tohoto zákona. Národní kulturní památky prohlášené podle dosavadních právních předpisů se považují za národní kulturní památky podle tohoto zákona.

(2) Památkové rezervace prohlášené podle dosavadních právních předpisů se považují za památkové rezervace podle tohoto zákona. Při změnách památkových rezervací, které byly stanoveny právními předpisy podle dosavadních právních předpisů, se postupuje podle § 29 odst. 2.

³¹⁾ Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

³²⁾ Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Památkové zóny prohlášené podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za památkové zóny podle tohoto zákona. Při změnách památkových zón, které byly stanoveny právními předpisy podle dosavadních právních předpisů, se postupuje podle § 29 odst. 2.

(4) Ochranná pásma nemovitých kulturních památek, ochranná pásma nemovitých národních kulturních památek, ochranná pásma památkových rezervací nebo ochranná pásma památkových zón zřízená nebo vymezená podle dosavadních právních předpisů se považují za ochranná památková pásma podle tohoto zákona. Při změnách a zrušení ochranných pásem, které byly stanoveny podle dosavadních právních předpisů, se postupuje podle § 37 odst. 2 a 3.

(5) Údaje o kulturních památkách, národních kulturních památkách, památkových rezervacích, památkových zónách, o ochranných pásmech nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny obsažené v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky vedeném podle dosavadních právních předpisů se ke dni účinnosti tohoto zákona zapíší do seznamu památkového fondu.

§ 140

(1) Odborná organizace státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za památkový ústav podle tohoto zákona.

(2) Památkový ústav předloží ministerstvu zprávu o změně stavu poznání hodnot památkové rezervace podle § 29

- a) ve lhůtě do 4 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě památkových rezervací podle § 139 odst. 2, které byly prohlášeny do 31. prosince 1989,
- b) ve lhůtě 6 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě památkových rezervací podle § 139 odst. 2, které byly prohlášeny od 1. ledna 1990 do 31. prosince 1994,
- c) ve lhůtě 8 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě památkových rezervací podle § 139 odst. 2, které byly prohlášeny do od 1. ledna 1995 do 31. prosince 1999,
- d) ve lhůtě 10 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě památkových rezervací podle § 139 odst. 2, které byly prohlášeny od 1. ledna 2000 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Památkový ústav předloží ministerstvu zprávu o změně stavu poznání hodnot památkové zóny podle § 29

- a) ve lhůtě 6 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě památkových zón podle § 139 odst. 3, které byly prohlášeny do 31. prosince 1994,
- b) ve lhůtě 8 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě památkových zón podle § 139 odst. 3, které byly prohlášeny od 1. ledna 1995 do 31. prosince 1999,
- c) ve lhůtě 10 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě památkových zón podle § 139 odst. 3, které byly prohlášeny od 1. ledna 2000 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Památkový ústav předloží obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávu o změně stavu poznání hodnot, pro jejichž ochranu bylo ochranné pásmo vymezeno, a potřebnosti rozsahu vymezení tohoto ochranného pásma podle § 37

- a) ve lhůtě do 4 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě ochranných pásem podle § 139 odst. 4, která byla zřízena nebo vymezena do 31. prosince 1989,

- b) ve lhůtě 6 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě ochranných pásem podle § 139 odst. 4, která byla vymezena od 1. ledna 1990 do 31. prosince 1994,
- c) ve lhůtě 8 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě ochranných pásem podle § 139 odst. 4, která byla vymezena od 1. ledna 1995 do 31. prosince 1999,
- d) ve lhůtě 10 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě ochranných pásem podle § 139 odst. 4, která byla vymezena od 1. ledna 2000 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Plány ochrany památkových rezervací a památkových zón vydané podle dosavadních právních předpisů se považují za plány ochrany památkového území podle tohoto zákona. Omezení doby platnosti podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužije. V případě plánů ochrany podle věty první památkový ústav předloží krajskému úřadu zprávu podle § 34 odst. 1 ve lhůtě 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 141

Řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 142

(1) Na restaurování kulturní památky, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a dokončeno ode dne nabytí jeho účinnosti, se § 53 použije obdobně.

(2) Archeologický výzkum zahájený přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle dosavadních právních předpisů se postupuje i v případě úpravy právních vztahů podle § 23a a 24 zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, které na provádění takového archeologického výzkumu navazovaly.

§ 143

(1) Restaurátor, kterému bylo uděleno povolení podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za restaurátora podle tohoto zákona.

(2) Údaje o restaurátorech, kterým bylo uděleno povolení k restaurování podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, obsažené v Seznamu osob s povolením k restaurování vedeném podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapíší jako údaje o restaurátorech podle tohoto zákona do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti. Seznam osob s povolením k restaurování zaniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Restaurátor, kterému bylo uděleno povolení podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a který je podnikající fyzickou osobou, je povinen do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oznámit ministerstvu adresu sídla.

(4) Osoby oprávněné k restaurování podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za dočasné restaurátory podle tohoto zákona.

(5) Údaje o osobách oprávněných k restaurování obsažené v evidenci osob oprávněných k restaurování vedené podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapíše jako údaje o dočasných restaurátorech podle tohoto zákona do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti. Evidence osob oprávněných k restaurování zaniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 144

(1) Archeologický ústav Akademie věd České republiky podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za archeologický ústav podle tohoto zákona.

(2) Oprávněná organizace podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za archeologickou osobu podle tohoto zákona.

(3) Ministerstvo ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapíše známé údaje o oprávněných organizacích podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jako údaje o archeologických osobách do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti.

(4) Ministerstvo vyzve ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oprávněnou organizaci podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, k doplnění chybějících údajů v rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti.

(5) Nedoplní-li oprávněná organizace podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, údaje do 3 měsíců od doručení výzvy podle odstavce 4, oprávnění této osoby k provádění archeologických výzkumů zanikne.

(6) Uchazeč, kterému bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za archeologickou osobu podle tohoto zákona.

(7) Údaje o uchazečích, kterým bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, obsažené v evidenci uchazečů, kterým bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů, a osob oprávněných k výzkumům, vedené podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapíše jako údaje o archeologických osobách podle tohoto zákona do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti.

(8) Odstavce 3 až 5 se na uchazeče, kterému bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použijí obdobně.

(9) Osoba oprávněná k výzkumům podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za dočasnou archeologickou osobu podle tohoto zákona.

(10) Údaje o osobách oprávněných k výzkumům podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, obsažené v evidenci uchazečů, kterým bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů, a osob oprávněných k výzkumům, vedené podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapíše jako údaje

o dočasných archeologických osobách podle tohoto zákona do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti.

(11) Evidence uchazečů, kterým bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů, a osob oprávněných k výzkumům podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zaniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 145

(1) Ministerstvo ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapíše známé údaje o památkovém ústavu do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti.

(2) Památkový ústav je povinen ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oznámit ministerstvu údaje podle § 120 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. a) až c), které se vztahují k jeho oprávnění provádět archeologické výzkumy.

(3) Ministerstvo ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapíše známé údaje o archeologickém ústavu do rejstříku osob oprávněných k výkonu regulované činnosti.

(4) Archeologický ústav je povinen ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oznámit ministerstvu údaje podle § 120 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. a) až c).

§ 146

Řízení o udělení povolení k restaurování, které nebylo pravomocně skončeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, s tím, že restaurátorská specializace se určí podle katalogu restaurátorských specializací uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

§ 147

(1) Závazné stanovisko podle § 14 zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo předchozí souhlas podle § 18 zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, platí 2 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Závazné stanovisko podle § 14 zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo předchozí souhlas podle § 18 zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která jsou rozhodnutím, pozbývá platnosti též dnem, kdy orgán památkové péče obdrží oznámení žadatele o tom, že od provedení svého záměru pouští; to neplatí, jestliže již byly práce zahájeny.

(3) Závazné stanovisko podle § 14 zákona č. 20/1987 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která jsou závazným stanoviskem, nepozbývá platnosti,

- a) bylo-li na základě žádosti podané v době jeho platnosti vydáno rozhodnutí příslušného orgánu a toto rozhodnutí nabylo právní moci,
- b) byla-li na základě návrhu veřejnoprávní smlouvy nahrazující rozhodnutí příslušného orgánu podaného v době jeho platnosti uzavřena veřejnoprávní smlouva a tato veřejnoprávní smlouva nabyla účinnosti, nebo
- c) nabyli-li právních účinků souhlas příslušného orgánu vydaný k oznámení stavebního záměru učiněného v době platnosti závazného stanoviska.

Zrušovací ustanovení

§ 148

Zrušuje se:

1. Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.
2. Zákon č. 242/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících.
3. Zákon č. 361/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb.
4. Část třetí zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů.
5. Část třicátá zákona č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze.
6. Zákon č. 146/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
7. Část dvacátá první zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.
8. Část pátá zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).
9. Část třetí zákona č. 186/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky.
10. Část devátá zákona č. 1/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
11. Část čtvrtá zákona č. 3/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
12. Část první zákona č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění.
13. Část čtvrtá zákona č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů.
14. Zákon č. 158/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
15. Část dvanáctá zákona č. 189/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb.,

o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

16. Zákon č. 307/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
17. Část druhá zákona č. 223/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o volném pohybu služeb.
18. Část osmá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.
19. Zákon č. 124/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
20. Část druhá zákona č. 142/2012 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti se zavedením základních registrů.
21. Část druhá zákona č. 303/2013 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva.
22. Zákon č. 127/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
23. Část čtvrtá zákona č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích.
24. Část třetí zákona č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
25. Vládní nařízení č. 55/1954 Sb., o chráněné oblasti Pražského hradu.
26. Vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.
27. Vyhláška č. 139/1999 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva kultury České socialistické republiky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.
28. Vyhláška č. 538/2002 Sb., kterou se mění vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění vyhlášky č. 139/1999 Sb.
29. Vyhláška č. 187/2007 Sb., kterou se stanoví obsah a náležitosti plánu území s archeologickými nálezy.
30. Vyhláška č. 420/2008 Sb., kterou se stanoví náležitosti a obsah plánu ochrany památkových rezervací a památkových zón.

§ 149

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021.

Žádost o povolení přemístění věci, která je kulturní památkou, mimo území České republiky		A	B	C	D
1. Žadatel	2. Příjemce				
3. Důvod přemístění	4. Způsob přepravy včetně zabezpečení				
5. Celková doba trvání přemístění					
6. Název včetně rejstříkového čísla	7. Značky, čísla a rozměry				
8. Popis	9. Počet věcí				
	10. Cena				

11. Současný stav a údaje o provedených úpravách a restaurování	
12. Fotografie	
<p>.....</p> <p>Podpis žadatele</p>	13. Datum, číslo jednací rozhodnutí Ministerstva kultury a datum nabytí právní moci
14. Rozhodnutí Ministerstva kultury stanovilo podmínky	
Ano jsou uvedeny v příloze	Ne

ŽÁDOST O UDĚLENÍ OPRAVNĚNÍ K RESTAUROVÁNÍ KULTURNÍ PAMÁTKY

Příjmení, jméno popř. jména, titul:

IČO/Datum narození:

Místo trvalého pobytu, nemá-li jej, bydliště:

Jiná adresa pro doručování:

Adresa sídla nebo výkonu činnosti:

Telefon/e-mail:

Č. občanského průkazu/cestovního pasu:

Restaurátorská specializace podle katalogu restaurátorských specializací:

Dosažená kvalifikace

Vzdělání	Název a sídlo školy	Obor	Rok zahájení	Rok ukončení	Druh zkoušky
Střední s výučním listem					
Střední s maturitní zkouškou					
Vyšší odborné					
Vysokoškolské					

Délka odborné praxe, je-li zákonem stanovena:

.....

.....
Datum.....
Podpis žadatele

Chronologický přehled provedených restaurátorských prací

Název díla	Místo původu a umístění díla	Charakteristika provedeného restaurátorského zásahu	Rok zahájení a dokončení restaurování	Údaje o případné spolupráci s jinými restaurátory včetně uvedení jejich jména

ŽÁDOST O UDĚLENÍ OPRÁVNĚNÍ K PROVÁDĚNÍ ARCHEOLOGICKÉHO VÝZKUMU

Název právnické osoby/Příjmení, jméno popř. jména, titul:

Sídlo právnické osoby/Místo trvalého pobytu, nemá-li jej, bydliště:

IČO/Datum narození:

Jiná adresa pro doručování:

Příjmení, jméno popř. jména, titul odborného zástupce:

Datum narození odborného zástupce:

Místo trvalého pobytu, nemá-li jej, bydliště odborného zástupce:

Telefon/e-mail:

Č. občanského průkazu/cestovního pasu:

Dosažená kvalifikace

Název a sídlo školy	Obor a druh studia (bakalářské, magisterské, postgraduální)	Rok ukončení

Délka odborné praxe:

Prostory nezbytně nutné pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů
a dočasné uložení movitých archeologických nálezů

Adresa prostor

.....
Datum.....
Podpis žadatele

KATALOG RESTAURÁTORSKÝCH SPECIALIZACÍ

Třídění je provedeno v základních strukturách, které umožňují přesný popis restaurátorské specializace buď kumulováním jednotlivých odborností z jednotlivých řádků, jejich doplňováním či zužováním podle skutečné restaurátorské specializace nebo naopak vyčleňováním pouze jednotlivé úzké restaurátorské specializace z nabídky uvedené v příslušném řádku. Malířská umělecká díla a sochařská umělecká díla podle tohoto katalogu jsou díly výtvarných umění.

- 1 — malířská umělecká díla
- 2 — sochařská umělecká díla
- 3 — uměleckořemeslná díla

Kód Položka katalogu

- 1 Malířská umělecká díla na plátně, dřevěných o kovových deskách, na papíře a pergamenu, na skle a jiných nestavebních materiálech, figurální nástěnné malby, figurální sgrafita a polychromie na sochařských uměleckých dílech
- 2 a Polychromovaná sochařská umělecká díla z kamene, dřeva, kovu, keramiky, terakoty, štuku, sádry, umělého kamene a jiných výtvarných materiálů
- 2 b Nepolychromovaná sochařská umělecká díla z kamene, dřeva, kovu, keramiky, terakoty, štuku, sádry, umělého kamene a jiných výtvarných materiálů
- 3 a Polychromovaná nefigurální uměleckořemeslná díla z kamene, dřeva, štuku, umělého kamene, sádry
- 3 b Nepolychromovaná nefigurální uměleckořemeslná díla z kamene, dřeva, štuku, umělého kamene, sádry
- 3 c Uměleckořemeslná díla z umělého mramoru
- 3 d Uměleckořemeslná nefigurální malířská díla – nefigurální nástěnné malby, nefigurální sgrafito
- 3 e Uměleckořemeslné povrchové úpravy na nefigurálních dílech – polychromie, zlacení
- 3 f Zbroj, zbraně, mechanické přístroje, stroje a další podobné předměty
- 3 g Uměleckořemeslná díla ze skla, keramiky a porcelánu, drahých kovů, z železných obecných kovů, z neželezných obecných kovů, z textilu, z papíru a pergamenu, z přírodních materiálů
- 3 h Hudební nástroje
- 3 i Ostatní uměleckořemeslná díla

Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělávání a přípravy vyžadované v České republice pro restaurování kulturní památky

- a) dějiny a filosofie umění a uměleckého řemesla, včetně ikonografie, se zaměřením na české země a Evropu,
- b) dějiny architektury se zaměřením na české země a Evropu,
- c) heraldika se zaměřením na české země a Evropu,
- d) teorie a metody památkové péče ve vztahu k restaurování kulturní památky,
- e) estetika a etika restaurování,
- f) metody prezentace děl výtvarných umění a uměleckořemeslných děl,
- g) muzejnictví, restaurování a konzervace sbírkových předmětů a předmětů kulturní hodnoty,
- h) fyzikální a chemické metody restaurátorského průzkumu díla, interpretace výsledků a komplexní vyhodnocení průzkumu pro stanovení vhodného technologického postupu při restaurování,
- i) chemické, biologické a fyzikální procesy, způsobující poškození děl výtvarných umění a uměleckořemeslných děl, odpovídající restaurátorské a konzervační metody,
- j) historické techniky a technologie restaurování,
- k) současné techniky a technologie restaurování,
- l) restaurátorské a konzervační materiály,
- m) chemie se zaměřením na restaurátorskou problematiku,
- n) mineralogie (petrografie) se zaměřením na restaurování,
- o) výtvarná příprava (figurální a nefigurální kresba a malba, modelování),
- p) provádění kopií děl výtvarných umění a uměleckořemeslných děl,
- q) využití výpočetní a jiné soudobé techniky v oboru restaurování,
- r) odborná praxe pod dohledem kvalifikované osoby při restaurování v příslušné restaurátorské specializaci,
- s) samostatně a komplexně provedené restaurování děl výtvarných umění nebo uměleckořemeslných děl v příslušné restaurátorské specializaci, včetně obhajoby před odbornou komisí,
- t) závěrečná nebo jiná odborná písemná práce v oboru restaurování,
- u) český jazyk, popřípadě jeden světový jazyk,
- v) znalost právních předpisů potřebných k ochraně památkového fondu při restaurování.

Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělávání a přípravy vyžadované v České republice pro provádění archeologických výzkumů

- a) obecné dějiny, dějiny filosofie a dějiny kultur od pravěku přes starověk a středověk po moderní civilizace,
- b) dějiny umění a uměleckých řemesel,
- c) dějiny osídlení se zaměřením na české země a Evropu,
- d) egyptská, egejská, řecká, etruská a římská archeologie, archeologie Kypru a Předního Východu,
- e) starožitnosti ve vztahu k archeologii,
- f) biologická antropologie,
- g) mytologie a náboženství v dějinách hmotné kultury včetně ikonografie,
- h) topografie,
- i) epigrafika a numismatika,
- j) teorie a metody památkové péče ve vztahu k provádění archeologických výzkumů,
- k) etika provádění archeologických výzkumů,
- l) metody prezentace archeologických nálezů,
- m) preventivní ochrana archeologických nálezů a muzejnictví,
- n) metody vědecké archeologie pravěké, prehistorické, středověké a novověké,
- o) teorie a odborná výkopová praxe archeologických výzkumů,
- p) nauka o materiálech a technologiích pro účely archeologie,
- q) metody dokumentace archeologických výzkumů, odborná fotografie,
- r) využití výpočetní a jiné soudobé techniky v oboru archeologie,
- s) samostatně a komplexně provedený archeologický výzkum, včetně obhajoby před odbornou komisí,
- t) závěrečná práce v oboru archeologie,
- u) český jazyk, základy latiny a starořečtiny, popřípadě jeden světový jazyk,
- v) znalost právních předpisů potřebných k ochraně památkového fondu při provádění archeologických výzkumů.